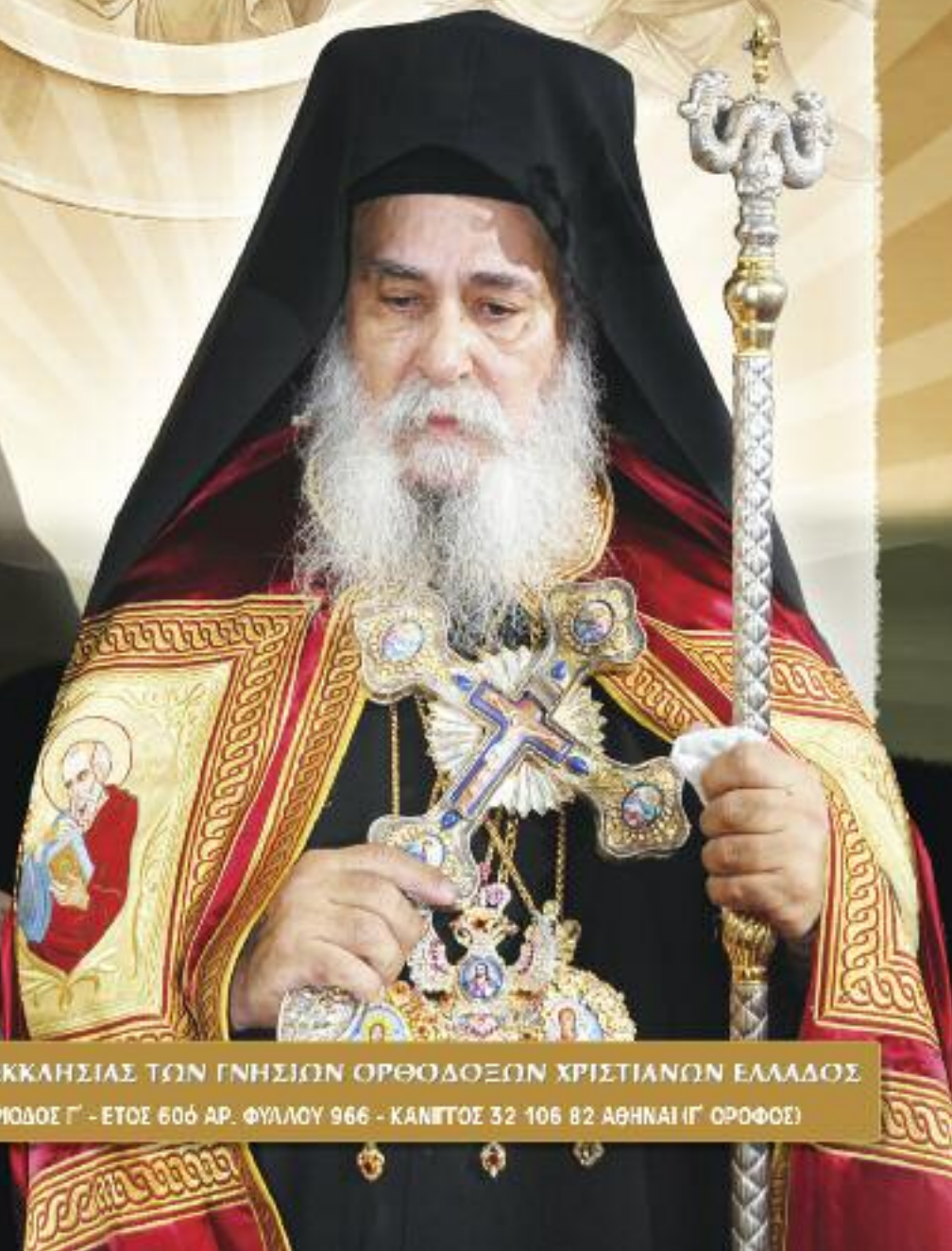

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ (Β' ΘΥΡΑΙΑ, Β' 15)

«Οὐκ ἀρνησόμεθα σε φίλη Ὁρθόδοξία...»

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2010 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΕΤΟΣ 606 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 966 - ΚΑΝΤΟΣ 32 106 82 ΑΘΗΝΑΙ Γ' ΟΡΟΦΟΣ

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

Διμηνιαῖον Δημοσιογραφικόν Ὅργανον
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Περίοδος Γ' ἔτος 60ό Τεύχος 966
Σεπτέμβριος-Οκτώβριος 2010

Ἰδρυτής:

Ἀνδρέας Βαπορίδης
(† 1976)

Ἐκδότης:

Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Διευθυντής:

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Συντακτική ἐπιτροπή:

† Ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμίνος Γερόντιος
† Ὁ Ἀττικῆς καί Βοιωτίας Χρυσόστομος
† Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος
† Πρεσβ. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης

Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων

Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος
Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Συνδρομαί:

Ἑσωτερικοῦ ἐτήσια 10 εὐρώ
Ἐξωτερικοῦ 15 \$ Η.Π.Α.
Τιμή φύλλου 1 εὐρώ

ISSN: 1107-6763

Ἱδιοκτησία - Κεντρική Διάθεσις:

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδός Κάνιγγος, 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 210 38 28 280 -Fax: 210 38 47 365
www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr
Ἐκτύπωσης: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Τηλ. 210 92 17 513, Fax: 210 92 37 033
www.eptalofos.gr e-mail: info@eptalofos.gr

Τά ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται
εἰς τήν διεύθυνσιν.

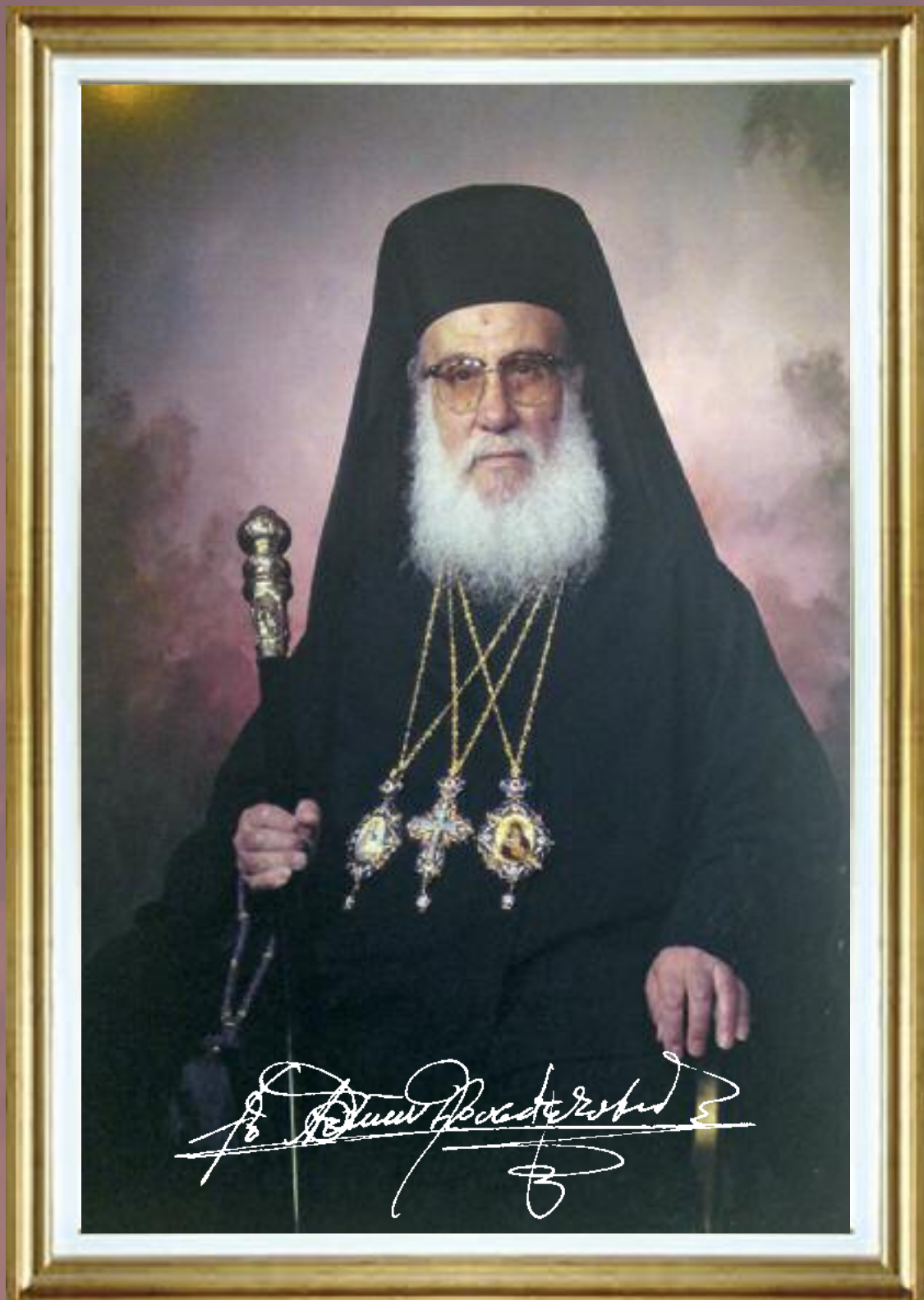

Εἰκὼν Ἐξωφύλλου:

Ὁ νέος Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ.
Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος διαδεχόμενος
τόν μακαριστόν Ἀρχιεπίσκοπον Χρυσόστομον

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκδημία Ἀρχ/που κυροῦ Χρυσοστόμου Β'	3-6
Βιογραφικὸ Ἀρχ/που κυροῦ Χρυσοστόμου Β' ..	7-11
Οἱ τελευταῖες ἐπὶ γῆς ἡμέρες τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχ/που κυροῦ Χρυσοστόμου Β'	12-13
Συνοδικὴ ἀνακοίνωσις	14
Ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. ἐκήδευσεν τόν Προκαθήμενόν της	15-18
Ἐπικήδαιοι - ψηφίσματα	19-26
Ἐννεαήμερο μνημόσυνο εἰς τόν μεταστάντα Ἀρχιεπίσκοπον κυρόν Χρυσόστομον	26
Ἡ σύγκλησις τῆς Ἱεραρχίας.....	27-28
Ἀντὶ ἐπιλόγου	30
Ὁ νέος Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος.....	31-36
Τρισάγιον εἰς τόν αἰίδιμον Ἀρχιεπίσκοπον κυρόν Χρυσόστομον Β'	36
Βιογραφικὸν Ἀρχιεπισκόπου κ. Καλλινίκου	37
Ἡ ἐνθρόνισις τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἐκκλη- σίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου	39-44
Ἐπιβατήριος λόγος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκό- που Ἀθηνῶν κ. Καλλινίκου	45-49
Συγχαρητήριος ἐπιστολὴ Ἀρχιεπ. Τύχωνος.....	50
Τὸ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τοῦ ἐκδη- μήσαντος Ἀρχιεπ. κυροῦ Χρυσοστόμου Β' ..	51
Ἡ πρώτη συνεδρίασις τῆς Ι.Σ. μετὰ τήν ἐκλογὴν τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου	52-55

«Ευάρεστος θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη
καί ζῶν μεταξύ ἀμαρτωλῶν μετετέθη...»
ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κυρός Χρυσόστομος Β΄

«Καί ἀπέθανε Γα-
μουήλ καί συναθροί-
ζονται πᾶς Ἰσραήλ
καί κόπτονται αὐτόν
καί θάπτουσιν αὐτόν
ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἐν
Ἀρμαθαίμ» (Α΄ Βασιλ., ΚΕ΄ 1)

ΕΞΕΔΗΜΗΣΕΝ ΕΙΣ ΚΥΡΙΟΝ

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† 6/19-9-2010

έ βαθειά θλίψη καί συνοχή καρδιάς ή μαρτυρική Έκκλησία τών Γνησίωv Όρθοδόξωv Χριστιανώv τής Ελλάδος τήν Τρίτη 8/21 Σεπτεμβρίου 2010 προέπεμψε στόν τάφο καί παρέδωσε στη μητέρα γή τό σώμα τοῦ διαπρεποῦς Πρωθιεράρχου της Αρχιεπισκόπου Αθηνών καί πάσης Ελλάδος κυροῦ Χρυσοστόμου τοῦ Β'.

Ό ἀποκαλυπτικός λόγος τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου «**Μακάριοι οἱ νεκροί οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἅρτι ἵνα ἀναπαύσονται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τά δέ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν**» (Ἀποκ. ΙΔ', 13), ἔρχεται στήν μνήμη μας καί γίνεται πηγὴ παρηγορίας ἀφοῦ κάθε Γνήσιος Όρθόδοξος Χριστιανός αἰσθάνεται ὀδυνηρό κενό ἀπό τήν ἀπουσία τοῦ ἐπιφανοῦς Προκαθημένου μας.

Δεχόμενη ή Μεγαρίτικη γή στά σπλάχνα της τό σεπτό λείψανο τοῦ μεγάλου νεκροῦ ἔκλεισε ἕνα μεγάλο κεφάλαιο τής νεότερης ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, πού ή ἐπικεφαλίδα του μέ χρυσά γράμματα ἀναγράφει: **ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.**

Ό αἰόδιμος καί πολύκλαυστος ποιμενάρχης τής ἱεράς παρεμβολῆς τῶν Γνησίωv Όρθοδόξωv Χριστιανῶν ὑπῆρξε μία ἡγεμονική προσωπικότητα, τήν ὁποία **πολυμερῶς καί πολυτρόπως** (Εβρ. Α' 1) εὐνόησε ή ἀνεξιχνίαστος πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ παντοῦ καί πάντοτε τόν συνόδευε ή ἀκένωτος εὐλογία Του.

Ἐξαιρετική φυσιογνωμία μέ περισσή ἀξία καί ἀξιωματικότητα συμβολή στήν ζωὴ τής Έκκλησίας. Ὡς εὐελπίς στρατιώτης ἐπὶ ἐξήντα τρία ἔτη, ἐκ τῶν ὁποίων τά τελευταῖα εἴκοσι τέσσερα ὡς Προκαθήμενος, ὑπηρέτησε εὖορκα τήν στρατευομένη Έκκλησία τοῦ Χριστοῦ γιά τήν δόξα τής ὁποίας ἀνάλωσε μέχρι θανάτου ὅλες τίς σωματικές καί πνευματικές του δυνάμεις.

Προασπίσθηκε τήν μοναδικότητα τής ὀρθόδοξου πίστεώς μας, ἐργάσθηκε γιά τήν κατίσχυση τῶν

Εὐαγγελικῶν ἐντολῶν καί τήν ἐπικράτηση τῶν Ἀγιοπατερικῶν προσταγμάτων. Μέ τόν ἄριστο χειρισμό τόσο τοῦ προφορικοῦ ὅσο καί τοῦ γραπτοῦ λόγου ὑπεραμύνθηκε τής **ἁπαξ παραδοθείσης πίστεώς μας**. Κίνητρό του ἦταν ὅμως πάντοτε ή πατρική του ἀγωνία γιά τήν πνευματική ἀφύπνιση, τήν ἀπλανή κατάρτιση καί τήν ἐν Χριστῷ σωτηρία τῶν χριστιανῶν.

Ἄριστος λειτουργός, γλυκύτατος ὕμνωδός τῶν ἱερῶν ἐκκλησιαστικῶν ὕμνων μετερσίωvε τόν **περιεστῶτα λαόν** καί μετέδιδε μέ τήν σπάνια ἀγγελική φωνή του καί τήν ἀνεπιτήδευτη ἱεροπρέπειά του τήν πηγαία καί θερμή πίστη του στόν **Ἀρχηγόν τής πίστεως καί τελειωτήν Ἰησοῦν** (Εβρ. ΙΒ' 2).

Ἡ εὐγενική καί ἐκφραστική μορφή, τό ἄδολο βλέμμα, ή μεγαλόπρεπη φωνή, ή εὐρύτητα σκέψεως, ή ὀξύνοια, ή θύραθεν παιδεία, ή ἰσχυρή θέληση, ή ἀκαταπόνητη ἐργατικότητα, ή μέχρις αὐτοθυσίας ἀφοσίωση στό καθῆκον, ή προσήλωση στίς ἐκκλησιαστικές παραδόσεις, ή χριστιανική αὐστηρότητα, ή ὀρθόδοξη συνείδηση, ή ἀγαθή καρδιά, ή ἀνεξικακία, ή ταπεινοφροσύνη, ή ἀπέραντη ἀγάπη στήν Έκκλησία καί ή βαθειά πίστη του στόν Χριστό εἶναι ἕνα μικρός συνδυασμός τῶν πολυτίμων ἀρετῶν του, οἱ ὁποῖες σέ συνύφανση μετά τῶν ὑπολοίπων πολλαπλῶν χαρισμάτων του μαρτυροῦν στό ἐλάχιστο ὅτι ὁ μακαριστός καί σοφός οἰακοστρόφος τής νοητῆς ὀλκάδος τοῦ Χριστοῦ ὁ πνευματικός αὐτός ἡγέτης ὑπῆρξε γνήσιος καί πιστός οἰκονόμος τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.

Ἐν ὀλίγοις ὁ ἀποιχόμενος **Δεσπότης καί Ἀρχιερέας ἡμῶν** ὑπῆρξε κληρικός σεμνός στό ἦθος, θερμός καί ἀκέραιος κατά τήν πίστη, πλούσιος σέ εὐλάβεια καί ἐργάστηκε γόνιμα καί θεάρεστα μέ γνώμονα πάντοτε τήν ἀκατάκριτη ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ καί τήν ἀνιδιοτελή διακονία τοῦ ἀνθρώπου. Δικαίως χαρακτηρίστηκε **στῦλος καί ἐδραῖωμα τής εὐσεβείας** καί ἐπάξια ἐνθρονίστηκε στήν συνείδηση τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος τῶν Γνησίωv

Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ὡς ὁδηγός τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, ὡς παιδευτὴς ἀφρόνων, ὡς διδάσκαλος νηπίων (Ρωμ. Β΄ 19-20).

Ὁ λαός τοῦ Θεοῦ ἀπώλεσε τὸ ἱερό κειμήλιο τῆς παλαιᾶς γενεᾶς τῶν ἀγωνιστῶν κληρικῶν, ὁ ἱερός κληρὸς τὸν ἄγγελο φύλακά του, ἡ ὀρθοδοξία τὸν

13-11-2009 Ἑορτὴ Ἀγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου

σοβαρό γνώστη καὶ θεματοφύλακα τῆς μακραίωνης ἐκκλησιαστικῆς παράδοσης. Ἡ Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν θρηνεῖ γιὰ τὴν στέρηση τοῦ Θεοχαρίστου ὑποδειγματικοῦ πηδαλιούχου της μέ τὴν ἀκμαῖα ἐκκλησιαστικὴ συνείδηση καὶ τὴν πολὺ ἀφοσίωση σέ αὐτή. Θά χρειαστεῖ ἀρκετὸ χρόνο γιὰ νὰ ἐπουλώσει τὸ βαρὺ πλῆγμα πού δέχθηκε στὴν καρδιά της ἀπὸ τὴν ἀπώλεια τοιοῦτου ἀρχιερέως.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, ὁ Ὁριοθέτης τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου ὅρισε ὅπως τὸ μεσημέρι τῆς Κυριακῆς 6/19 Σεπτεμβρίου 2010 ὁ πολυσέβαστος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρὸς Χρυσόστομος πληρώσει τὸ κοινὸν τοῦ βίου χρέους καὶ ἐγκαταλείψει τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου γιὰ νὰ ἀπολαύσει τὴν ἄφθαρτον δόξαν τοῦ Θεοῦ. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη καὶ ζῶν μεταξύ ἀμαρτωλῶν μετετέθη (Σοφ. Σολομ. Δ΄ 10). Ἦδη εὐρίσκεται

ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ ἐσφαγμένου Ἀρνίου καὶ ἐναυλίζεται ἐνθα τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, τῶν Ἀποστόλων καὶ μαρτύρων τὰ τάγματα καὶ πάντες οἱ ἀπ' αἰῶνος δικαιοθέντες. Ἐκανε τὴν δική του μεγάλη εἴσοδο στὴν βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. Πορεύθηκε στὴν ποθινὴ πατρίδα γιὰ νὰ κάνει τὴν δική του συνάντηση μέ τὸν Ἀρχιποίμενα Χριστό καὶ νὰ λάβει ὡς καλλίνικος στρατιώτης, ἀντὶ παρασήμου, τὸν στέφανον τῆς ζωῆς ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν (Ἰακ. Α΄ 12).

Ἀξιοχρέως, ὅμως, εὐλαβικά θά ἀναπολήσουμε καὶ θά τολμήσουμε νὰ σκιαγραφήσουμε ἐπιγραμματικά τὰ ἔργα καὶ τίς ἡμέρες τοῦ μεταστάντος Πρωθιεράρχου. Πρόθεσή μας δέν εἶναι μόνο νὰ τιμήσουμε δικαίως κατὰ τὸ δυνατόν τὸ σεπτὸ πρόσωπό του, ἀλλὰ κυρίως νὰ ἐμπνευσθοῦμε ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι (Α΄ Θεσ. Δ΄ 17) ἀπὸ τὴν πολύπτυχο δρᾶση καὶ Θεοτίμητη διακονία του, ὥστε κατὰ τὴν Ἀποστολικὴ παρότρυνση ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς του (Εβρ. ΙΓ΄ 7) νὰ μιμηθοῦμε τὴν ἀκράδαντη πίστη του καὶ τὴν ἐγκάρδια ἀγάπη του.

«Ἠξιώθη πλείονος τῆς παρά τοῦ Θεοῦ ροπῆς καὶ γάρ ὑποκείμενος ταῖς ἀνάγκαις τοῦ σώματος ἀκεραίαν τῆς ψυχῆς τὴν εὐγένειαν διετήρησεν»

(Ιερός Χρυσόστομος).

† Α.Γ.Τ.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β' (1920 – 2010)

αοίδιμος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος τῶν Γ.Ο.Χ. κυρὸς Χρυσόστομος Β', (κατὰ κόσμον Ἀθανάσιος Κιούσης τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Σύρμως, φωτ. 1) ἐγεννήθη στίς 10-8-1920 στίς Ἐρυθρές Μεγαρίδος (Κριεκούκι), ὅπου καὶ διέμενε κατὰ τὰ ἔτη τῆς παιδικῆς του ἡλικίας (φωτ. 2). Ἐν συνεχείᾳ παρέμεινε πλησίον τῶν γονέων του στήν πόλιν τοῦ Λαυρίου. Μαθητὴς ὢν, σύχναζε στίς ἐκκλησίες καὶ τὰ μοναστήρια καὶ ἀγάπησε τὴν βυζαντινὴ μουσικὴ. Συχνά, κατὰ τίς μεγάλες ἐορτές μέ τό ὀρθόδοξο ἐορτολόγιο, μετέβαινε ἀπό τό Λαύριο στίς Ἐρυθρές γιὰ νά ψάλλει στήν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ του, ὅπου μαζεύονταν οἱ γνήσιοι ὀρθόδοξοι χριστιανοί καὶ τελοῦσαν ἀκολουθίες (δίχως ἱερέα τίς περισσότερες φορές, καθὼς ἦταν ἐλάχιστοι σέ σχέση μέ τίς ἀνάγκες τοῦ ποιμνίου). Στό Λαύριο ὀλοκλήρωσε τίς γυμνασιακές του σπουδές σέ ἡλικία 18 ἐτῶν (φωτ. 3).

Στή συνέχεια, ἐκπληρώνοντας τὴν ἐπιθυμία τοῦ πατέρα του, ἔδωσε ἐξετάσεις στήν σχολή Εὐελπίδων, γιὰ νά ἀκολουθήσει σταδιοδρομία στρατιωτικοῦ. Ὅμως τότε ἀκριβῶς, προσεβλήθη ἀπό σοβαρὴ ἀσθένεια, ἡ ὁποία τὸν ὀδήγησε στήν ἀπόφαση νά παραιτηθεῖ τῆς ιδέας στρατιωτικῶν ἀξιωματῶν. Θεώρησε ὅτι ἡ ἀσθένεια ἦταν θεία ἐπέμβαση ὥστε νά στρατευθεῖ στὸν οὐράνιο Βασιλεῖα καὶ νά ἀκολουθήσει τὴν ὁδὸ τοῦ Μοναχισμοῦ. Αὕτὴ ἦταν καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ πνευματικοῦ του πατρός, Ἐπισκόπου Βρεσθένης Ματθαίου. Τὸ ἀκόλουθο χρονικὸ διάστημα παρέμενε ἀναρρώνοντας καὶ μελετώντας κατ' ἰδίαν στήν οἰκία του, ὅπου καὶ διέτριψε γιὰ ἀρκετὸ χρόνο, μεσολαβήσαντος τοῦ Ἀλβανικοῦ πολέμου καὶ τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευ-

θέρωση ἐκάρη μοναχός στήν ἀνδρώα Ἱερά Μονή Εὐαγγελιστρίας Ἀθικίων Κορινθίας ὑπό τοῦ τότε Ἀρχιμανδρίτου Καλλίστου Μακρῆ, τοῦ μετέπειτα Μητροπολίτου Κορινθίας. Κατά τήν διάρκεια τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ἡ Μονή εὐρέθη ἐν μέσῳ πυρῶν τῶν ἀντιμαχομένων πλευρῶν καί διεσώθη ἐκ τοῦ θανάτου ὡς ἐκ θαύματος. Στήν Ἱερά Μονή Ἀγίας Τριάδος Λουτρακίου (στίς 28 καί 29 Ἰουνίου) ἐχειροτονήθη τό 1947 ὑπό τοῦ μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Κυκλάδων Γερμανοῦ Διάκονος καί Ἱερέως, ἐνῶ αὐθημερόν ἔλαβε τά ὁφίκια τοῦ Ἀρχιμανδρίτου καί τῆς πνευματικῆς πατρότης.

Τό ἐπόμενο χρονικό διάστημα παρέμεινε ἰδιωτεύοντας λόγῳ ἀσθενείας, ἐξυπηρετῶντας ὁμως ταυτοχρόνως τούς πιστούς Ἑρυθρῶν καί Βιλλίων γιά λίγα ἔτη. Μεγαλόσχημος ἐκάρη στήν Ἱερά Μονή Κοσμοσυνείρεως τό 1948 ὑπό τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Ἀρχιμανδρίτου Θεοκλήτου Δαραδήμα.

Τό 1951-1953 ξεσπᾷ ὁ μέγας διωγμός τῶν

Γ.Ο.Χ. ὑπό τοῦ νεοημερολογίτου Ἀρχιεπισκόπου Σπυρίδωνος Βλάχου. Οἱ Ἀρχιερεῖς μας ἐξορίσθηκαν. Οἱ ναοί σφραγίσθηκαν καί οἱ ἱερεῖς μας συνελαμβάνοντο καί ἀπεσχηματίζοντο διαπομπευόμενοι καί χλευαζόμενοι ἀπό τά ἀστυνομικά ὄργανα. Τήν παραμονή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τοῦ 1951 ἐκοιμήθη διωκόμενος ὁ μακαριστός Ἐπίσκοπος Κυκλάδων Γερμανός. Ὁ Σπυρίδων Βλάχος ἀπαγόρευσε τήν ἐκκλησιαστική ταφή του καί, ὡς ἀντάξιός διάδοχος τοῦ Καϊάφα, διέταξε νά φρουρεῖται ἀπό ἀστυνομικούς τό σῶμα τοῦ νεκροῦ στήν κλινική τῆς Ἀγίας Ἑλένης Σεπολίων (ὅπου εἶχε μεταφερθεῖ πνέων τά λοιόστια ἀπό τόν τόπο ὅπου ἦταν «κεκρυμμένος διά τόν φόβον τῶν συγχρόνων Ἰουδαίων»), ὥστε νά ἀποτραπεί τυχόν τέλεση νεκρώσιμου ἀκολουθίας ἀπό ἱερέα τῶν Γ.Ο.Χ.. Ἀλλιῶς ὁμως οἰκονόμησε ὁ Θεός. Τήν περίοδο ἐκείνη, ὁ νεαρός τότε Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Κιούσης κρυβόταν προσεκτικά γιά νά μή συλληφθεῖ καί ἀποσχηματισθεῖ ἀπό τά ἀστυνομικά ὄργανα, ἐνῶ λειτουργοῦσε σέ ἐξωκλήσια, ἢ σέ δωμάτια οἰκίῶν, τά ὁποῖα οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοί εἶχαν μετατρέψει σέ κατακόμβες, μετακινούμενος μόνο νύκτα καί μέ πολλές προφυλάξεις.

Σέ μία τέτοια κατακόμβη τελοῦσε τήν ἀγρυπνία τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου τό 1951 μαζί μέ τούς αὐταδέλφους καί ἤδη μακαριστούς Ἀρχιμανδρίτες Πέτρο (μετέπειτα Ἐπίσκοπο Ἀστορίας Ἀμερικής) καί Νήφωνα Ἀστυφίδη, περίλυποι καί οἱ τρεῖς ἀπό τήν εἶδηση τῆς ἐκδημίας τοῦ μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Γερμανοῦ, ἀπό τόν ὁποῖο εἶχαν λάβει τήν ἱερωσύνη. Ἐνα λευκό πανί μέ καρφιστωμένες ἐπάνω του χάρτινες εἰκόνες χώριζε τό «ἱερό» ἀπό τό υπόλοιπο δωμάτιο. Δύο τραπέζια εἶχαν τόν ρόλο τῆς ἁγίας τραπέζης καί τῆς ἁγίας προθέσεως καί ἐκεῖ λειτουργοῦσαν, ὅταν (στίς 2 μετά τά μεσάνυχτα) ἀκούστηκαν κτυπήματα στήν πόρτα! Εὐτυχῶς δέν ἦταν ἡ Ἀστυνομία. Ἦταν μέλη τῆς ὁργανώσεως Νεολαίας τῶν Γ.Ο.Χ., πού ἀναζητοῦσαν ἱερέα νά ψάλει κρυφά τήν νεκρώσιμο ἀκολουθία τοῦ ἐκλιπόντος Ἱεράρχου, ἀφοῦ εἶχαν πείσει τόν εὐσεβῆ ἀξιωματικό τῆς φρουρᾶς τοῦ νεκροῦ(!) νά «κάνει τά στραβά μάτια». Τήν ἀγρυπνία συνέχισαν οἱ μακαριστοί πατέρες Πέτρος καί Νήφων, ἐνῶ γιά τήν κηδεῖα τοῦ Ἱεράρχου μετέβη ὁ τότε Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος. Ἐνῶ ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία πλησίαζε πρὸς τό τέλος ὁ Ἀξιωματικός τῆς ἀστυνομίας, πού παρακολουθοῦσε εὐλαβικά, προειδοποίησε ὅτι πλησίαζε ἡ ὥρα γιά τήν ἀλλαγὴ τῆς

Ἐπιτάφιος καί
Ἑσπερινός τῆς Ἀγά-
πης εἰς τόν Ἱ. Ναό
Ἀγ. Μηνᾶ Βιλλίων
ὑπό τοῦ Ἀρχιμ.
Χρυσόστομου.

Ὁ Ἀρχιμ. Χρυσόστομος εἰς τήν τελετήν
τῶν Ἀγίων Θεοφανείων τό 1950.

Ὁ Ἀρχιμ. Χρυσόστομος εἰς τήν τελετήν
θεμελιώσεως τοῦ παλαιοῦ καθολικοῦ
τῆς Ἱ. Μονῆς Παναχράντου Μεγάρων.

29-11-1955

Ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος ὡς Ἀρχιμανδρίτης
συλλειτουργός τοῦ ἀοιδίμου προκατόχου του
Μητροπολίτου πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομου
εἰς τόν Ἱ.Ν. Τιμίου Προδρόμου Λουτουφίου.

Ὁ Ἀρχιμ.
Χρυσόστο-
μος εἰς τό
περατωθέν
καθολικό
τῆς ὡς ἄνω
Ἱ. Μονῆς.

φρουράς. Πράγματι, ενώ ο ιερέυς με τη συνοδεία του απομακρυνόταν προς τό αυτοκίνητό τους, έγινε αντιληπτός από την νέα αστυνομική φρουρά. Έπακολούθησε καταδίωξή τους από τό αυτοκίνητο της αστυνομίας. Όμως, ο Περικλής, ο έμπειρος οδηγός του ιερέως, οδηγώντας μέσα στους δαιδαλώδεις δρόμους των Αθηνών κατώρθωσε νά διαφύγει καί νά διασώσει από την σύλληψη καί τόν αποσχισματισμό τόν τότε Αρχιμανδρίτη Χρυσόστομο.

Τό 1956 διορίστηκε Έφημέριος του ιστορικού ιεροῦ ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀθηνῶν καί ἀνέλα-

βε καθήκοντα Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία εἶχε ἀναλάβει τήν διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας μας μετά τήν κοίμηση τοῦ αἰμνήστου Μητροπολίτου πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομου. Ἀπό τήν θέση αὐτή ἀπέσπασε τήν ἀγάπη καί τήν ἐμπιστοσύνη τοῦ ἐφημεριακοῦ ιεροῦ κλήρου, πού ἐκτίμησε τήν ἱκανότητα καί τήν πολυπείρια τοῦ νεαροῦ τότε Ἀρχιμανδρίτου, ὁ ὁποῖος ἐψηφίσθη ἀρχικῶς γιά τό Ἀρχιερατικό ἀξίωμα μαζί μέ τούς συμπρεσβύτερους τοῦ Ἀκάκιο Παπᾶ καί Χρυσόστομο Νασίμη, ἀπό τό σύνολο τοῦ ἱερατείου τῆς Ἑλλάδος (τόν ἀριθμό 105), κατὰ τήν διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τῆς Β' Πανελληνίου Συνάξεως Κληρικῶν στίς 10-10-1957. Ταξίδευσε σιδηροδρομικῶς στήν

Γερμανία καί τήν Γαλλία μαζί μέ τόν Ἱερομόναχο Ἀκάκιο Παπᾶ (νῦν Μητροπολίτη Ἀττικῆς καί Διαυλείας) κατ' ἐντολήν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, γιά συνεννοήσεις μέ τούς Ἐπισκόπους τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς Ἀλέξανδρο καί Ἰωάννη (Μαξιμοβίτς) καί Νικάνορα (τῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας) μέ σκοπό τήν χειροτονία Ἐπισκόπων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. ἀπό παραδοσιακοῦς Ἀρχιερεῖς, δίχως ὅμως τότε ἀποτέλεσμα, διότι τούς παρέπεμψαν γιά τό θέμα αὐτό στίς ἀντίστοιχες ἡγεσίες τους στήν Ἀμερική. Ἐργάσθηκε μέ ζήλο, ἕως ὅτου οἱ συνεννοήσεις μέ τούς Ρώσους τῆς διασποράς στήν Ἀμερική ἐπέτυχαν τήν ἐπισκοποποίηση τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Ἀρχιμανδρίτου Ἀκακίου Παπᾶ καί ἐν συνεχείᾳ τῶν ὑπολοίπων τότε χειροτονηθέντων ἀρχιερέων. Ἀπό τότε ιδιώτευε στήν ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθεῖσα Ἱερά Μονή Παναχράντου Μεγάρων, ἀλλά κατὰ καιροῦς καί πάλι προσέφερε τίς ὑπηρεσίες του στήν Ἐκκλησία ὡς Γραμματεὺς.

Γιά τήν ἐργατικότητα, τήν ἀφοσίωση στό καθήκον, τήν ἀπόδοση στό ἐπίπονο ἔργο τῆς γραμ-

ματείας καί τήν σεμνότητα τοῦ ἥθους του, τόν Ἰούλιο τοῦ 1971 ἐχειροτονήθη Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, ἀναλαμβάνοντας συγχρόνως καί τήν ποιμαντορία τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καί Θράκης, ἐργαζόμενος μέ ὅλες του τίς δυνάμεις γιά τήν καλή ὀργάνωση τῆς Ἐπισκοπικῆς του περιοχῆς, μέχρι τό ἔτος 1986, ὅποτε ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, θέσιν

στήν οποία παρέμενε μέχρι της έκδημίας του, προεδρεύοντας της Ίερᾶς Συνόδου της Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Τό 1990 ἐμηνύθη ἀπό τήν καινοτόμο Ἐκκλησία μέ τήν κατηγορία τῆς ἀντιποίησης ἀρχῆς, πλήν ὅμως Θεοῦ εὐδοκοῦντος ἀθωώθηκε πανηγυρικά.

Κατά τήν εὐδόκιμον ποιμαντορίαν του καθιέρωσε περί τούς εἴκοσι Ἱερούς Ναούς καί ἐχειροτόνησε τριάντα περίπου ἀξιόους κληρικούς, ἐπετεύχθη δέ ἡ πολυπόθητη κάθαρση τοῦ ἱεροῦ κλήρου ἀπό ξένα καί ἐπείσακτα στοιχεῖα, τά ὅποια εἶχαν εἰσχωρήσει στόν ἱερό ἀγῶνα τῶν Γ.Ο.Χ. καί μετά πολλῶν

Χειροτονία Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς
κ. Χρυσόστομου, 3-8-99.

ἐμποδίων, ἀφοῦ ἀνανέωσε τό σῶμα τῆς ἱεραρχίας μέ νέες ἐπισκοπικές χειροτονίες κατά τά ἔτη 1998, 1999 καί 2000, ἐπανέφερε στήν Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. τήν ὁμαλή λειτουργία τοῦ συνοδικοῦ συστήματος. Τό 2004 παρεχωρήθη περιορισμένη αὐτονομία στήν Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἀμερικῆς καί ἐγκρίθηκαν κανονισμοί: α) Συνεδριάσεων τῆς Ίερᾶς Συ-

νόδου (2004), β) Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης (2006) καί γ) Ἐκλογῆς Ἀρχιερέων (2009).

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος ἦταν ὁ πρῶτος

Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Γ.Ο.Χ. ὁ ὁποῖος ἔγινε δεκτός ἀπό τόν Ἀνώτατο Ἀρχοντα τῆς χώρας, τόν Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας Κωνσταντῖνο Στεφανόπουλο τήν 8-6-1998, καί ἀξιώθηκε ἀπό τόν Θεό

νά καθαγιάσει μετά τῆς Ίερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος Ἅγιο Μύρο τήν Μεγάλη Πέμπτη τοῦ 2001. Τό ἴδιο ἔτος μέχρι τό 2004 διετέλεσε Πρόεδρος τοῦ Γενικοῦ Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Ἐπί τῆς Ποιμαντορίας του καταδικάσθηκε συνοδικῶς ἡ Μασωνία καί ὁ Χιλιασμός (1988), ἡ σύγχρονη παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ (1998) καί συγκλήθηκε ἡ Δ' Πανελλήνια Σύναξη Κληρικῶν (2003). Μέ εὐλογία του ιδρύθηκε καί λειτουργεῖ ἀπό τοῦ ἔτους 2001 ἡ Σχολή Κατηχητῶν καί ἐπανασυγκροτήθηκε ἡ πάλαι ποτέ Ἑνωσις Νέων ὑπό τήν ἐπωνυμία Νεανικός Ὁρθόδοξος Σύνδεσμος.

Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁσιακῶ τῷ τρόπῳ τήν Κυριακή 6/19 Σεπτεμβρίου 2010, στίς 13.30, ἀκριβῶς μέ τήν συμπλήρωση 55 ἐτῶν ἀπό τήν έκδημία τοῦ συνωνύμου προκατόχου του (τήν νύκτα τῆς 6ης πρὸς τήν 7η Σεπτεμβρίου 1955), σέ ἡλικία 90 ἐτῶν, διατηρῶντας μέχρι τήν τελευταία στιγμή τήν διαύγεια τοῦ πνεύματος καί ἀξιώθηκε νά τύχει, κατά τήν ἐπίθυμία του, τέλους ἀγαθοῦ.

Ἄς εἶναι ἡ μνήμη του αἰωνία!

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΥΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ Β΄

Δέκα ημέρες πρίν τήν κοιμήσή του, ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος εἶχε ζητήσει ἀπό τόν συγγενή του Δημήτριο Γραμματικό νά τόν μεταφέρει μέ τό αὐτοκίνητο γιά νά δεῖ τό χωριό του (Ερυθρές Μεγαρίδος) ὅπως χαρακτηριστικά εἶπε «γιά τελευταία φορά». Πῆγε, περιηγήθηκε στούς δρόμους τοῦ χωριοῦ καί συνάντησε συγγενικά του πρόσωπα.

Τρίτη 1/14-9-2010: Μετέβη κατά τήν ἐτήσια συνήθειά του στήν Ἱ. Μ. Ὁσ. Μελετίου, καθώς ἦταν ἡ ἐορτή τοῦ Ἁγίου μέ τό πάτριο ἑορτολόγιο. Κατά τήν ἐπιστροφή πρὸς Μέγαρο ἐπισκέφθηκε τήν Ἱ. Μ. Παναγίας Γοργοῦπηκούου Οἰνῆς.

Τήν ἴδια ἡμέρα ἡ καρδιολόγος τοῦ αἰοδίου Πρωθυεράρχου μας, διέγνωσε ὅτι ἡ καρδιά του ἦταν βεβαρημένη.

Τετάρτη 2/15-9-2010: Μετέβη μέ τόν π. Κύριλλο καί μία Μοναχή σέ παραλιακή περιοχή τῶν Μεγάρων γιά νά διαπιστώσουν ἂν ἦταν κατάλληλη γιά τήν βάπτισή μιᾶς νεοφώτιστης γυναίκας. Ἐπιστρέφοντας στό Μοναστήρι, κατά τήν διαδρομή εἶπε: «Παιδιά μου, οἱ δυνάμεις μου μέ ἐγκαταλείπουν καί ὁ καιρός μου πλησιάζει. Δόξα τῷ Θεῷ ἔζησα, εἶμαι πλήρης ἡμερῶν. Τό μόνο πού ζητῶ εἶναι νά ἔχω τέλος ἀγαθόν καί νά μέ ἀξιῶσῃ ὁ Θεός νά ἔχω καλήν ἀπολογία».

Στό Μοναστήρι εἶπε ἀκόμη καί τά ἐξῆς λόγια τά ὅποια κατεγράφησαν ἀπό μία Μοναχή:

«Παιδιά μου, νά ἔχετε καρτερία. Ὅ,τι καί νά σᾶς συμβεῖ στή ζωή σας νά τό ἀντιμετωπίσετε μέ καρτερία. Ἀκόμη καί στήν δική μου περίπτωση, καρτερία θά δείξετε, ἂν πιστεύετε ὅτι θά ξανασυναντηθοῦμε.

Θά δεῖ ὁ Θεός τήν καρτερία σας καί θά σᾶς χαρίσῃ παράδεισο.

Κάθομαι καί σκέφτομαι πῶς ὅλοι οἱ ἅγιοι εἶχαν

μαρτυρικό τέλος. Ἡ κορυφή τῆς ἀγιότητος, ὁ Μέγας Πρόδρομος, πῶς τοῦ ἔκοψαν τήν ἁγία κεφαλή ἀπό μία μοιχαλίδα. Ἀλλά τί λέω; Ἀφοῦ ὁ Θεός ἐπέτρεψε νά σταυρωθεῖ ὁ ἀγαπητός Του Υἱός, ὁ Μονογενής Του, ἐμεῖς τί μποροῦμε νά ποῦμε;».

Πέμπτη 3/16-9-2010: Μετέβη γιά τήν βάπτισή νεοφώτιστης γυναίκας στήν παραλιακή περιοχή τῶν Μεγάρων τήν ὁποία εἶχαν ἐπιλέξει ὡς κατάλληλη τήν προηγούμενη ἡμέρα. Δέν ἔλαβε μέρος στήν βάπτισή, ἀλλά μετέβη γιά νά συμμετάσχει στό χαρμόσυνο γεγονός καί ἐκεῖ αἰσθάνθηκε μεγάλη κα-

τάπτωση. Ὅταν ἐπέστρεψε στό Μοναστήρι εἶπε στίς Μοναχές, σχετικά μέ τίς ἐτοιμασίες τῆς ἐπερχομένης πανηγύρεως τῆς Μονῆς κατά τήν ἐορτή τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου: «Μή βάζετε σημαία, μόνο τίς τρεῖς σημαίες. Μή κάνετε τράπεζα καί ἐτοιμασίες».

Οἱ Μοναχές εἶπαν «Μά ἀφοῦ τά ἔχουμε ἐτοιμα Γέροντα». «Τέλος πάντων...», ἀπήντησε ὁ Μακαριστός.

Κάλεσε στό τηλέφωνο τόν Γραμματέα τῆς Ἱ. Συνόδου Θεοφ. Ἐπίσκοπο Μαραθῶνος κ. Φώτιο καί τοῦ εἶπε: «Παίδι μου, εἰδοποίησε τούς Ἀρχιερεῖς, ἡ Σύνοδος (ἡ τακτική Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἡ ὁποία ἦταν προγραμματισμένη νά γίνη τήν Πέμπτη 10/23 Σεπτεμβρίου) νά γίνη στά γραφεῖα καί ὄχι ἐδῶ (σ.σ. στό Μοναστήρι τῆς Ἱ.Μ. Παναχράντου). Δέν θά μπορῶ νά εἶμαι ἐγώ. Οἱ δυνάμεις μου μέ ἐγκαταλείπουν».

Παρασκευή 4/17-9-2010: Ἡ καρδιολόγος τοῦ αἰμνήστου Ποιμενάρχου μας, μετά τήν ἐξέτασή του, ἐνημέρωσε τήν ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναχράντου ὅτι «ὁ παπούλης δέν εἶναι καλά. Τί θέλετε, νοσοκομεῖο ἢ μοναστήρι; Πάντως καί στό νοσοκομεῖο δέν θά τοῦ προσφερθεῖ τίποτε παραπάνω ἀπ' ὅ,τι ἐδῶ».

Σέ τηλεφωνική επικοινωνία ό Προκόπιος ό άρτοποιδός είπε στόν άλησμόνητο πνευματικό μας πατέρα: «Μακαριώτατε, δέν μπορώ νά φέρω τούς άρτους καί τά γλυκά τής πανηγύρεως τήν Δευτέρα τό απόγευμα. Θά τά φέρω τήν Κυριακή τό απόγευμα». Καί ό μακαριστός άπήντησε: «Εσύ θά έλθεις, έγώ θά είμαι;».

Πάλι σέ άνθρωπο τής Μονής, τόν Κωνσταντίνο Μαζιώτη λεγόμενο είπε «Κωνσταντίνε, μή βάλετε σημαίακία, μόνο τίς τρείς σημαίεσ, έγώ θά πεθάνω».

Σάββατο 5/18-9-2010 (παραμονή τής έκδημίας του): Ό θεοτίμητος Αρχιεπίσκοπος πήγε στήν λειτουργία τό πρωί καί κοινώνησε τών άχράντων μυστηρίων.

Είπε στούς Αρχιερείς Άττικής καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομο καί Μαραθώνος κ. Φώτιο πού τόν είχαν επισκεφθεί τό ίδιο βράδυ: «Εσείς θά κάνετε μόνοι σας τήν πανήγυρη. Έγώ άν θά είμαι έδω (έννοούσε στό κελλί του) θά σās ακούω».

Κυριακή 6/19-9-2010: Δέν μπόρεσε νά σηκωθεί από τό κρεβάτι. Άκουγε τήν άκολουθία από τό μεγάφωνο.

Μετά τά ψαλτήρια του όρθρου πήγε μία άδελφή καί τόν έρώτησε:

- Πώς είσθε Γέροντα;
- Λίγη δύσπνοια έχω.

Κρατούσε μία εικόνα τής Παναγίας στό στήθος καί έκανε συνεχώς προσευχή. Κλαίγοντας ή Μοναχή είδοποίησε τήν καρδιολόγο νά έλθει. Πρίν έλθει ή γιατρός ζήτησε καί του έφεραν από τό γειτονικό παρεκκλήσιο τών Ταξιαρχών τήν εικόνα του Χριστου. Τήν προσκύνησε, προσευχήθηκε καί είπε νά τήν μεταφέρουν πίσω στή θέση της. Συνέχισε νά προσεύχεται, καί μετά από λίγο ζήτησε νά του ξαναφέρουν τήν ίδια εικόνα. Προσκύνησε καί άφου προσευχήθηκε εκ νέου, είπε νά τήν τοποθετήσουν δίπλα του.

Ήταν ή πρώτη φορά πού δέν σηκώθηκε από τό κρεβάτι τήν ώρα του Εύαγγελίου καί του Χερουβικού τής λειτουργίας. Ή καρδιολόγος ήλθε λίγο πρίν τό τέλος τής λειτουργίας καί προσπάθησε νά τόν βοηθήσει. Συμπτωματικά ήταν πλησίον του άλλοι τρείς γιατροί πού βρίσκονταν στό Μοναστήρι καί οί όποιοι επέμεναν νά μεταφερθεί στό νοσοκομείο. Τότε ή άναπνοή του είχε άρχίσει νά έπιβαρύνεται.

Οί Μοναχές, οί όποιεσ στό μεταξύ, είχαν μαζευτεί γύρω του, όταν είδαν ότι δυσκολευόταν νά άνα-

πνεύσει, μετέβησαν στό παρεκκλήσι γιά νά ψάλλουν τήν παράκληση στήν Γοργοϋπήκοο. Εϋθύς, έπαυσε ή δυσκολία πού είχε στήν άναπνοή ό μακαριστός. Έπειδή οί γιατροί επέμεναν γιά τήν μεταφορά του στό νοσοκομείο, μία Μοναχή τόν έρώτησε: «Γέροντα οί γιατροί επιμένουν νά πάμε στό νοσοκομείο» καί ή άπάντηση του ήταν, «όχι». Στό παρελθόν ουδέποτε είχε έκφράσει αντίρρηση γιά τήν μεταφορά του σέ νοσοκομείο, όσάκις υπήρχε λόγος.

Όλεσ οί άδελφές τής Μονής ήταν γύρω του γονατιστές. Ό Αρχιεπίσκοπος προσευχόταν έχοντας τά χέρια σταυρωμένα στό στήθος του καί άρχισε νά λέγει τόν 50ό Ψαλμό μέ χαμηλή φωνή: «Ελέησον με ό Θεός κατά τό μέγα έλεός σου...», αλλά μετά τούς δύο πρώτους στίχους δέν μπορούσε νά συνεχίσει καί ζήτησε από μία άδελφή νά συνεχίσει τήν άπαγγελία του, ένω ταυτόχρονα σέ μία άλλη Μοναχή είπε νά λέγει τήν ευχή, τό: «Κύριε Ίησου Χριστέ έλέησον τόν δοϋλον σου».... Μετά από λίγο πήρε τρείς μικρές άναπνοές, έκλεισε τά μάτια του καί παρέδωσε τήν ψυχή του εις χείρας Θεου ζώντος.

Αυτό ήταν τό όσιακό τέλος του άξιωμακαρίστου καί διαπρεπούς Προκαθημένου κυρού Χρυσοστόμου Β'.

Ήταν 13:30 τής 6/19-9-2010. Ακριβώς 55 έτη μετά τήν έκδημία του όμολογητου προκατόχου του Πρωθιεράρχου Μητροπολίτου πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου, ό όποιος έξεδήμησε τήν νύκτα τής 6ης πρός τήν 7η Σεπτεμβρίου του έτους 1955. Ή έξόδιος άκολουθία καί τών δύο έψάλη τήν ήμέρα τής έορτής του Γενεθλίου τής Θεοτόκου, τήν όποία ό έκδημήσας Αρχιεπίσκοπος σεβόταν υπερβαλλόντως καί αφιέρωσε πρός τιμήν Της τήν Ίερά Μονή, τής όποίας υπήρξε κτίτωρ.

Πάντοτε έλεγε: «Τέσσερα πράγματα παρακαλώ τόν Κύριό μας: Νά αποβιώσω όρθιος, νά μέ άφήσει ό Θεός στά λογικά μου, νά έχω τήν φωνή μου μέχρι τέλους γιά νά Τόν ύμνώ καί νά μή θάψω δικό μου πνευματικό παιδί». Ό Θεός –τελικώς– έξεπλήρωσε καί τίς τέσσαρες έπιθυμίες του. Κατά τήν τελευταία λειτουργία, στήν όποία προεξήρχε τής έορτής του Αγίου Ίωάννου του Χρυσοστόμου τό 2009 στήν Ίερά Μονή Παναχράντου Μεγάρων, άνάμεσα στά τελευταία λόγια τής όμιλίας του ήταν: «**Η χάρις του Θεού νά μάς άξιώση τέλους άγαθού. Αυτή είναι ή μεγαλύτερη ευχή άγαπητοί μου: ΤΕΛΟΣ ΑΓΑΘΟΝ**». Πράγματι, ό Θεός τόν άξίωσε νά έχει τέλος άγαθόν. Άς έχουμε τήν ευχή του.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Έν Αθήναις, 6/19 Σεπτεμβρίου 2010

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐν βαθείᾳ θλίψει ἀνακοινώνει τήν εἰς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ μακαριστοῦ Προκαθημένου αὐτῆς, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χρυσοστόμου Β΄, σήμερον Κυριακὴν 6/19 Σεπτεμβρίου 2010 καὶ ὥραν 13.30.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος συνήλθεν εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν αὐθημερόν, εἰς τὴν Ἱ. Μ. Παναχράντου Μεγάρων, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ἀντιπροέδρου Αὐτῆς, Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας καὶ ὥρισε Τοποτηρητὴν τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης κ. Μάξιμον, κωλυομένου τοῦ Σεβ. Ἀντιπροέδρου αὐτῆς λόγῳ ἀσθενείας.

Ἡ σεπτὴ σορὸς τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐτέθη εἰς λαϊκὸν προσκύνημα, ἀπὸ τὴν 18.00 τῆς σήμερον εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς Ἱ. Μ. Παναχράντου Μεγάρων. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία θὰ ψαλλῇ τὴν Τρίτην 8/21-9-2010 καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινήν, εἰς τὴν αὐτὴν Ἱεράν Μονήν.

Εἴη ἡ μνήμη αὐτοῦ Αἰωνία.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΚΗΔΕΥΣΕ ΤΟΝ ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΟ ΤΗΣ

Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυρός Χρυσόστομος Β' ἐτελεύτησε τήν 13:30 τῆς 6/19-9-2010. Πρῶτοι κατέφθασαν οἱ Ἀρχιερεῖς Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καί Πειραιῶς & Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος καί ὀλίγον ἀργότερον ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος, καθώς καί ἄλλοι κληρικοί.

Ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος εἶχε εἰς μίαν βαλίτσαν ἔτοιμα τά ρούχα καί τά ἀπλά ἄμφια μέ τά ὅποια ἐπεθύμει νά ἐνταφιασθῇ. Ὑπῆρχε καί εἷς φάκελλος μέ τήν ἔνδειξιν: «Νά ἀνοιχθεῖ εὐθύς μετά τήν ἐκδημίαν μου». Ἐμπεριεῖχε πατρικάς συμβουλὰς πρός τήν ἀδελφότητα καί ἐντολὰς διά τόν ἐνταφιασμόν του. Ἐπεθύμη νά ἐνταφιασθῇ ὄχι κατήμενος, καί δίχως μίτραν. Μία μίτρα καί ἓνα ὠμοφόριο ἔπρεπε νά τοποθετηθῇ στόν Ἀρχιερατικόν θρόνον. Στολή εἶχε ἐοιμάσει μίαν παλαιάν καί ἀπλήν. Τόπον ταφῆς εἶχε ἐπιλέξει πλησίον τῆς Ἐκκλησίας πρός τήν βόρειον πλευράν.

Οἱ παρόντες Ἀρχιερεῖς καί οἱ κληρικοί ἐσεβάσθησαν πλήρως τās ἐπιθυμίας τοῦ ἐκλιπόντος καί ἡτοίμασαν τό σῶμα κατά τὰ παραγγελθέντα τοποθετήσαντες τοῦτο εἰς τό μέσον τοῦ καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναχράντου, εἰς λαϊκόν προσκύνημα. Ἐν τῷ μεταξύ ἄρχισε νά συρρέει πλῆθος κόσμου, ἐνῶ οἱ Ἱερεῖς ἐναλλασσόμενοι ἀνεγίνωσκον τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον.

Προσελθόντων καί τῶν λοιπῶν Ἀρχιερέων, συνήλθεν ἐκτάκτως ἡ Ἱερά Σύνοδος διά νά ὀρίσῃ Τοποτηρητήν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου καί νά ρυθμίσῃ τά τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας. Καθήκοντα Τοποτηρητοῦ ἀνέλαβεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Μάξιμος, κωλυομένου τοῦ Ἀντιπροέδρου Αὐτῆς Σεβασμιωτάτου Μητρο-

πολίτου Ἀττικῆς καί Διαλείας κ. Ἀκακίου, λόγῳ ἀσθενείας.

Τήν Δευτέραν 7/20 Σεπτεμβρίου εἰς τό καθολικόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναχράντου ἐτελέσθη Ἀρχιερατική θεία λειτουργία ὑπό τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου Σεβ. Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου. Χιλιάδες κόσμου συνέρρευσαν διά νά ἀσπασθοῦν τήν χεῖρα τοῦ ἐκδημήσαντος Ἀρχιεπισκόπου καί νά διαπιστώσουν τήν εὐλυγισίαν τοῦ

σώματος, ἡ ὁποία διετηρήθη ἀπό τήν πρώτην στιγμήν τῆς ἐκδημίας αὐτοῦ μέχρι καί τόν ἐνταφιασμόν.

Αἱ καμπάναι τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐκρούοντο πενθίμως καί αἱ σημαῖαι εἰς τά γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί εἰς τούς Ναούς ἀνηρτήθησαν μεσίστιοι.

Τό ἑσπέρας, εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, προεξήρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, τῇ συμμετοχῇ τῶν τιμίων Ἱεραρχῶν Πειραιῶς & Σαλαμῖνος κ. Γερωντίου, Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου

καί Μαραθῶνος κ. Φωτίου. Ἡ ἀκολουθία ἦτο λίαν συγκινητική, διότι διά πρώτην φοράν εἰς τούς τοίχους τοῦ καθολικοῦ δέν ἦντήχει ἡ μελωδική φωνή τοῦ μεταστάντος Ἀρχιεπισκόπου μας, ἀλλά τό σεπτό του σκῆνωμα ἔκειτο ἄπνουν εἰς τό μέσον τῶν Πρεσβυτέρων καί τῶν Ἐπισκόπων. Πρός τό τέλος τῆς ἀκολουθίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὅστις ὑπῆρξε καί Πρωτοσύγκελλος τοῦ κοιμηθέντος Πρωθιεράρχου, ἐκήρυξε καταλλήλως τόν θεῖον λόγον.

Μετά τόν Ἑσπερινόν, ὅπως καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, οἱ Ἱερεῖς ἀνεγίνωσκον τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον. Ἀργότερον αἱ Μονάζουσαι μέχρι τῆς πρωΐας ἀνεγίνωσκον τό ἱερόν ψαλτήριον.

Τὴν Τρίτην 8/21 Σεπτεμβρίου εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ τὴν Θ. Λειτουργίαν, ἔλαβον μέρος οἱ αὐτοὶ ἀρχιερεῖς καὶ πλειάς ἱερέων. Τὸν θεῖον λόγον ἐκήρυξεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος. Εἰς τὴν ἐπιμνημόσυ-

νον δέησιν, ἡ ὁποία ἐτελέσθη εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, προεξῆρχεν ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος κ. Μάξιμος, ὁ ὁποῖος ὠμίλησε καταλλήλως.

Τὴν 12ην μεσημβρινὴν ἔπαυσε τὸ λαϊκὸν προσκίνημα καὶ ἤρχισεν ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Τοποτηρητοῦ καὶ τῇ συμμετοχῇ ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ. ἐν Ἑλλάδι, καθὼς καὶ περίπου μία ἑκατοντάς ἱερέων οὐ μόνον ἐξ Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων ἔλαβον μέρος εἰς αὐτήν. Παρίστατο δὲ ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἑσφιγμένου, καθὼς καὶ ἀντιπροσωπεῖα Ζηλωτῶν Ἀγιορειτῶν, πλῆθος Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν καθὼς καὶ χιλιάδες πιστῶν, οἱ ὁποῖοι κατέκλυσαν τὴν Ἱεράν Μονήν. Εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν παρέμεινεν μόνον ὁ Ἱερός Κλῆρος, αἱ Μοναχαὶ τῆς ἀδελφότητος καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἀρχῶν, ἐνῶ οἱ

λοιποὶ ἠκροῶντο τὴν ἀκολουθίαν ἀπὸ τῶν μεγάλων.

Πρὸς τὸ τέλος τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος, ὁ καὶ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὠμίλησε καταλλήλως διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὸ ἔργον τοῦ ἐκλιπόντος, καθὼς καὶ διὰ τὰ εὐλογημένα τέλη αὐτοῦ.

Ἐκ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου ὠμίλησεν ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Χριστόδουλος Καραῖσκος, ἐνῶ μία Μοναχὴ ἐκ τῆς ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναχράντου ἀπηύθυνε τὸ ὕστατον χαῖρε. Χαιρετισμοὺς καὶ ψηφίσματα ἀνέγνωσαν ἐκπρόσωποι:

1. Τοῦ Γενικοῦ Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος.
2. Τοῦ Νεανικοῦ Ὁρθοδόξου Συνδέσμου τὸ μέλος τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς δις Εὐσεβία Σφακιανᾷκη.
3. Τῆς Ἑλληνικῆς Θρησκευτικῆς Κοινότητος τῶν Γ.Ο.Χ., ὁ Γραμματεὺς αὐτῆς κ. Ζήσης Τσιότρας

4. Τῆς Ἑλληνικῆς Θρησκευτικῆς Κοινότητος τῶν Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης, τό μέλος τοῦ Δ.Σ. κ. Ἐμμανουήλ Μάνος.

5. Τοῦ Γηροκομείου «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια» ἡ Γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ κ. Χρυσούλη Μιχελάκου.

Μετά τόν τελευταῖον ἀσπασμόν, ἦσαν τό σῶμα τοῦ κεκοιμημένου Πρωθυεράρχου ἱερεῖς ὑπ' αὐτοῦ χειροτονηθέντες (φωτ. 1) καί ἐν πομπῇ, προπορευομένης τῆς φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Μάνδρας Ἀττικῆς (φωτ. 2), τῶν ἐξαπτερύγων (φωτ. 3), τοῦ χοροῦ τῶν Ἱεροψαλτῶν, τῶν Ἱερέων (φωτ. 4) καί τῶν Ἀρχιερέων (φωτ. 5), καί ἀκολουθοῦντος τοῦ λαοῦ (φωτ. 6) ἐπορεύθησαν πρός τό σημεῖον τοῦ ἐνταφιασμοῦ εἰς τήν αὐλήν τοῦ καθολικοῦ, πρός τήν βόρειον πλευράν (φωτ. 7). Ἐκεῖ ἐτέθη τό σῶμα εἰς τόν εὐπρεπισμένον τάφον, τῆς φιλαρμονικῆς παιανίζουσας τόν Ἑθνικόν Ὕμνον τῆς Πατρίδος μας. Στεφάνους ἀπέστειλον, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κ. Θεόδωρος Πάγκαλος, ὁ Πρόεδρος τοῦ ΛΑ.Ο.Σ. κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης κ.ἄ.. Παρόντες (φωτ. 8) εἰς τήν ἐξόδιον ἀκολουθίαν ἦσαν: οἱ Βουλευταί τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου κ.κ. Καντερές, Νεράντζης καί Μπούρας, Οἱ Δήμαρχοι Μεγαρέων κ. Δημ. Στρατιώτης, Βιλλίων κ. Παναγιώτης Ρούσης, Μάνδρας κ. Ἰωάννα Κριεκούκη, Ἀσπροπύργου κ. Νικόλαος Μελετίου, οἱ πρώην Δήμαρχοι: Βιλλίων κ. Κωνσταντῖνος Μακρυνώρης, Ἐρυθρῶν κ. Παναγιώτης Μπεθάνης, Ἀσπροπύργου κ. Γεώργιος Λιάκος, Ἡ Ἀντινομάρχης Δ. Ἀττικῆς, Ἀντιδήμαρχοι, Νομαρχιακοί καί Δημοτικοί Σύμβουλοι τῆς περιοχῆς καί ἐκπρόσωποι φορέων. Συλλυπητήρια ἀπέστειλον, εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱεῤῥας Συνόδου διάφοροι ἐκκλησιαστικοί καί πολιτικοί παράγοντες.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. ἐκήδευσεν τιμῶσα –κατά

τό δυνατόν- τό σώμα τοῦ εὐκλεοῦς Πρωθιεράρχου της. Πεπείσμεθα, ὅτι ἡ ψυχή αὐτοῦ κατετάγη μετά τῶν ὁμολογητῶν Ἱεραρχῶν, ὁμοῦ μετά τῶν μακαριστῶν πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου καί τοῦ Μητροπολίτου τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς Φιλαρέτου καί τῶν λοιπῶν προαπελθόντων ἀγωνιστῶν ὑπέρ τῆς πατρώας πίστεως.

«Τόν καλόν ἀγῶνα ἠγωνίσατο, τόν δρόμον τέτελεκε, τήν πίστιν τετήρηκε· λοιπόν ἀπόκειται αὐτῷ ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος» (Πρβλ. Β' Τιμ. Δ' 7).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος ἐκφράζει τās θερμὰς εὐχαριστίας αὐτῆς σέ ὅλους ὅσοι συμμετεῖχον εἰς τό πένθος ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἐκδημίᾳ τοῦ αἰοδίμου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος τῶν Γ.Ο.Χ. κυροῦ Χρυσοστόμου Β'.

Ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Ἱεράς Συνόδου

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΙ – ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

**Ἐπικήδειος εἰς τόν ἀποδημήσαντα
Ἀρχιεπίσκοπον κυρόν Χρυσόστομον
τοῦ Τοποτηρητοῦ
τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου
Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης
κ. Μαξίμου**

Αείμνηστε Πατέρα καί ἀδελφέ ἐν Κυρίῳ ἀρχιεράρχα Χρυσόστομε, ἐμεῖς αὐτήν τήν τόσο κρίσιμη ὥρα μέ βαρυναλοῦσα τήν καρδιά καί τρεμάμενη τήν φωνή βρισκόμαστε ἐνώπιον τῆς θείας σοροῦ σας γιά τόν τελευταῖο ἀσπασμό, γιά τό ἀποχαιρετιστήριο σάλπισμα τῆς ἀγνῆς καί καθαρῆς ψυχῆς σας!

Σᾶς παραδίδουμε στά χέρια τοῦ Ἀκτίστου Δημιουργοῦ Πατέρα καί παντοδυνάμου Θεοῦ, γιά τήν αἰώνια ἀνάπαυσή σας!

Εἶναι πολύ δύσκολο γιά μᾶς ὅπου αὐτή τήν τόσο κρίσιμη ὥρα, καλούμεθα νά σᾶς χαιρετίσουμε γιά τελευταία φορά. Ὅμως ἡ ἐλπίδα τῆς Κοινῆς Ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν μᾶς ἐνισχύει καί μᾶς κρατεῖ πλησίον σας μέ τρεμάμενα χεῖλη καί γόνατα! Ἀσφαλῶς γνωρίζουμε τοὺς ἀγῶνες, τήν πικρία, τήν λύπη, τοὺς διωγμούς, τίς ἀποδοκιμασίες καί τά πολλά ἄλλα ἀβάστακτα δεινά, τά ὅποια ἐβαστάσατε μέ ἀνδρεία καί γενναιότητα, χάριν τοῦ πολυτιμήτου θησαυροῦ τῆς Αἰώνιας Ἀγίας Ὁρθοδοξίας.

Αὐτήν τήν τόσο δύσκολη ὥρα, μᾶς εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατον νά περιγράψουμε καί νά ἀναφερθοῦμε στά ἐπιμέρους γεγονότα, τά ὅποια ἀντιμετωπίσατε καί τίς δύσκολες καταστάσεις, πού ἐφέρατε ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς ψυχῆς σας!

Ὑπῆρξατε ὁ ἄγρυπνος ὀφθαλμός ὅπου τά ἐδώσατε ὅλα χάριν τῆς εὐσεβοῦς πίστεώς μας, πίστεως αἱματοβαμμένης μέ τά αἵματα τῶν ἐκατομμυρίων ἀγίων Μαρτύρων καί ποτισμένης μέ τοὺς ἰδρώτες τῶν Ἱεραρχῶν καί ὅλων τῶν Ἀγίων τῆς κατὰ Ἀνατολὰς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας!...

Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ἤδη ἀναπαύεσθε στοὺς Αἰώνιους Κόλπους τῆς Οὐράνιας Βασιλείας τοῦ Ἀκτίστου Θεοῦ ἡμῶν!

Εὐχεσθε στό ἐπουράνιο θυσιαστήριο καί γιά μᾶς καί γιά τό χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς ἁσπिल्ης Ἐκκλησίας καί γιά μᾶς ἰδιαίτέρως ὅσον θά ζοῦμε ἐδῶ στήν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος καί μέχρις ὅτου μέ τῇ Θεῇ Χάρι καί τό Ἄπειρο Θεῖο Ἔλεος ἐλθουμε κοντά σας κοντά στόν πνευματικό πατέρα μας! Αἰώνια ᾶς εἶναι ἡ μνήμη σας! Ὅμως θά γνωρίζετε πολύ καλά ὅτι εἴμαστε μαζί μέ τά τέκνα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναχράντου ἐμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ Ἱεράρχαι καί τό πλήρωμα τῆς Ὁρθοδοξίας!

Ἐπικήδειος Σεβ. Ἀρχιγραμματέως Μητροπολίτου Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλινίκου

Σεβασμιώτατε Τοποτηρητά,
Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί Ἀρχιερεῖς
Παν/τοι, Αἰδ/τοι ἱερεῖς
Σεπτὴ τῶν μοναστῶν χορεία
Περιούσιε λαέ τοῦ Κυρίου.

ἐκπλήρωσις τοῦ κοινοῦ χρέους τῶν ἀνθρώπων συνεκάλεσεν σήμερον πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ Ἱερᾷ καὶ Σεβασμίᾳ ταύτῃ Μονῇ. Τί τό τελούμενον σήμερον; τίς ἡ βαρυνενοῦσα ὁμήγυρις; καί πάλιν «φωνή ἐν Ραμᾷ» καί πάλιν «θρήνος καὶ κλαυθμός καὶ ὀδυρμός πολὺς» (Ματθ. β'. 18). Ἱερός κλῆρος καὶ εὐσεβὴς λαός τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν συνηθροίσθησαν σήμερον ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ ἱεροῦ τούτου Ναοῦ διὰ νὰ προπέμψουν τὸν πνευματικὸν τοὺς ἡγέτην, τὸν πολυαγαπητὸν πατέρα ὄλων. Θρήνοι εἰλικρινεῖς, δάκρυα θερμά καὶ ἱερά συγκίνησις, διακατέχουν ὅλους τοὺς πιστοὺς πού προσῆλθον σήμερον ἐνταῦθα, διὰ νὰ ἀποτίσουν τὸν ὕστατον χαιρετισμὸν εἰς τὸν πολυσέβαστον καὶ πολυφίλητον Ἀρχιεπίσκοπον κυρόν Χρυσόστομον τὸν Β'.

Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὁ γενναῖος, ὁ συνετός ὀπλίτης τῆς παρατάξεως Κυρίου, ὁ σοφὸς πηδालιοῦχος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ πρᾶος, ὁ ζηλωτὴς τῶν πατρῶων, πλήρης ἡμερῶν, θεαρέστως διαδραμῶν τὸν ἐπίγειον βίον του, νικηφόρος, ἐγκατέλειπεν τὴν πρόσκαιρον σκηνήν τοῦ ματαίου τούτου κόσμου, κληθεὶς ὑπὸ τοῦ δικαιοτάτου Θεοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς σωτηρίας ἡμῶν, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκ νεότητός του ἀφιερῶθη, ἡγάπησεν, καὶ πιστῶς ὑπηρετήσεν ὅλη ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, αὐτόν τὸν ὁποῖον εἰλικρινῶς καὶ ἐγκαρδίως ἐπόθει, κράζων νυχθημερόν ἐν ταῖς προσευχαῖς του «ἄνες με, ἵνα ἀναψύξω». Φεύγει λοιπὸν ὁ σεπτὸς Πρωθιεράρχης, ἀπὸ τὸν μάταιον αὐτόν κόσμον, μετὰ ἀπὸ πολλοὺς ἀγῶνας διὰ τὴν τήρησιν τῆς ἀνοθεύτου Γνησίας Ὁρθοδόξου Πίστεως. Μετὰ ἀπὸ πολλὰς δοκιμασίας πού ὑπέστη ὑπὸ πολλῶν ψευδαδελφῶν, ἐγκαταλείπει τὸν πρόσκαιρον βίον μέ τὴν ἀγωνίαν διὰ τό

μέλλον τῆς καταμαστιζομένης, ὑπὸ πολλῶν καὶ ποικίλων ἐχθρῶν, Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας!

Ἄς ἴδωμεν ἐν συντομίᾳ λίγα σημεῖα ἐκ τοῦ βίου του. Ὁ αὐόιδιμος Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος, κατὰ κόσμον Ἀθανάσιος Κιούσης, υἱὸς τῶν εὐλαβεστάτων Κωνσταντίνου καὶ Σύρμω, ἐγεννήθη τὴν 10ην Αὐγούστου 1920 εἰς Ἐρυθρὰς Μεγαρίδος. Μετέβη μετὰ τῶν γονέων του, λόγῳ ἐργασίας τοῦ πατρός του, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Λαυρίου, ὅπου καὶ ὁλοκλήρωσε τὰς Γυμνασιακὰς σπουδὰς του.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαμονῆς του εἰς τό Λαύριον, καθ' ὅσας τὰς μεγάλας ἐορτὰς τοῦ ἔτους κατὰ τό ὀρθόδοξον ἐορτολόγιον, ἐπέστρεφε εἰς τό χωρίον καταγωγῆς του τὰς Ἐρυθρὰς διὰ νὰ ψάλλει εἰς τὸν ἐκεῖ ναόν τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος, προκειμένου νὰ ἐνισχύσῃ τοὺς συγχωριανοὺς του οἱ ὁποῖοι τελοῦσαν τὰς ἱεράς ἀκολουθίας τίς περισσότερες φορές ἄνευ ἱερέως. Τοῦτο, διότι ἀφ' ἑνός ἦτο περίοδος διωγμοῦ ὑπὸ τῶν κακοδόξων, ἀφ' ἑτέρου διότι οἱ Ἱερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἦσαν ἐλάχιστοι, μέ ἀποτέλεσμα νὰ ἐξυπηρετοῦν ἐκ περιτροπῆς τὰ διάφορα παραρτήματα. Ὁλοκληρώσας τὰς γυμνασιακὰς σπουδὰς του καὶ ἐκπληρῶν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ πατρός του Κωνσταντίνου, προετοιμάσθη διὰ τὰς ἐξετάσεις τῆς σχολῆς Εὐελπίδων. «Ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων ἄλλα δέ Θεὸς κελεύει». Ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος ἔβλεπε τὸν ἐνθερμον ζῆλον του διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν, παρεχώρησεν νὰ ἀσθενήσῃ καὶ τοιουτοτρόπως ἀπεφεύχθη ἡ εἰσαγωγή του εἰς τὴν σχολὴν Εὐελπίδων. Ὁ Θεὸς τὸν προώρισεν ὡς Εὐελπιν τοῦ Ἱεροῦ κλήρου τῆς Ὁρθοδοξίας. Τῇ προτροπῇ καὶ τοῦ πνευματικοῦ του, ἀειμνήστου

ἐπισκόπου Βρεσθένης Ματθαίου, ἀπεφάσισεν νά ἀκολουθήσῃ τήν μοναχικήν πολιτείαν. Ἀρχικῶς, ἐκάρη μοναχός εἰς τήν Ἱεράν Ἀνδρώαν Μονήν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, εἰς τήν θέσιν Μπογδάνι παρά τό χωρίον Ἀθίκια εἰς Κορινθίαν, ὑπό τοῦ τότε Ἱερομονάχου Καλλίστου Μακρῆ (†1986) μετέπειτα Μητροπολίτου Κορινθίας. Μετά τό πέρας τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, τό ἔτος 1947 ἐχειροτονήθη Διάκονος καί Πρεσβύτερος ὑπό τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου τῶν Γ.Ο.Χ. Κυκλάδων Γερμανοῦ Βαρυκοπούλου (†1951). Τό ἐπόμενον ἔτος 1948, ἔλαβε τό Μέγα Ἀγγελικόν Σχῆμα τῶν Μοναχῶν εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Κοσμοσωτείας Κρυονερίου Ἀττικῆς, ὑπό τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιμανδρίτου Θεοκλήτου Δαραδήμα. Κατά τήν διάρκειαν τοῦ «μεγάλου» διωγμοῦ τῶν Γ.Ο.Χ. ὑπό τοῦ τότε Κρατικοῦ «Ἀρχιεπισκόπου» Σπυρίδωνος Βλάχου τῇ βοήθειά τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, οἱ Ἱεροί Ναοί τῶν Γ.Ο.Χ. ἐσφραγίσθησαν. Οἱ Ἀρχιερεῖς ἐξορίσθησαν καί ὅσοι ἐκ τῶν ἱερέων ἐτόλμουν νά κυκλοφοροῦν, στήν προσπάθειά των νά ἐξυπηρετήσουν καί νά ἐνθαρρύνουν τό πλήρωμα τῶν Γ.Ο.Χ. συνελαμβάνοντο καί ἀπεσχματίζοντο βιαίως, διαπομπεύμενοι, χλευαζόμενοι καί ἐγκλειόμενοι εἰς τάς φυλακάς, μετ' ὀλίγον δέ ἐξετοπίζοντο εἰς Ἅγιον Ὄρος. Ὁ τότε νεαρός Ἱερομόναχος Χρυσόστομος δέν ἦτο δυνατόν νά ἀποτελέσῃ ἐξαίρεσιν. Διά νά ἀποφύγῃ τίς συνέπειες τοῦ διωγμοῦ, ἐκρύπτετο προσεκτικῶς, οὕτως ὥστε νά δύναται νά ἐξυπηρετῇ τούς πιστούς Γ.Ο.Χ. σέ διάφορα ἐξωκκλήσια ἢ δωμάτια οἰκῶν πού οἱ πιστοί εἶχαν μετατρέψει σέ σύγχρονες κατακόμβες. Εἰς μίαν τοιαύτην κατακόμβην, ἐτέλει τήν λειτουργίαν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, μετά τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Πέτρου Ἀστυφίδη (μετέπειτα Μητροπολίτου Ἀστορίας Ἀμερικῆς). Ἐκεῖ ἐπληροφορήθησαν τήν ἐκδημίαν τοῦ Μητροπολίτου Κυκλάδων Γερμανοῦ Βαρυκοπούλου. Ταυτόχρονα, ἐπληροφορήθησαν καί τά μέτρα περιφρουρήσεως τοῦ σεπτοῦ νεκροῦ, πού εἶχαν ληφθεῖ μέ ἐντολήν τοῦ Σπυρίδωνος Βλάχου. Κατά τήν διάρκειαν τῆς ἀγρυπνίας, ἤλθαν ὀρισμένα μέλη τῆς νεολαίας τῶν Γ.Ο.Χ., καί ἐζήτησαν ἀπό τόν π. Χρυσόστομο νά τόν μεταφέρουν ἐν κρυπτῷ εἰς τήν κλινικήν «Ἁγία Ἑλένη» εἰς τά Σεπόλια ὅπου σέ συνεννόησιν μετά τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐπικεφαλῆς τῶν χωροφυλάκων πού φρουροῦσαν τό λείψανον τοῦ Σεπτοῦ Ἱεράρχου, θά ἐδιάβαζαν τήν νεκρώσιμον ἀκο-

λουθίαν, ἐνῷ μέ μέτρα προφυλάξεως θά τόν μετέφεραν καί πάλιν εἰς τήν κρύπτην του. Ὅπερ καί ἐγένετο. Εἰς πείσμα τοῦ διώκτου Σπυρίδωνος Βλάχου, ἔστω καί ὑπό συνθήκας τρομοκρατίας, ἀνεγνώσθη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ὑπό τοῦ τότε πατρός Χρυσοστόμου ὁ ὁποῖος μέ θαῦμα τῆς Παναγίας διεσώθη ἀπό τήν σύλληψιν καί τόν ἀποσχηματισμόν. Μετά τήν κοίμησιν τοῦ τελευταίου Ἀρχιερέως τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος, τοῦ Μητροπολίτου πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου Καβουρίδου, μέ κοινήν ἀπόφασιν ὄλων τῶν τότε ἱερέων συνεκροτήθη Ἐκκλησιαστική Ἐπιτροπή, μέ σκοπό τήν προώθησιν τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος καί τήν ἐξεύρεσιν ὀρθοδόξων ἀρχιερέων διά τήν χειροτονίαν Ἑλλήνων Ἐπισκόπων. Γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς ἐξελέξῃ ὁ ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Κιούσης. Μετά ἀπό πολλές δυσκολίες ἐταξίδευσαν μετά τοῦ Ἱερομονάχου Ἀκακίου Παππᾶ (νῦν Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Διαυλείας) εἰς τήν Εὐρώπην (Γαλλίαν καί Γερμανίαν) πρὸς συνάντησιν καί συνεννόησιν μετά τῶν Ρώσων Ἀρχιερέων τῆς Διασποράς Ἀλέξανδρον καί Ἰωάννην. Ἡ προσπάθειά τους αὐτῇ ἀπέβη ἐπὶ ματαίῳ, διότι οἱ Ρῶσοι Ἀρχιερεῖς παρέπεμψαν τό ὅλο ζήτημα εἰς τόν Μητροπολίτην Ἀναστάσιον εἰς Ἀμερικὴν. Κατά τήν διάρκειαν τῆς συγκληθείσης Β' Πανελληνίου Συνάξεως τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, ἐψηφίσθη ὁμοῦ μετά τῶν τότε Ἀρχιμανδριτῶν α) Ἀκακίου Παππᾶ (μετέπειτα Ἐπίσκοπον Ταλαντίου καί ἐν συνεχείᾳ Ἀρχιεπίσκοπον τῶν Γ.Ο.Χ.) καί β) Χρυσοστόμου Νασλίμη (μετέπειτα Μητροπολίτου Μαγνησίας). «Ἐλθόντος τοῦ πληρώματος τοῦ χρόνου», τό ἔτος 1971, ἐχειροτονήθη Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καί διεποίμανεν αὐτήν ἕως τοῦ ἔτους 1986, ὁπότε καί ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Γ.Ο.Χ. Κατά τήν διάρκειαν τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς του ποιμαντορίας ἠγωνίσθη μέ ὅλας του τάς δυνάμεις διά τήν ἀποκατάστασιν τῆς κανονικῆς τάξεως, τήν κάθαρσιν τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καί τήν ἀναπλήρωσιν τοῦ σώματος τῆς ἱεραρχίας μέ νέας χειροτονίας Ἀρχιερέων κατά τά ἔτη 1998, 1999 καί 2000. Εἰς τήν προσπάθειάν του διά τήν προώθησιν τῶν ζητημάτων τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος, συνοδεῖα συνεργατῶν του Ἀρχιερέων, ἐγένετο δὶς δεκτός τό ἔτος 1998 καί εἶχεν συνομιλίας μετά τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

Μέχρι τῆς κοιμήσεώς του, τήν 6/19ην Σεπτεμβρίου 2010, διετήρει πλήρως διαύγειαν πνεύματος καί ἐπελαμβάνετο τῶν ζητημάτων τοῦ Ἱεροῦ

Ἀγῶνος καί σέ συνεργασία μετά τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διεκπεραιῶνε αὐτά.

Ὡς γενναῖος ἀγωνιστής τοῦ Χριστοῦ δέν ἐφοβείτο τόν θάνατον, οὔτε δι' ἄλλο ἐλυπεῖτο εἰς τās τελευταίας αὐτοῦ ἡμέρας. Μόνη του ἀγωνία ἦτο ἡ δυσχερής κατάστασις τῆς Ἐκκλησίας, διά τῆς ὁποίας τήν εἰρήνην καί πρόοδον ἤρχετο νυχθημερόν.

Πληροφορηθεῖς παρά Θεοῦ διά τήν ἀναχώρησίν του ἐκ τοῦ ματαίου τούτου κόσμου, προετοίμασεν τήν ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς λέγοντάς τους ὅτι «ἐφέτος δέν θά κάνετε πανήγυριν, νά μήν στολίσετε, διότι ἐγώ θά φύγω!» Καί ὄντως ἀφοῦ ἡσθάνθη ὀλίγον περισσοτέραν ἀδιαθεσίαν, τήν Κυριακήν παρηκολούθη τήν θεῖαν λειτουργίαν ἀπό τοῦ κελλίου του. Μετά τήν θεῖαν Λειτουργίαν, ἔχων τās ἀδελφάς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς κύκλῳ αὐτοῦ, ἤρχισε νά λέγῃ χαμηλοφώνως τούς πρώτους στίχους ἀπό τόν Πεντηκοστόν Ψαλμόν: «Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καί κατὰ τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου...», καί μή δυνάμενος νά συνεχίσῃ ἀνέθεσεν εἰς μίαν Μοναχήν τήν συνέχειαν, ἐνῶ εἰς μίαν ἄλλην εἶπε νά λέγῃ τήν εὐχήν: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησον τόν δοῦλον σου». Μετ' ὀλίγον παρέδωκεν τήν ψυχήν του εἰς χεῖρας τοῦ ἀγνωστοῦ Χριστοῦ.

Τοιοῦτος, ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὑπῆρξεν ὁ σεπτὸς πρωθιεράρχης ἡμῶν τοῦ ὁποίου τόν προσωρινόν ἀποχωρισμόν θρηνοῦμεν, καί καθ' ὅσον χρόνον θά ζῶμεν, εἰσέτι θά θρηνῶμεν. Ναί σεπτέ ποιμενάρχα, ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ ὥρᾳ πού ἀναχωρεῖς διά τούς οὐρανοὺς καταλείποντας ἡμᾶς ὀρφανούς ἐπὶ τῆς γῆς, σέ παρακαλοῦμεν μή μᾶς ἐγκαταλείπῃς ὀρφανούς εἰς τούς οὐρανοὺς.

Ἡμεῖς ὑποσχόμεθα, ὅτι ἡ μνήμη σου εἰς ἡμᾶς, τό ποίμνιόν σου, θά εἶναι πάντα σεβαστή. Ὅσάκις θά εἰσερχώμεθα εἰς τούς ἱερούς ναοὺς καί θά ἀντικρίζωμεν τόν θρόνον σου, νοερῶς θά βλέπωμε καί σέ, μέ ὑψωμένην τήν δεξιὰ σου χεῖρα, νά μᾶς εὐλογεῖς.

Δεήθητι, Πάτερ καί Δέσποτα, μεθ' ὧν τῶν ἀειμνήστων συνιεραρχῶν σου εἰς τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστόν, νά σκέπῃ, νά εἰρηνεύῃ τήν Ἐκκλησίαν καί νά ἀναδείξῃ διάδοχόν σου τόν δυνατόν καί χρήσιμον, ἡγούμενον καί φύλακα Αὐτῆς!

Μνήσθητι, ὦ σεβαστέ ποιμενάρχα ἡμῶν αἰτούμενος ἀμαρτημάτων ἄφεσιν, καί αἰωνίου βασιλείας τήν ἀπόλαυσιν! Ἀμήν!

Ψήφισμα τοῦ Σωματείου Γενικόν Ταμεῖον Ἐκκλησίας Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τήν 7ην / 20ην Σεπτεμβρίου 2010 συνήλθεν ἐκτάκτως τό Διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Σωματείου Γενικόν Ταμεῖον Ἐκκλησίας Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς εἰς Κύριον μετάστασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χρυσόστομου Β', τό ὁποῖον ἀποφάσισε ὁμόφωνα τά κάτωθι:

1. Ἄπαν τό Διοικητικό Συμβούλιο νά συμμετάσχῃ εἰς τήν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν, ἥτις θά ψαλῇ εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Παναχράντου ἐν Μεγάροις Ἀττικῆς.

2. Νά ἀναρτηθῇ ἡ φωτογραφία τοῦ μεταστάντος ἐν τοῖς γραφείοις εἰς τήν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

3. Νά ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία, ἄχρι τῆς ἐκλογῆς νέου Ἀρχιεπισκόπου, ἐν τοῖς γραφείοις καθῶς ἐπίσης καί εἰς τούς Ἱερούς Ναοὺς ιδιοκτησίας τοῦ Σωματείου.

4. Νά ἐκδοθῇ τό ἐπόμενο φύλλο τοῦ περιοδικοῦ ἢ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ἀφιερωμένο εἰς τόν μεταστάντα Ἀρχιεπίσκοπο κυρό Χρυσόστομο.

5. Νά ἀφιερωθῇ ὁ ἡμεροδείκτης (ἐγκόλπιο) ἔτους 2011 εἰς τόν μεταστάντα.

6. Νά ἐπιδοθῇ τό παρόν εἰς τόν Σεβασμιώτατον Τοποτηρητήν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί εἰς τήν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναχράντου εἰς Μέγαρα Ἀττικῆς.

7. Νά δημοσιευθῇ τό παρόν εἰς τόν Ἡμερήσιον Τύπον.

8. Ἐντέλλονται οἱ Ἱερεῖς οἱ ἐφημερεύοντες εἰς τοὺς Ἱερούς Ναούς ιδιοκτησίας τοῦ Σωματείου τήν μνημόνευσιν τοῦ μεταστάντος κυροῦ Χρυσοστόμου Β΄.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

† Ὁ Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου
ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

† Ὁ Ἀττικῆς & Βοιωτίας
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Χαιρετισμός Νε.Ο.Σ.

Σεβασμιώτατοι καί Θεοφιλέστατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς! Εὐλαβέστατοι ἱερεῖς! Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί!

Εἶναι μεγάλη ἡ ὀδύνη, ὅλων ἡμῶν πού εἴχαμε τήν εὐλογία νά τόν γνωρίσουμε καλύτερα καί νά ἀκοῦμε συχνά τίς πατρικές συμβουλές του. Εἶναι στιγμές δύσκολες νά ἐκφράσεις μέ λόγια τόν πόνο καί τό κενό πού νοιώθεις ἀπό μία τόσο σημαντική ἀπώλεια γιά τήν Ἐκκλησία μας. Θά μᾶς μείνει ἀνεξίτηλα χαραγμένο στή μνήμη μας, τό πατρικό του ἐνδιαφέρον γιά τήν νεότητα.

Κάθε φορά πού ἀνταμώνουμε, ρώταγε πάντα μέ ἐνδιαφέρον, γιά τίς δραστηριότητες τῆς Νεολαίας τῆς Ἐκκλησίας μας καί ἐλυπήτο πού τό γηραλέο τοῦ σώμα, σάν δεσμοκτήριο, δέν ἐπέτρεπε στήν νεανική πάντα ψυχή του, νά βρίσκεται κοντά μας.

Ἄς μὴ μᾶς φαίνεται παράδοξο. Οὐδέποτε εἴχαμε τήν ἐντύπωση ὅτι συνομιλούσαμε μέ ἕναν ἀποκαμωμένο γέροντα, ἀλλά μέ ἕνα νεανικό πνεῦμα, ἐγκλωβισμένο στό γηραλέο αὐτό σῶμα πού κη-

δεύουμε σήμερα. Ἕνα πνεῦμα ζωηρό. Γεμάτο ἀγάπη ἀλλά κι ἀγωνία γιά τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μας. Ἴσως λίγοι νά τό γνωρίζουν, ἀλλά ἡ ἀγάπη του γιά τήν Ἐκκλησία ἦταν πάνω ἀπό τά πρόσωπα. Ἦταν πάνω ἀπ' ὅλους καί ὅλα. Ἡ Ἐκκλησία καί ἡ ἐνότητά της ἦταν ἡ πρώτη καί μεγάλη του ἔγνοια. Π' αὐτήν μᾶς μιλοῦσε. Αὐτήν μᾶς προέτρεπε νά στηρίζουμε μέ ὅσες δυνάμεις ἔχουμε. Αὐτήν ὑπηρέτησε μέ ζήλο, αὐταπάρνηση καί θερμή πίστη ἀπό τά νεανικά του χρόνια μέχρι τήν τελευταία του πνοή.

Ἀποχαιρετοῦμε σήμερα ἀγαπητοί ἀδελφοί τήν ζωντανή ἱστορία τῆς Ἀληθινῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μέ τήν αἴσθηση ὅτι μείναμε ὀρφανοί.

Πολυσέβαστε πνευματικέ πατέρα μας! Μακαριστέ Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν!

Δέν θά σᾶς ξεχάσουμε ποτέ! Τό παράδειγμα πού μᾶς διδάξατε θά εἶναι πάντα στήν ψυχή μας στήριγμα καί ὁδηγός.

Κάποτε μᾶς εἶχατε πεί ὅτι κι ἀπό κεῖ ψηλά πού θά εἴστε θά μᾶς παρακολουθεῖτε. Τό πιστεύουμε. Τό αισθανόμαστε. Κι αὐτό μας δίνει κουράγιο καί δύναμη γιά τή συνέχεια. Κι ἐπειδή εἴμαστε βέβαιοι ὅτι μᾶς ἀκοῦτε, σᾶς ἀποχαιρετοῦμε, προσωρινά, ἀναφωνώντας τό:

«Χριστός Ἀνέστη»!!

Μέ τήν ἐλπίδα ὅτι θά ἀνταμώσουμε ξανά στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Αἰωνία σας ἡ μνήμη, Πολυσέβαστε καί μακαριστέ Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν!

Ο ΝΕΑΝΙΚΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Πού τόσο ἀγαπήσατε.

Ἑλληνική Θρησκευτική Κοινότης τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν

Ἐπὶ τῇ κοιμήσει τοῦ πολυσεβάστου καί πνευματικοῦ μας πατρός, τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, κυροῦ Χρυσοστόμου τοῦ Β΄, συνῆλθε ἐκτάκτως τό Διοικητικό Συμβούλιο τῆς Κοινότητος στά Γραφεῖα αὐτοῦ, τήν Κυριακή, 6/19 Σεπτεμβρίου 2010, διά νά ἐκφράσει τήν θλίψη καί ὀδύνη του γιά τήν μεγάλη ἀπώλεια, ἐνός ἐκκλησιαστικοῦ ἀνδρός πού σημάδεψε ἀνεξίτηλα τήν πορεία τῆς Ἐκκλησίας μας. Γιά τό λόγο αὐτό ἀποφασίζεται:

1ον Νά ἀναρτηθεῖ μεσίστια ἡ σημαία στόν Ἱερό

Ναό Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κολωνοῦ.

2ον Νά ἡχήσουν πένθιμα οἱ καμπάνες ἕως τελέσεως τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας του.

3ον Νά παρευρεθεῖ σύσσωμο τό Διοικητικό Συμβούλιο τῆς Κοινότητος στήν Ἐξόδιο ἀκολουθία του.

4ον Νά δοθεῖ ὡς δωρεά, ἀντί στεφάνων, τό ποσό τῶν 500 €, στό Φιλανθρωπικό Ἰδρυμα Κυριῶν καί Δεσποινίδων «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια» ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του.

Ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπός μας, στάθηκε πολύτιμος συνεργάτης τῆς Κοινότητος, τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ Συλλόγου, καί εὐλόγησε τίς προσπάθειες του, ὥστε μέ τίς εὐχές του νά δραστηριοποιεῖται σέ διάφορους ἐκκλησιαστικούς τομεῖς μέ ὁμόνοια, ἀγάπη καί χριστιανικό ἦθος, βοηθώντας μέ τίς μικρές του δυνάμεις τό δύσκολο ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Αὐτή τή στιγμή αἰσθανόμαστε τό χρέος νά ἐκφράσουμε τήν ὀδύνη, ἀλλά καί τήν εὐγνωμοσύνη μας γιά τό πρόσωπό του καί νά ἀναπέμψουμε θερμή προσευχή στόν Ζωοδότη Χριστό, νά ἀναπαύσῃ τήν ψυχή τοῦ μεταστάντος, λίαν ἀγαπητοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας καί νά τόν καταξιώσῃ τῆς κοιτικῆσεως μετά τῶν ἁγίων. Εἴμαστε πεπεισμένοι ὅτι καί μετά τήν ἐξοδό του δέν θά παύσει ἀπό τούς οὐρανούς νά πρεσβεύῃ γιά τήν εὐδόωση τῆς Ἐκκλησίας τῆς ὁποίας ἡγήθηκε καί γιά τήν ὁποία τόσο ἀγωνιοῦσε.

Ἀνάλωσε ὁλόκληρη τή ζωή του στήν ὑπηρεσία τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀγωνίσθηκε μέ σθένος καί συνέπεια ἐναντίον τῆς αἵρέσεως τοῦ Νεοημερολογίτικου Οἰκουμενισμοῦ. Ἀνῶρθωσε τήν Ἐκκλησία ἀπό τήν κρίσιμη κάμψη πού τῆς ἔμελλε νά περάσει καί

τίς προσέδωσε σέ μεγάλο βαθμό τήν παλαιά της αἴγλη. Προσέδωσε κῦρος στή συνοδικότητα καί σεβάστηκε τόν κορυφαῖο αὐτό θεσμό. Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι τή συνοδικότητα αὐτή θά διαφυλάξουν οἱ συνεχιστές Ἀρχιερεῖς καί ὅτι θά ἐργαστοῦν ἐνωμένοι καί ἀγαπημένοι γιά τήν φιλάτη Ὁρθοδοξία.

Ὁ μακαριστός Πρωθιεράρχης μᾶς ἀφήνει τήν παρακαταθήκη νά συνεχίσουμε τήν πορεία του μιμούμενοι τήν ἀνιδιοτέλειά του, προπάντων τήν ἀνεξικακία του, τή σύνεση μέ τήν ὁποία διηύθυνε τά ἐκκλησιαστικά πράγματα καί τή συνέπειά του στή διαφύλαξη τῆς Ὁρθοδοξίας καί τῆς κανονικότητος τῆς Ἐκκλησίας. Αἰσθανόμαστε κι ἐμεῖς ὡς συναγωνιστές του τό ἴδιο χρέος νά διαφυλάξουμε τήν Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία, τήν Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, καθαρή ἀπό πάσης αἵρέσεως, καινοτομίας καί ἀνομίας.

Τοῦ Μακαριωτάτου Χρυσοστόμου τοῦ Β', αἰωνία ἡ μνήμη.

Γηροκομεῖον «ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΟΔΗΓΗΤΡΙΑ»

Σήμερα τήν 7/20 Σεπτεμβρίου 2010, τό Δ.Σ. τοῦ Σωματείου μας συνεδρίασε ἐκτάκτως ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκδημίας τοῦ σεπτοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κυροῦ Χρυσοστόμου.

Ὁ ἐκλιπὼν ὑπῆρξε ὁ ἠθικός στηριγμός ὅλων τῶν μελῶν καί πηγὴ συμβουλῶν ἀνεξάντλητος.

Ἀπέδειξε ὅτι δέν ἦταν μόνον σοφός καθοδηγητής στόν ἡσυχαστικό βίο τῶν Μοναζουσῶν, ἀλλὰ ταυτόχρονα καί στήν κοινωνική δράση φιλανθρωπικῶν ὀργανισμῶν ὅπως ὁ δικός μας.

Π' αὐτό τό Δ.Σ. τοῦ σωματείου μας ἀπεφάσισε ὁμοφώνως τά ἑξῆς:

1. Όλα τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. νά παραστοῦν στήν ἐξόδιο ἀκολουθία ἡ ὁποία θά ψαλλεῖ στήν Ἱ.Μ. Παναχράντου Μεγάρων.

2. Νά ἀναρτηθεῖ μεσίστια ἡ σημαία στό Γηροκομεῖο μας.

3. Νά τελέσει μνημόσυνο ὑπέρ τῆς ψυχῆς τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας στό παρεκκλήσιο τοῦ ιδρύματός μας, καί

4. Νά ἀναρτηθεῖ ἡ φωτογραφία τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας στήν αἴθουσα ἐκδηλώσεων τοῦ ιδρύματος.

Ὡς ἐλάχιστος φόρος τιμῆς στόν ἐκλιπόντα πνευματικό μας πατέρα καί Πρωθιεράρχη.

Ἡ Πρόεδρος
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΒΛΑΧΟΥ
Ἡ Γραμματεὺς
ΧΡΥΣΟΥΛΗ ΜΙΧΕΛΑΚΟΥ

Συλλυπητήριο ἐπιστολή Ἱερᾶς Μονῆς Ἑσφιγμένου Ἀγίου Ὁρους - Ἀθω

Ἐν Ὁρει τῇ 6ῃ Σεπτεμβρίου 2010
(Πάτριον Ἑορτολόγιον)

Πρὸς τήν:

Ἱερὰν Σύνοδον - Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Γ.Ο.Χ.
Κάνιγγος 32 (γ' ὄροφος).
Τ.Κ. 10682 ΑΘΗΝΑΙ

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, Εὐλογεῖτε

Τὴν Πανίερρον Δεξιάν, ἐκάστης Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, πανευλαβῶς κατασπαζόμεθα.

Διὰ τοῦ παρόντος Ἱεροσφραγίστου καί ἐνυπογράφου Μοναστηριακοῦ ἡμῶν Γράμματος, ἐγώ τε ὁ Ἡγούμενος, ἡ Γερωντική ἡμῶν Σύναξις καί σύμπασα ἡ ἡμετέρα ἐν Χριστῷ Ἀδελφότης, πληρο-

φορηθέντες τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ προσφίλου καί λίαν Σεβαστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Γ.Ο.Χ. κυροῦ Χρυσοστομοῦ Β' (Κιούση), ἐκφράζομεν τὰ ἐγκάρδια ἡμῶν συλλυπητήρια, εὐχόμενοι ὁλοψύχως, ὅπως ὁ Δομήτωρ τῆς Ἐκκλησίας Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, διὰ Σεπτῶν πρεσβειῶν τῆς Παναχράντου Αὐτοῦ Μητρός, Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀναπαύσῃ τὴν ἀγαθὴν Αὐτοῦ ψυχὴν, ἐν Σκηναῖς Δικαίων καί ἀναδείξῃ ἄξιον νέον διάδοχον, ἱκανόν νά πηδαλιουχήσῃ τό σκάφος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, εἰς τοὺς δυσκόλους καί ἀπαιτητικούς αὐτοὺς καιροὺς τοῦ Ἀντιχρίστου, πρὸς δόξαν τοῦ Παναγίου Ὄνόματος Αὐτοῦ καί τῆς πολεμουμένης καί ἀγωνιζομένης Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Ἀμήν.

Ἐπὶ δέ τούτοις, διατελοῦμεν μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ καί εὐγνωμοσύνης, κατασπαζόμενοι καί αὐθις πανευλαβῶς τὴν πανίερρον Δεξιάν ἐκάστης Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, ἐξαιτούμενοι τὰς Ἀγίας Ὑμῶν εὐχὰς καί εὐλογίας.

Ο ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ

† Ἀρχιμανδρίτης Μεθόδιος καί οἱ σὺν ἐμοί ἐν
Χριστῷ Ἀδελφοί

Συλλυπητήριον Ἀρχιεπισκόπου Τύχωνος τῆς Ρωσικῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

8 / 21 Σεπτεμβρίου 2010,
Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ ἱεράρχες, πατέρες, ἀδελφοὶ καί ἀδελφές, Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ τῆς Ἑλλάδος, πενθοῦσα ἀδελφὴ μας Ἐκκλησία!

Ἐκ μέρους ὅλων τῶν μελῶν τῆς Ρωσικῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, προσφέρω τὰ εἰλικρινῆ μου συλλυπητήρια ἐπὶ τῇ ἐκδημίᾳ τοῦ Πρωθιεράρχου καί Πατρός ὑμῶν καί ἀειμνήστου ἀδελφοῦ ἡμῶν - Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου Β' Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος.

Συμμεριζόμεθα τὴν ὀδύνην σας, διότι πρὶν ἀπὸ πέντε χρόνια εἴχομεν ὑποστεῖ, καί ἡμεῖς, παρομοίαν ἀπώλειαν, ὅταν ὁ Κύριος πῆρε τὸν ἀγαπητό μας

Ἱεράρχην Λάζαρον εἰς τὴν Βασιλείαν Αὐτοῦ. Ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴν, ἡ θλίψις ἡμῶν μετεστράφη εἰς χαράν, δεδομένου ὅτι κερδίσαμε τὰς προσευχὰς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν δι' ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἀπευθύνομαι πρὸς ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί μου ἐν Χριστῷ: μὴ θρηνεῖτε ἄλλο. Νὰ ἔχετε χαράν, διότι ὁ ἅγιος Ἱεράρχης Χρυσόστομος διὰ τῆς ἀληθῶς δικαίας του βιοτῆς καὶ τοῦ ἠὺλογημένου τέλους αὐτοῦ ἔδειξεν ὅτι τώρα εἶναι ἰκέτης ὑμῶν τε καὶ ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανόν. Αὐτὸ ἐπιβεβαιώνεται καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ἡ κοίμησις αὐτοῦ συνέπεσε κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ Γενεθλίου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὁ Κύριος μέ τὸν θάνατο τοιούτων δικαίων νικᾷ ἐκ νέου τὸν θάνατον καὶ ἡμεῖς ὁμοῦ μεθ' ὑμῶν δυνάμεθα νὰ ἀναφωνήσωμεν ὡς τὸ Πάσχα: «*Ποῦ σου, θάνατε, τό κέντρον; Ποῦ σου, ἄδη, τό νίκος;*» Δέν εἶναι τυχαῖον αὐτό τὸ ὁποῖον εἶπον, ὅτι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Β' εἶναι τώρα ἐπίσης ἰκέτης ὑπὲρ ἡμῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Μέ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἴχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἴδωμεν τὸν Ἱεράρχην Χρυσόστομον Β' καὶ νὰ συζητήσωμεν τὸ θέμα τῆς μεταξύ μας ἐνότητος - τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Ἐνθυμούμεθα τὰ λόγια

του, ὅταν εἶπε ὅτι ἤθελε νὰ ἴδῃ τὴν ἐνότητα τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς Ρωσικῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ζωῆς του.

Ὁ Κύριος ἔκρινε διαφοροτρόπως λαμβάνων τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Χρυσόστομον Β' ἐκ μέσου ἡμῶν. Ὁ Κύριος τὸν ἔλαβεν ὅμως, οὕτως ὥστε κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του καὶ διὰ τῆς ἰσχύος τῶν προσευχῶν του ἡ ἔνωσις ἡμῶν νὰ πραγματοποιηθῇ συντομώτερον. Προσεύχεται νῦν δι' ἡμᾶς ἅπαντας, τό ποιμνίον του, ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἱεράρχου Λαζάρου, καὶ ὅλων τῶν ἠὺλογημένων ἱεραρχῶν μας. Πιστεύω ἀκράδαντως, ὅτι διὰ τῆς ἱερᾶς μεσιτείας των συντόμως θὰ εἴμεθα ἡνωμένοι ἐν προσευχῇ πρὸς Κύριον ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης Αὐτοῦ.

Ἐπιτρέψατέ μου νὰ ἐπαναλάβω: Μὴ θλίβεσθε, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί μου, διὰ τὴν κοίμησιν τοῦ ἀειμνήστου ἁγίου ἱεράρχου σας, χαρεῖτε διότι «*δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι!*»!

Μετά τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης,

Τύχων, Ἀρχιεπίσκοπος Ὁμσκ καὶ Σιβηρίας
Πρόεδρος τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων
τῆς Ρωσικῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

Ἐννεαήμερο μνημόσυνο εἰς τὸν μεταστάντα Ἀρχιεπίσκοπον κυρόν Χρυσόστομο

Τὸ ἐννεαήμερον μνημόσυνον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χρυσοστόμου Β' ἐψάλη τό ἑσπέρας τῆς Δευτέρας 14/27-9-2010, μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Ἁγίου Νικήτα.

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν αὐτὴν προέστη ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἱ. Συνόδου Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκάκιος καὶ καταλλήλως ὡμίλησεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

Η ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ

μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος, διά τῆς ὑπ' ἀριθ. γ' 1360/28-8/10-9-2010 κανονικῆς πράξεώς του εἶχε συγκαλέσει τὴν

Πέμπτη 10/23 Σεπτεμβρίου 2010 σέ τακτικὴ Σύνοδο τὴν ἱεραρχία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἡ ἔκτακτη ὅμως Σύνοδος, πού συγκλήθηκε εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Παναχράντου Μεγάρων ἅμα τῇ ἐκδημίᾳ τοῦ ἀειμνήστου Πρωθιεράρχου ἀπεφάσισε ὁμόφωνα νά μὴν ἀναβληθῇ ἡ σύγκλησις τῆς ἱεραρχίας, ἀλλὰ νά ἀναβάλῃ τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου. Ἡ ἱεραρχία συνεκλήθη κανονικῶς ὑπὸ τὴν Προεδρεία τοῦ Τοποτηρητοῦ τοῦ χρεύοντος Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου, Σεβ. Μητροπολίτου κ. Μαξίμου εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἀφοῦ πρῶτον ἐψάλῃ κατὰ τό ἔθος γιὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ καὶ ἐτελέσθη ἐπιμνημόσυνος δέησις ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Χρυσόστομου Β', ἡσχολήθη μέ τὴν διαδικασία ἐκλογῆς νέου Προκαθημένου. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀπεφάσισε καὶ τὴν ἔκδοσιν τῆς παρακάτω ἐγκυκλίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἀριθμός Πρωτ. 761

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Παντί τῷ πληρώματι
τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καὶ περιπόθητα,

πως ἀσφαλῶς ἤδη ἔχετε πληροφορηθεῖ, ὁ μακαριστός Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρός Χρυσόστομος Β', ὁ ἀπὸ Θεσσαλονίκης, τὴν Κυριακὴν 6/19 Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. καὶ περί ὥραν 13:30 μετέστη εἰς τὰς αἰώνιους μονάς. Ὁ βίος τοῦ ἐκλιπόντος Πρωθιεράρχου εἶναι εἰς ἅπαντας γνωστός: ἀκραιφνὴς περὶ τὴν πίστιν καὶ ἀκέραιος εἰς τὴν ἠθικὴν, συνεδύαζε τὴν ὀρθοδοξίαν μετὰ τῆς ὀρθοπραξίας, διό καὶ ἡξιώθη τέλους ἀγαθοῦ ὅπως πάντοτε ἠύχετο.

Προγνώρισας τὸ τέλος αὐτοῦ, ἡτοιμάσθη καταλλήλως διὰ μέγα ταξίδιον εἰς συνάντησιν μετὰ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τὸν ὅποιον ἐκ νεότητος ἠγάπησε ἀφιερωθείς εἰς Αὐτόν. Ἐξέπνευσεν ἡρεμος ἐπὶ τῆς κλίνης του προσευχόμενος καὶ περιστοιχιζόμενος ἀπὸ τὰ πνευματικά του τέκνα. Ἀληθῶς χριστιανὰ τὰ τέλη αὐτοῦ, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα καὶ εἰρηνικά ὅπως ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν δέεται συνεχῶς διὰ πάντα τὰ μέλη Αὐτῆς. Δέν εἶναι δέ ἀπλὴ σύμπτωσης, ὅτι ἡ ἡμερομηνία τῆς τελευτῆς αὐτοῦ σχεδὸν ταυτίζεται χρονικῶς μετὰ τῆς τοῦ ἀοιδίμου προκατόχου αὐτοῦ μακαριστοῦ πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομου, ἐπισυμβάσης τὴν νύ-

κτα τῆς 6ης πρὸς τὴν 7ην Σεπτεμβρίου 1955 καθὼς καὶ τὸ ὅτι αἱ ἐξόδιοι ἀκολουθίαι ἀμφοτέρων συνέπεσον μετὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου. Ταῦτα πάντα πληροφοροῦσιν ἡμᾶς ἤδη, ὅτι ὁ μακαριστὸς Ποιμενάρχης ἡμῶν εὔρε παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν, διό καὶ ἔχομεν θάρρος ὅτι αἱ εὐχαὶ αὐτοῦ, ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν ὁμολογητῶν Ἱεραρχῶν ἐν οὐρανοῖς θέλουσι στηρίζει ἡμᾶς εἰς τὸν ἐπὶ γῆς ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν πατρῶων παραδόσεων τῆς φιλάτης Ὁρθοδοξίας.

Τὸν ἀγῶνα τοῦτον συνεχίζουσα ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, συνῆλθεν ἐκτάκτως τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκδημίας τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Παναχράντου Μεγάρων, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ἀντιπροέδρου Αὐτῆς, Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκακίου καὶ ὥρισε Τοποτηρητὴν τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος κ. Μάξιμον, κωλυομένου τοῦ Σεβ. Ἀντιπροέδρου Αὐτῆς λόγω ἀσθενείας. Τῇ δὲ 10η/23η Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ., συνελθοῦσα ἐκτάκτως εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις γραφεῖα Αὐτῆς ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Τοποτηρητοῦ τοῦ χηρεύοντος Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος κ. Μαξίμου, μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ αἰοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Χρυσοστόμου, ἀπεφάσισε –μεταξὺ τῶν ἄλλων– ὅπως:

α) συνέλθῃ εἰς νέαν ἑκτακτον συνεδρίαν τὴν Τρίτην 22 Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. (5 Ὀκτωβρίου ν.ῆμ.) εἰς τὰς 10:30 π.μ. μὲ μοναδικὸν θέμα τὴν ἐκλογὴν νέου Ἀρχιεπισκόπου.

β) ἡ ἐκλογή λάβῃ χώραν εἰς τὸν ἱστορικὸν Ἱερόν Ναόν Ἀγίας Παρασκευῆς (Διοσκοῦρων 6, Ἀθήνα) τῶν θυρῶν κεκλεισμένων.

γ) τῆς συνεδρίας προηγηθῇ ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία ὑπὸ τοῦ νεωτέρου κατὰ τὴν τάξιν Ἀρχιερέως, Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Βρεσθένης κ. Θεοδοσίου.

δ) τὸ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Χρυσοστόμου τελεσθῇ τὸ Σάββατον 10/23 Ὀκτωβρίου εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Παναχράντου Μεγάρων

Ὅθεν καλεῖσθε ἅπαντες, κληρὸς καὶ λαὸς ὅπως ἀναπέμψῃτε προσευχὰς καὶ δεήσεις εἰς τὸν Κύριον διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τοῦ μακαριστοῦ Πρωθιεράρχου καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν νέου ἀξίου διαδόχου αὐτοῦ.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ 2010 τῇ 11η /24η Σεπτεμβρίου
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ὁ Τοποτηρητής
† Ὁ Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος
ΜΑΞΙΜΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας ΑΚΑΚΙΟΣ	† Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ
† Ὁ Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ	† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	† Ὁ Χριστιανουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
† Ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ	† Ὁ Μαραθῶνος ΦΩΤΙΟΣ
† Ὁ Ἀμερικῆς ΠΑΥΛΟΣ	† Ὁ Βρεσθένης ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ

...Ὅλοι ἀπὸ ἐμᾶς περιμένουν πολλά, ἔχουν ἀπαιτήσεις μεγάλες ἰσάξιες τουλάχιστον τῶν ὀνομάτων πού βεμνύνουν τὸν ἱερό μας ἀγῶνα. Δέν πρέπει νὰ τοὺς ἀπελπίσωμεν. Πρέπει νὰ εἴμεθα εἰς δέσιν ὅπως ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος τοῦ ἡμερινοῦ Εὐαγγελίου, εἰς ἐκάστην στιγμήν νὰ προσκαλῶμεν τὸν οἰουδῆποτε Ναθαναὴλ μέ τίς λέξεις: «Ἐρχου καὶ ἶδε» συμφωνία λόγων καὶ ἔργων, συνέπεια πίστεως καὶ ζωῆς...

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος
Κυριακὴ Ὁρθοδοξίας 1986

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΤΟΥ ΛΟΙΔΙΜΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ

«Δίκαιοι εἰς τόν αἰῶνα ζῶσι καί ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν...» (Σοφ. Σολομῶντος Ε΄ 16)

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ*

Τίμιε Πάτερ καί Δέσποτα

Έκ τῶν σκηνωμάτων τοῦ οὐρανοῦ, τῶν ἀγαπητῶν καί ἐπιποθήτων ἔνθα ἡ κατοικία σου παρακαλοῦμεν, ἐπίβλεψον καί ἴδε τήν θλίψιν μας. Ἴδε τάς ἐλλείψεις μας καί τάς ἀδυναμίας τῶν παρασυρομένων ἐκτός Ἐκκλησίας θυμάτων ἐκ προσωπολατρείας καί ἐπίστρεψον αὐτά ἐκ τῆς πλάνης. Ἴδε ὅτι εὕρισκόμεθα ἐν μέσῳ τρικυμιώδους πελάγους, μοναδικοί εἰς τόν κόσμον κηρύττοντες τήν ἀλήθειαν. Πρέσβευε τῷ οἰκτίρμονι Θεῷ ὑπέρ διαφυλάξεως τοῦ «μικροῦ τούτου ποιμνίου» καί ἐνδυναμώσεως εἰς συνέχισιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ὃν ἡ Θεία Πρόνοια ἐπέθηκε ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν μας ὥμων.

Ἐν κατακλείδι, κλίνοντες βαθέως τό γόνυ..., παρακαλοῦμεν καί δεόμεθα: Μή χωρίζου ἀφ' ἡμῶν ἀλησμόνητε Πρωθιεράρχα, ἀλλ' ἀοράτως πάρεσο ἐνισχύων καί κατευθύνων τήν διάδοχόν Σου Ἱεράν ἡμῶν Σύνοδον εἰς τό βαρὺ ἔργον της, πρὸς ἀκριβῆ καί ἀλάνθαστον ἐπιτέλεσιν τῶν καθηκόντων της εἰς δόξαν Θεοῦ καί εὐχου ὑπέρ ἡμῶν ἑσαεῖ.

Ἐν ἐπιλόγῳ δέ ἀναφωνοῦμεν ἅπαντες ἐν συγκινήσει

Διωνία σου ἡ μνήμη

ἀξιομακάριστε καί ἀλησμόνητε

Πάτερ καί Δέσποτα!

* Ὁ παρὼν ἐπιλογος ἐκφωνήθη ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου κατὰ τό πεντηκονταετὲς μνημόσυνο τοῦ αἰοιδίμου Πρωθιεράρχου Μητροπολίτου πρῶην Φλωρίνης Χρυσοστόμου (11 Σεπτεμβρίου 2005, Ι. Μ. Κοιμήσεως Θεοτόκου Θρακομακεδόνων).

Ο ΝΕΟΣ ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΝΕΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ἦν Τρίτην 22-9/5-10-2010 ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἐξέλεξε νέον Ἀρχιεπίσκοπον. Ἡ ἀνάδειξις τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου ἐγένετο ἐν μέσῳ κλίματος εἰρήνης καί

συμπνοίας, μέσω ἀδιαβλήτων διαδικασιῶν, εἰς διάψευσιν τῶν -κάθε ἄλλο παρὰ- εὐσεβῶν πόθων πολλῶν ἐκτὸς Ἐκκλησίας παραγόντων.

Ὁ νέος Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν εἶναι ὁ πέμπτος κατὰ σειράν, μετὰ τὴν ἀπόσχισιν τῶν καινοτόμων τὸ 1924 καὶ τὴν πρώτην συγκρότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὸ 1935, εἰς διαδοχὴν τῶν Ἀρχιεπισκόπων: Δημητριάδος Γερμανοῦ Μαυρομάτη (1935-1939) (φωτ. 1), πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου Καβουρίδου (1939-1955) (φωτ. 2), Ταλαντίου Ἀκακίου Παπᾶ (1960-1963) (φωτ. 3), Ἀθηνῶν Αὐξεντίου Πάστρα (1964-1985) (φωτ. 4) καὶ Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Κιούση (1986-2010), (φωτ. 5). Ἄπαντες οἱ προαναφερθέντες Πρωθιεράρχαι τῆς ἀκαινοτομήτου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Ἑλλάδι ἔφερον τὸν τίτλον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῶν Γ.Ο.Χ. καίτοι οἱ τρεῖς πρῶτοι δέν ἔφερον τὸν τίτλον τοῦ Ἀθηνῶν, ἔνεκα διαφόρων λόγων. Ἐπὶ παραδείγματι, εἰς τὰ ἄρθρα τοῦ πρ. Φλωρίνης εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας» καθὼς καὶ εἰς τὰ βιβλία του εἰς τὴν προμετωπίδα ἀναγιγνώσκωμεν:

«ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, Μητροπολίτου Πρώην Φλωρίνης κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΚΑΒΟΥΡΙΔΟΥ» (βλ. φωτογραφίας).

Ὁ τίτλος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐν Ἑλλάδι ἔχει τὴν ἔννοιαν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Ἐπισκόπων, τοῦ ἐπικεφαλῆς, δηλαδή, τῆς Συνόδου. Ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν τῶν Ἀρχιερέων ἐκάστου Ἔθνους (μιας εὐρυτέρας γεωγραφικῆς περιοχῆς) νὰ ἀναγνωρίζουν ὡς κεφαλὴν τὸν μεταξύ των Πρῶτον κατὰ τὸ λδ' κανόνα τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων. Ὁ ἀποστολικὸς κανὼν ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἴσχυε τὸ Μητροπολιτικὸν σύστημα. Οἱ Ἐπίσκοποι τῶν πόλεων κάθε ρωμαϊκῆς Ἐπαρχίας ἀνεγνώριζον ὡς Πρῶτον μεταξύ των τὸν Ἐπίσκοπον τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας, τῆς Μητροπόλεως, ὁ ὁποῖος καὶ

1

2

3

Ο ΑΠΟ ΑΧΑΪΑΣ κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ώνομάζετο Μητροπολίτης. Ἀργότερον εἰς τὰς εὐρυτέρας γεωγραφικὰς περιοχὰς Εὐρώπης, Ἀφρικῆς καὶ Ἀσίας (αἱ ὁποῖαι συναπετέλουν τὴν Ρωμαϊκὴν «Οἰκουμένην») προεξῆρχον ὑπεράνω τῶν Μητροπολιτῶν οἱ Ἐπίσκοποι τῶν ἀντιστοιχῶν πρωτευουσῶν, τῆς μὲν Εὐρώπης ἡ Ρώμη, τῆς δὲ Ἀφρικῆς ἡ Ἀλεξάνδρεια καὶ τῆς Ἀσίας ἡ Ἀντιόχεια. Ἀργότερον προσετέθησαν ἡ Κωνσταντινουπόλις καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα, κατὰ τὸ Πατριαρχικόν σύστημα. Ἡ ἄνοδος τῆς πολιτικῆς σημασίας μιᾶς πόλεως ἐσημεινε καὶ τὴν ἄνοδον κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν τῆς ἀντιστοίχου Ἐπισκοπῆς. Χαρακτηριστικόν εἶναι τὸ παράδειγμα τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Σήμερον, εἰς τὸν Ἑλλαδικὸν χώρον εἶναι ἀπολύτως φυσιολογικόν καὶ κανονικόν ὁ Ἐπίσκοπος τῶν Ἀθηνῶν νὰ εἶναι ὁ Πρῶτος μεταξύ τῶν Ἐπισκόπων τοῦ Ἑλλαδικοῦ χώρου, ἅρα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος. Διὰ τὸν λόγον αὐτόν ἅπαντες οἱ προκαθήμενοι τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. ἔφερον τὸν τίτλον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ εἶχον τὴν ἔδραν ἐν Ἀθήναις. Οἱ τρεῖς πρῶτοι ὁμως δέν ἔφερον τὸν τίτλον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦτο διότι πιθανότατα ἐπεδίωκον καὶ προσεδόκουν τὴν ἐπιστροφὴν τῆς καινοτόμου κρατούσης Ἐκκλησίας εἰς τὴν ὁδὸν τῶν παραδόσεων. Αἱ τοιαῦται ἐλπίδες ἐξέλιπον κατὰ τὴν δεκαετίαν τοῦ '60, ὅποτε πλέον οἱ Γ.Ο.Χ., ὡφείλον νὰ ὀργανωθοῦν καλύτερον λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν σοβαρῶς τὴν παράμετρον ταύτην. Διὰ τοῦτο, ὁ ὡς Ἐπίσκοπος Γαρδικίου ἀρχικῶς χειροτονηθεὶς

Αὐξέντιος προσέλαβε ἀργότερον τὸν τίτλον τοῦ Ἀθηνῶν, ἐνῶ ὁ ἀπὸ Θεσσαλονίκης Χρυσόστομος, ἐξελέγη ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν.

Παρόμοια παραδείγματα ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν. Εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν, ἐπὶ παραδείγματι, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀρειανικῶν ἐρίδων, ἐνῶ οἱ Ἀρειανοὶ εἶχον ἰδικὸν τῶν Ἀρχιεπισκόπων (ἔχοντος καὶ τὴν εὐνοίαν τοῦ ἀρεινόφρονος Αὐτοκράτορος) οἱ Ὁρθόδοξοι ἐξέλεγον ἕτερον Ὁρθόδοξον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος μάλιστα ἐκλήθη ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξον ποιμνιον τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ διεποίμανε τοῦτο ὡς Ἐπίσκοπος Σασίμων ἀπὸ τὸ 379 ἕως τὸ 381, ὅποτε κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ὀνομάσθη Κωνσταντινουπόλεως.

Σήμερον, ὅταν τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡ νεοημερολογιτικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔχουν καταποθεῖ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων ἔχουν ὄχι μόνον δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωσιν νὰ ἐκλέγουν Ὁρθοδόξους Ἐπισκόπους διὰ τὴν διαποίμανσιν τῶν ἐναπομεινάντων Ὁρθοδόξων πιστῶν ἐκάστης ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας. Τοῦτο τὸ καθῆκον, λοιπόν, ἐκπληροῦσα ἡ Ἱεραρχία τῶν Γ.Ο.Χ. ἀνέδειξε ψήφοις κανονικαῖς τὴν Τρίτην 22-9/5-10-2010 νέον Ποιμενάρχην τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν τὸν ἀπὸ Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικον (φωτ. 6).

4

5

6

ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΧΑΡΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΗΜΑΣ ΣΥΝΗΓΑΓΕ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Παντί τῷ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καί περιπόθητα,

Ἦν Τρίτην 22 Σεπτεμβρίου ἐ.ἐ (5 Ὀκτωβρίου ν.ῆμ.), συνήλθεν εἰς ἑκτακτον Συνεδρίαν, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος μέ μοναδικόν θέμα

τὴν ἐκλογὴν νέου Ἀρχιεπισκόπου.

Ἡ ἐκλογή ἔλαβε χώραν εἰς τὸν ἱστορικόν Ἱερόν Ναόν Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀθηνῶν, ἔπειτα ἀπὸ Ἀρχιερατικὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ἡ ὁποία ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ νεωτέρου κατὰ τὴν τάξιν Ἀρχιερέως, Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Βρεσθένης κ. Θεοδοσίου (φωτ. 1 & 2).

Τῆς Ἱερᾶς Συνόδου προήδρευσεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Μάξιμος, ὡς Τοποτηρητὴς τοῦ χρεούντος Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου. Παρόντα ἦσαν ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ δὲ ἀσθενῶν Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Παῦλος ἐξεπροσωπήθη ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ. Χριστοδούλου, μέλους τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. (φωτ. 3).

Ὑπογραμμίζομεν τό γεγονός ὅτι δέν ἐτέθησαν ὑποψηφιότητες. Οὐδεὶς προέτεινεν ἑαυτὸν ὡς κατάλληλον διὰ τὴν θέσιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Οἱ Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς εἶχον τὴν δυνατότητα νὰ ἐπιλέξουν –διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας– ὅποιονδήποτε ἐθεώρουν κατάλληλον μεταξύ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων ἢ ἀκόμη καὶ τῶν Ἱερομονάχων τῆς

Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. ἢ καὶ τῶν ζηλωτῶν ἀγιορειτῶν.

Κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν ἐπὶ 11 ψηφισάντων Ἀρχιερέων, εὐρέθησαν ἔγκυρα καὶ τὰ 11 ψηφοδέλτια καὶ ἐκ τῆς καταμετρήσεως τῶν ψήφων ἔλαβον:

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος ψήφους 5.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος κ. Μάξιμος ψήφους 3.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ψήφους 3.

Ὁ ἰσχύων Κανονισμὸς ἐκλογῆς, διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην προέβλεπε νέαν ψηφοφορίαν μεταξύ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀχαΐας καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν δύο ἰσοψηφισάντων προκρινομένου διὰ κληρώσεως. Πλὴν ὅμως ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἐδήλωσεν ὅτι δέν ἤθελε ἀποδεχθῆ τυχόν πρόκρισιν αὐτοῦ διὰ ἐκλογὴν, ὁπότε ἡ ἐπαναληπτικὴ διαδικασία ἐκλογῆς διεξήθη μεταξύ τῶν δύο προκριθέντων Σεβασμιωτῶν Μητροπολιτῶν Ἀχαΐας καὶ Θεσσαλονίκης.

Κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν ταύτην ψηφοφορίαν ἐπὶ 11 ψηφισάντων Ἀρχιερέων, εὐρέθησαν ἔγκυρα καὶ τὰ 11 ψηφοδέλτια καὶ ἐκ τῆς καταμετρήσεως τῶν ψήφων ἔλαβον:

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀχαΐας καὶ πά-

σης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος ψήφους 8.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος κ. Μάξιμος ψήφους 3.

Ὁθεν Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἐξελέγη ὁ ἀπὸ Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος.

Ἐγένετο ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ ἀποτελέσματος ἐν μέσῳ κωδωνοκρουσιῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ συνηγμένου κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἐπηκολούθησε ἡ τάξις τοῦ μεγάλου μηνύματος (φωτ. 4 & 5) καὶ ἀπεφασίσθη ἡ ἐνθρόνισις τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου νὰ λάβῃ χώραν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἀγίου Ἀθανασίου παρὰ τῇ Νέᾳ Φιλαδελφείᾳ τὴν μεθεπομένην Κυριακὴν 4/17 Ὀκτωβρίου, ἡμέραν τῆς μνήμης τοῦ Ἀγίου Ἱεροθέου, πρώτου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν. Περί ὥραν 11:30 π.μ. θέλει λάβει χώραν ἡ ὑποδοχὴ τοῦ νεοεκλεγέντος Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὸ σημεῖον τῆς συμβολῆς τῶν ὁδῶν Ἀναγεννήσεως καὶ Δεκελείας, ἀπ' ὅπου θὰ ξεκινήσῃ ἡ λιτανευτικὴ πομπή πρὸς τὸν Καθεδρικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου.

Καλοῦνται ἅπαντες οἱ Κληρικοὶ καὶ τὰ ἐκκλησιάσματα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν ὁμόρων Μητροπόλεων Πειραιῶς καὶ Ἀττικῆς, μετὰ τὴν

πρωϊνὴν θείαν λειτουργίαν ὅπως συναχθοῦν εἰς τὸ προαναφερθέν σημεῖον διὰ νὰ συμμετάσχουν εἰς τὸ σημαντικόν τοῦτο γεγονός. Ἡ παρουσία ὄλων εἶναι ἐπιβεβλημένη.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς κανονικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ, ἐξακολουθεῖ τὴν πορείαν αὐτῆς εἰς τὸν Ἱερόν Ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς πατρώας πίστεως ἐν πνεύματι ὁμονοίας καὶ ὁμοψυχίας. Εἰς τοῦτο ἀσφαλῶς συνήργησαν καὶ αἱ εὐχαὶ τοῦ ἐκλιπόντος Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κυροῦ Χρυσόστομου, τοῦ ὁποίου συνεχῆς μέριμνα ἦτο πάντοτε ἡ διαφύλαξις αὐτῆς τῆς ὁμοψυχίας.

Ἐπιδρασιλεύοντες δὲ ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ὑμῖν τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, εὐχόμεθα ὅπως ὁ Δοτὴρ παντός ἀγαθοῦ παρέχει ὑμῖν πάντοτε πλουσίας τὰς δωρεάς τε καὶ χάριτας Αὐτοῦ, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴῃ μετὰ πάντων ὑμῶν.

Τῇ ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Γραμματεὺς

† Ὁ Μαραθῶνος ΦΩΤΙΟΣ

Τρισάγιον εἰς τὸν αἰδῖμον Ἀρχιεπίσκοπον κυρὸν Χρυσόστομον

νεοεκλεγείς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλίνικος, τὸ ἑσπέρας τῆς Πέμπτης 24-9/7-10-2010, μετέβη καθηκόντως εἰς τὴν Ἱ. Μ. Παναχράντου καὶ ἔψαλε τρισάγιον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ προκατόχου αὐτοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσόστομου. Τὸν Μακαριώτατο ὑπεδέχθη ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβ. Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὁ Σεβ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος καὶ οἱ Θεοφ. Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος καὶ Μαραθῶνος κ. Φώτιος, ὁ ἱερός κλῆρος, καθὼς καὶ ἡ πενθοῦσα ἀδελφότης τῆς Ἱ. Μονῆς πού εὐχήθηκε στὸν νεοεκλεγέντα Προκαθήμενο τὰ δέοντα.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος (κατά κόσμον Κωνσταντῖνος Σαραντόπουλος τοῦ Εὐστρατίου καί τῆς Ἑλένης) ἐγεννήθη τήν 24-6/7-7-1946 στόν Πειραιά. Ἐσπούδασεν Οἰκονομικάς Ἐπιστήμας (εἰς Ἀθήνας) καί Ἱατρικήν (εἰς τό Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης).

Ἀπό μικράν ἡλικίαν θέτει ἑαυτόν ὑπό τήν πνευματικήν καθοδήγηση τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιμανδρίτου τότε, Καλλιοπίου Γιαννακουλοπούλου (μετέπειτα Μητροπολίτου Γ.Ο.Χ. Πενταπόλεως). Τό 1971 ἀκολουθεῖ τόν Μοναχισμόν ὑπό τόν μακαριστόν Γέροντα Μητροπολίτην Κορινθίας Κάλλιστον, ὑπό τοῦ ὁποῦ κατὰ τό αὐτόν ἔτος, ἐχειροτονήθη Διάκονος καί Πρεσβύτερος.

Τό 1979 ἐχειροτονήθη Μητροπολίτης Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου. Εἶναι Ἐξαρχος Εὐρώπης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., ἐνῶ ἀπό τό 1985 εἶναι τοποτηρητής Ἰονίων Νήσων καί Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Κατά τήν περίοδον 1998-2001 διετέλεσε Πρόεδρος τοῦ Γενικοῦ Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καί ἐπὶ τῆς Προεδρίας του ἐγένετο κατορθωτή ἡ ἐξυγίανση τοῦ οἰκονομικοῦ φορέος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὁ ὁποῖος κατὰ τήν προηγούμενην περίοδον εἶχε ὑποστῇ πολλάς δυσχερείας. Ἀπό τόν Ἀπρίλιον τοῦ 2010 ἐπανεξελέγη στήν θέση τοῦ Προέδρου τοῦ Γενικοῦ Ταμείου.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος διετέλεσεν ὡς Μητροπολίτης, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί μέλος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Δογματικῶν καί Κανονικῶν Ζητημάτων.

Τά ὀνομαστήρια τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ εἶναι στίς 29 Ἰουλίου (11 Δεγούστου Ν.Η.) - Ὁγίου Μάρτυρος Καλλνίκου.

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΣ Ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΚΥΡΙΟΥ

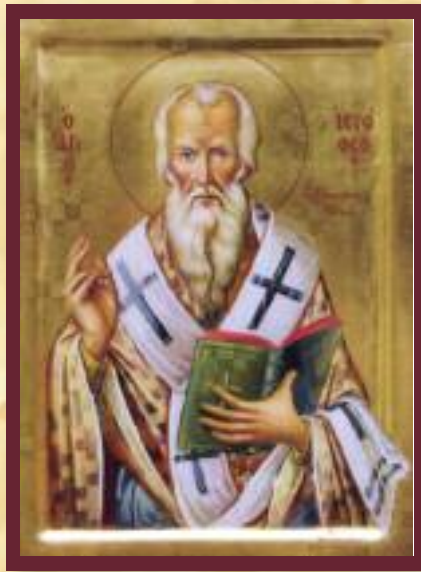
Η ΕΝΘΡΟΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

ήν μεσημβρίαν τῆς Κυριακῆς 4/17 Ὀκτωβρίου 2010 -ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἱεροθέου, πρώτου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν- ἐγένετο ἡ ἐνθρόνισις τοῦ νεοεκλεγέντος Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου.

Ἡ ὑποδοχή τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου ἐγένετο εἰς τὴν συμβολὴν τῆς λεωφόρου Δεκελείας μετὰ τῆς ὁδοῦ Ἀναγεννήσεως, δηλαδή ἀκριβῶς εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν μετὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς καί Βοιωτίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.. Ἐξερχομένου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐκ τοῦ ὁχήματος, ἐν παιδίον ἐκ τῶν Κατηχητικῶν σχολείων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς προσέφερεν εἰς αὐτόν ἀνθοδέσμη. Περιεβλήθη τὸν μανδύαν καὶ ἔλαβε τὴν ράβδον καὶ οἱ παριστάμενοι πολιτικοὶ καὶ τοπικοὶ ἄρχοντες καλωσῶρισαν αὐτόν.

Ἡ παρευρισκομένη μουσικὴ μὲν πάντα τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας ἀπέδωσε τιμὰς καὶ ἐξεκίνησεν ἡ λιτανευτικὴ πομπὴ πρὸς τὸν Καθεδρικὸν Ἱερόν Ναόν Ναόν Νέας Φιλαδελφείας. Προεπορεύοντο αἱ σημαῖαι, τὰ λάβαρα, τὰ ἐξαπτέρυγα, ἡ φιλαρμονική καὶ ὁ Ἱερός Κληρὸς.

Τὸν Ἀρχιεπίσκοπον περιεστοίχιζον οἱ θυμίωντες Διάκονοι καὶ Ὑποδιάκονοι καὶ συνώδευον τοῦτον οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἦκολούθουν οἱ πολιτικοὶ καὶ Τοπικοὶ Ἀρχοντες καὶ ὁ λαός, ὁ ὁποῖος εἶχε καταλάβει καὶ τὰς δύο πλευράς τῆς ὁδοῦ ἀναφωνοῦντες τὸ «ἄξιος», ἐνῶ τὰ παιδιά τῶν κατηχητικῶν σχολείων ἔρραινον τοῦτον μετ' ἀνθέων. Ὁ Μακαριώτατος μετὰ βίας περιπάτει ἐκ τῆς συγκινήσεως σύρων τὰ βήματα ἐπὶ τοῦ ἀνθοσπάρτου ὁδοστρώματος καὶ

εὐλογῶν τὸν λαόν ἐκατέρωθεν. Κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὸν ναόν ἡ φιλαρμονικὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας ἀπέδωκεν ἐκ νέου τιμὰς.

Κάποτε τὰ ὄργανα τῆς τάξεως ἐστέλλοντο διὰ νὰ συλλάβουν τοῦ Ἱερεῖς καὶ Ἀρχιερεῖς μας. Νῦν δὲ μετέχουν διὰ τὴν ἀπόδοσιν τιμῶν καὶ τὴν εὐταξίαν τῶν τελετῶν τῆς Ἐκκλησίας μας! Τοῦτο δεικνύει τὴν μεταβολὴν τῶν καιρῶν καὶ τὴν κατάπαυσιν τῶν σκληρῶν διωγμῶν.

Εἰς τὸ Ἱερόν Βῆμα ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ ἐνεδύθη τὸ ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ ὠμοφόριον καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Διακόνων καὶ Ὑποδιακόνων ἀνῆλθε τὰς βαθμίδας τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Θρόνου τῶν Ἀθηνῶν.

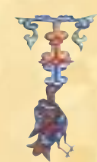

Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Γρηγόριος Ταυλάριος, ἀνέγνωσε τὴν Συνοδικὴν Ἐγκύκλιον τῆς καταστάσεως εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς ἅπαντα τὸν Ἱερόν Κλήρον καὶ τὸν λαόν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς, ἐντιμώτατοι ἄρχοντες, τιμώτατοι ἐπίτροποι καὶ λοιποὶ πάντες εὐλογημένοι χριστιανοὶ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, οἱ διακρατοῦντες τὰς ἱεράς παραδόσεις, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ, παρ' ἡμῖν δέ εὐχή καὶ εὐλογία.

οὔ μακαρία τῇ λήξει γενομένου ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ποιμενάρχου ὑμῶν κυροῦ Χρυσοστόμου τελευτήσαντος καὶ εἰς τὰς ἐκεῖσε μονὰς μεταστάντος, οἱ Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Ἀρχιερεῖς, οἱ συγκροτοῦντες τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀξιοχρέως ἐποίησαντο πρόνοιαν περὶ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀποκαταστάσεως καταλλήλου καὶ ἀξίου Ἱεράρχου, πρὸς ἀνάληψιν τῆς ἀρχιερατικῆς προστασίας καὶ ποιμαντικῆς ράβδου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ψήφων τοίνυν κανονικῶν γενομένων τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον 22ας Σεπτεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους, εἰς τὸν ἱστορικόν Ἱερόν Ναόν Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀθηνῶν, μετὰ τὴν τέλεσιν τῆς θείας λειτουργίας, ὑπὸ τοῦ νεωτέρου κατὰ τὴν τάξιν Ἀρχιερέως Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Βρεσθένης κ. Θεοδοσίου καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐξελέγη ὁ μέχρι τοῦδε Μητροπολίτης Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου ἀγαπητός ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφός κ. Καλλίνικος, ἀνὴρ κόσμιος καὶ ἱεροπρεπής, τὰ θεῖα καλῶς ἐξησκημένος, παιδεία κεκοσμημένος ἐκκλησιαστικῇ τε καὶ θύραθεν, φρονήσει καὶ ἰκανότητι συγκεκροτημένος, ἔνθεον ζῆλον ἅμα τε καὶ πείραν ποιμαντικὴν κεκτημένος, δυνάμενος δέ διὰ τοῦτο συντελέσαι εἰς τὴν αἰσίαν τῶν πάντων συγκρότησιν καὶ διευθέτησιν καὶ παγίωσιν· ὅς καὶ ἐκλεγείς ἀνεδείχθη γνήσιος καὶ κανονικός Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἀθηνῶν.

Ὅθεν, καὶ διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου Συνοδικοῦ γράμματος, κοινοποιοῦντες τοῦτο πᾶσιν ὑμῖν τοῖς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ εὐλογημένοις χριστιανοῖς καὶ ἐγκαρδίως συγχαίροντες, εὐχόμεθα καὶ εὐλογοῦμεν πατρικῶς καὶ παραγγέλλομεν ἐκκλησιαστικῶς ὅπως τὸν ἐξονομασθέντα Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ὑμῶν Ἀθηνῶν, ἀγαπητόν ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφόν καὶ συλλειτουργόν κ. Καλλίνικον, ἐρχόμενον νῦν ταῖς εὐχαῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὑποδέξησθε μετὰ τῆς ἀνηκούσης τῷ ἀρχιερατικῷ καὶ ποιμαντορικῷ αὐτοῦ χαρακτῆρι τιμῆς, ὡς γνήσιον καὶ νόμιμον ὑμῶν Ἀρχιερέα καὶ πνευματικόν πατέρα καὶ ποιμένα, καὶ μνημονεύετε τοῦ κανονικοῦ αὐτοῦ ὀνόματος ὡς νενόμισται, ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς καὶ ἀκολουθίαις, πειθόμενοι καὶ ὑποτασσόμενοι ταῖς ἀρχιερατικαῖς αὐτοῦ συμβουλαῖς καὶ ὑποθήκαις, ὡς ἀφορώσαις εἰς τὴν ψυχικὴν ὑμῶν ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν καὶ εἰς τὴν ἀπαρέγκλιτον φυλακὴν τῶν πατρῶων δογμάτων καὶ παραδόσεων, συνεργαζόμενοι τε μετὰ τῆς αὐτοῦ Μακαριότητος ἐν ἀγάπῃ καὶ συμπνοίᾳ καὶ ἐν γένει συντελοῦντες φιλευσεβῶς εἰς τὴν πρόοδον καὶ προκοπὴν τῶν τῆς Ἱερᾶς ὑμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς ἐνοριακῶν καὶ λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. Γέγραπται γάρ: «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμέ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμέ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με» (Λουκ. Ι' 16) καὶ «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν

καὶ ὑπέικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στεναζόντες· ἀλυσιτελές γάρ ὑμῖν τοῦτο.» (Εβρ. ΙΓ' 17).

Προσεπιδαψιλεύοντες δὲ ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ὑμῖν τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, εὐχόμεθα ὅπως ὁ Δοτὴρ παντός ἀγαθοῦ παρέχει ὑμῖν πάντοτε πλουσίας τὰς δωρεάς τε καὶ χάριτας Αὐτοῦ, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ὁ Τοποτηρητής
† Ὁ Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος
ΜΑΞΙΜΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας ΑΚΑΚΙΟΣ
† Ὁ Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου,
νῦν δὲ ἐψηφισμένος Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ
† Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
† Ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

† Ὁ Ἀμερικῆς ΠΑΥΛΟΣ
† Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ
† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ὁ Χριστιανουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
† Ὁ Μαραθῶνος ΦΩΤΙΟΣ
† Ὁ Βρεσθένης ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ

Ἐγένετο ἡ ἑναρξίς τῆς Ἱερᾶς ἀκολουθίας ψαλλομένων τῶν τροπαρίων τῆς Πεντηκοστῆς: «Εὐλογητός εἶ, Χριστέ...», «Ὅτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε...», «Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον...», τῶν ἀπολυτικίων τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, τοῦ Ἁγίου Καλλινίκου, τοῦ Ἁγίου Ἱεροθέου, τὸ Κοντάκιον: «Τῇ Ὑπερμάχῳ...», ἡ δοξολογία, αἱ αἰτήσεις τῶν διακόνων, ἡ εὐχή τῆς ἐνθρονίσεως, ἡ εὐλογία τοῦ λαοῦ διὰ τῶν δικηροτρικῆρων καὶ ἡ ἀπόλυσις.

* * *

Ἦκολούθησαν αἱ προσφωνήσεις:

Τοῦ Σεβ. Ἀντιπροέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκακίου

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

κ. Καλλίνικε,

νεκλάλητος εἶναι ἡ χαρά ἡμῶν ἐπὶ τῇ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἀναδείξει ὑμῶν εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἐπωμίζεσθε μέγα βάρος εὐθύνης. Εἴμεθα βέβαιοι ὅμως ὅτι τοῦ Κυρίου συνεργούντος θὰ φέρητε εἰς αἴσιον πέρας τὴν ἱεράν σας ἀποστολήν. Καὶ τοῦτο, διότι ἀνεδείχθητε εἰς τὸν θρόνον τοῦτον οὐχὶ χάρις ἀνθρωπίνων διεργασιῶν καὶ προσυνεννοήσεων, ἀλλὰ -διὰ τῆς συνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος- μέσῳ διαφανοῦς καὶ ἀδιαβλήτου διαδικασίας.

Παραλαμβάνετε τὸ πηδάλιον τῆς τοπικῆς ἐν Ἑλλάδι Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διαδεχόμενος ἱκανόν οἰακοστρόφον, τὸν ἀλήστου μνήμης Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κυρόν Χρυσόστομον τὸν Β' ἐκεῖνος ἔφερεν εἰς πέρας τὴν ἀποστολήν τῆς ἀποκαθάρσεως τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἀπὸ τὰ ξένα στοιχεῖα, τὰ ὅποια εἶχον εἰς αὐτόν παρεισφρήσει, καὶ ἐπανεφέρεν τὴν τοπικὴν ἡμῶν Ἐκκλησίαν εἰς τὸ κλέος καὶ τὴν περιοπήν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐπὶ

τοῦ αἰοιδίου προκατόχου αὐτοῦ, Ἀρχιεπισκόπου τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Μητροπολίτου πρώην Φλωρίνης κυροῦ Χρυσοστόμου. Σεῖς ἀναλαμβάνετε τό καθῆκον, νά ἐξυψώσητε τό κύρος αὐτῆς ἔτι περισσότερο, διά νά ἐπιτελεῖ εὐχερεστερῶς τό ἔργον τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, διαφυλάσσουσα τήν ἱεράν παρακαταθήκην τῆς πατρώας εὐσεβείας.

Εἰς τό ἔργον σας τοῦτο, θά ἔχητε συνεργούς ἅπαντα τά μέλη τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, κατά τό μέτρον τῶν δυνατοτήτων ἐκάστου.

Μακαριώτατε Δέσποτα,

Ἔντεινε καί κατευοδοῦ καί ἀρχιεράτευε θεαρέστως καί ἀγιοπρεπῶς ἀγωνιζόμενος διά τήν δόξαν τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας.

«Ἔως θανάτου ἀγώνισαι περί τῆς ἀληθείας, τῆς Ὁρθοδοξίας καί Κύριος ὁ Θεός πολεμήσει ὑπέρ σου».

Εἰς πολλά ἔτη.

Τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος, Γραμματέως καί ἐκπροσώπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Καλλίνικε,

πως ἀναφέρει ὁ λδ' κανὼν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων:

«Τούς ἐπισκόπους ἐκάστου ἔθνους εἰδέναι χρή τόν ἐν αὐτοῖς πρῶτον καί ἡγεῖσθαι αὐτόν ὡς κεφαλὴν, καί μηδέν τι πράττειν ἄνευ τῆς ἐκείνου γνώμης· ἐκεῖνα δέ μόνα

πράττειν ἕκαστον, ὅσα τῇ αὐτοῦ παροικία ἐπιβάλλει καί ταῖς ὑπ' αὐτήν χώραις. Ἀλλά μηδέ ἐκεῖνος ἄνευ τῆς πάντων γνώμης ποιεῖτω τι. Οὕτω γάρ ὁμόνοια ἔσται καί δοξασθήσεται ὁ Θεός διά Κυρίου ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι· ὁ Πατήρ, καί ὁ Υἱός καί τό Ἅγιον Πνεῦμα».

Ἐκ τῶν προηγουμένων φαίνεται πόσο μεγάλη εἶναι ἡ θέσις τοῦ Πρώτου ἡτοῦ Ἀρχιεπισκόπου, διά τήν ὁμαλήν λειτουργίαν τοῦ συνοδικοῦ συστήματος μιᾶς τοπικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Πρῶτος ὀφείλει νά εἶναι ὁ θεματοφύλαξ τοῦ συνοδικοῦ πολιτεύματος, δίχως νά αὐθαιρετῇ -κατά τό παπικόν σύστημα- δίχως ὅμως νά αὐθαιρετοῦν καί οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι καί νά ὀδηγεῖται κατ' αὐτόν τόν τρόπον ἡ τοπική Ἐκκλησία εἰς κατάστασιν ἀναρχίας.

Ἡ μὴ ὀρθή λειτουργία τοῦ συνοδικοῦ συστήματος ὀδηγεῖ -ὅπως ἀναφέρει ὁ ἀποστολικὸς κανὼν- εἰς ἀναταραχὴν καί διχοστασίας. Εἰς τοιαύτην κατάστασιν σφοδρῆς πνευματικῆς θαλασσοταραχῆς παρέλαβε τό πηδάλιον τῆς τοπικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας ὁ αἰοιδίμος προκατόχος ὑμῶν Ἀρχιεπίσκοπος κυρός Χρυσόστομος. Καί ἐάν θά ἔπρεπε νά περιγραφῇ ἡ προσφορά του διά μιᾶς φράσεως, εἶναι ἀκριβῶς ὅτι ἀποκατέστησε τήν ὁμαλήν λειτουργίαν τοῦ συνοδικοῦ συστήματος εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, καί δι' ἐπιδεξιῶν χειρισμῶν ἐξέβαλε τό σκάφος Αὐτῆς ἐκ μέσου τοῦ κυκλῶνος.

Ἦδη, νῦν, Μακαριώτατε, παραλαμβάνετε τό πηδάλιον τῆς νοητῆς νηὸς ἐν μέσῳ γαλήνης καί ἡρεμίας, διά τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου. Ἡ ψῆφος τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας ἡμῶν, κατέστησεν ὑμᾶς πρῶτον τῇ τάξει, ἡτοῦ Ἀρχιεπίσκοπον, προκειμένου νά διαφυλάξητε ταύτην τήν ἁρμονίαν εἰς τό συνοδικόν πολίτευμα, ὥστε νά δύναται ἡ το-

πική ἡμῶν Ἐκκλησία νά ἐπιτελῇ τό σωτηριῶδες ἔργον Αὐτῆς.

Ἦδη κύκλῳ ἡμῶν εὐρίσκεται τό σύνολον τῶν πάλοι ποτέ ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῶν χωρῶν τῆς περιοχῆς ἡμῶν ὡς πνευματικά ναύαγια περί τήν πίστιν, καταποθέντα ὑπό τῶν ὑδάτων τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Τό ἔργον τῆς διασώσεως τῶν ναυαγῶν ὑπό τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. εἶναι βαρύν καί ἐπιπονόν. Ὁ Οἰκουμενισμός ἐξηπλώθη ἀπό τάς ἡγεσίας εἰς τά ποιμένα τῶν λεγομένων ἐπισήμων Ἐκκλησιῶν εἰς μέγαλον βαθμόν, ὥστε εἰς τήν πλειονότητά των ἐπικροτοῦν τά οἰκουμενιστικά ἀνοίγματα τῶν ἡγετῶν των. Ἡ Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος ἀποτελεῖ τό καταφύγιον τῶν ὀλίγων οἱ ὅποιοι διαθέτουν ὀρθόδοξον συνειδησιν καί ἐπιθυμοῦν τήν σωτηρίαν των. Καί ἀποτελεῖ ἀσφαλές καταφύγιον, διότι ἐκτός τῆς γνησιότητος τῆς πίστεως, διαθέτει καί τήν κανονικότητα, πρᾶγμα ἐξίσου σημαντικόν.

Διά ταῦτα τά δύο χαρακτηριστικά (τήν ἀνόθευτον πίστιν καί τήν σφραγίδα τῆς κανονικότητος), ἡ Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος κατέστη πόλος ἑλξεως καί σημεῖον ἐνώσεως ὄλων τῶν ὑγιῶν δυνάμεων κατά τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Μακαριώτατε,

Ἀναβιβάζεσθε σήμερον εἰς τόν ἀποστολοῖδρον τόν θρόνον τῶν Ἀθηνῶν τόν ὅποιον ἐκλέϊσαν Ἅγιοι Ἱεράρχαι, μέ πρῶτον τόν σήμερον ἑορταζόμενον Ἅγιον Ἱερόθεον καί δεῦτερον τόν Ἅγιον Διονύσιον τόν Ἀρεοπαγίτην καί ἀκολούθως τούς Ἁγίους Νάρκισσον, Πόπλιον, Κοδράτον, Λεωνίδην, Κλημάτιον καί Μιχαήλ Χωνιάτην. Ἀπαντες καθὼς καί οἱ ὁμολογηταί ἄμεσοι προκάτοχοι ὑμῶν Προκαθήμενοι τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος θά δέονται ὑπέρ ὑμῶν καί θά σᾶς στηρίζουν εἰς τό ἔργον σας.

Εἰς τοῦτο θά εὕρητε συμπαραστάτας καί ἡμᾶς τούς συνιεράρχας ὑμῶν, οἱ ὅποιοι ἐνεπιστεύθησαν ὑμᾶς διά τήν θέσιν τοῦ Πρωθιεράρχου, καθὼς καί σύμπαντα τόν κλήρον καί τόν λαόν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Μακαριώτατε Δέσποτα,

Σεῖς, τιμάς δέν ἐζητήσατε. Ἡμεῖς ὁμως τήν θεϊκὴν ἐντολήν τῆς τιμῆς πρὸς τούς πνευματικούς πατέρας ἀποπληροῦντες, εἰς ἐνδειξιν ἀγάπης καί σεβασμοῦ, ἀλλὰ καί τῆς συμπαρατάξεως ἡμῶν, τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τό ἔργον σας, σᾶς

προσφέρομεν τοῦτο τό ἐγκόλπιον σχήματος δικεφάλου ἀετοῦ. Ὅσάκις ἂν φέρητε τοῦτο, θά ἐνθυμεῖσθε ὅτι οἱ συνιεράρχαι ὑμῶν, ἴστανται παρά τό πλευρόν σας συναγωνιζόμενοι εἰς τόν κοινόν ἀγῶνα τῆς πίστεως.

Εἰς πολλά ἔτη Δέσποτα.

Τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐθυμίου Μπαρδάκα, ἐκ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Τοῦ Αἰδεσιμοσιολογιωτάτου Πρεσβυτέρου π. Νικολάου Δημαρᾶ, ἐκ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου.

Τοῦ Καθηγουμένου τῆς παλαιφάτου Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Μεθοδίου.

Ἐκπροσώπων τῶν ἐνοριῶν τῆς Πελοποννήσου.

Μετά ταῦτα ὁ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἀνέγνωσε τόν ἐνθρονιστήριον λόγον. Ἡ ὅλη τελετή ἐπεσφραγίσθη διά τῆς ψαλμωδίας τῆς φήμης καί τοῦ πολυχρονισμοῦ τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου. Ἡ προσέλευσις τοῦ λαοῦ ὑπερέβη τάς προβλέψεις πάντων.

Χιλιάδες λαοῦ εἶχον κατακλύσει τόν Ναόν, τό προαύλιον καί τούς γύρω χώρους, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων παρέμειναν μέχρι τέλους διά νά λάβουν εὐλογία ἐκ τῆς χειρός τοῦ Μακαριωτάτου καί νά ὑποβάλλουν εὐχάς καί προσήσεις. Τήν τελετήν τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ, ἐτίμησαν διά τῆς παρουσίας των: ὁ Ἐξοχώτατος Ὑπουργός Θαλασσίων Ὑποθέσεων, Νήσων καί Ἀλιείας κ. Ἰωάννης Διαμαντίδης, ὁ ἀξιότιμος Ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων κ. Γρηγόριος Νιώτης, οἱ ἀξιότιμοι Βουλευταί τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου κ.κ.: Δη-

μήτριος Καρύδης, Ἰωάννης Καντερές, Κωνσταντῖνος Αἰβαλιώτης (ἐκπρόσωπος τύπου τοῦ ΛΑΟΣ) καί Ἄδωνις Γεωργιάδης (ὕποψήφιος Περιφερειάρχης Ἀττικῆς τοῦ ΛΑΟΣ), οἱ ὑποψήφιοι Ἀντιπεριφερειάρχαι Πειραιῶς κ.κ.: Στέφανος Χρήστου καί Ἄρης Σπίνος, στρατιωτικοί ἐ.ἀ., ἐκπρόσωποι Τοπικῶν Ἀρχῶν, φορέων κ.ἄ..

Μετά τήν πολύωρον τελετήν τῆς ἐνθρονίσεως, ὁ ἐνθρονισθείς νέος Ἀρχιεπίσκοπος συνοδευόμενος ὑπό τῶν Ἀρχιερέων καί τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου μετέβη εἰς τήν Ἱερᾶν Μονήν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πάρνηθος.

Ἐκεῖ ἐγένετο ἐπίσημος ὑποδοχή καί δοξολογία εἰς τό καθολικόν τῆς Μονῆς καί ἐψάλη τρισάγιον ὑπέρ ἀναπαύσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Μητροπολίτου πρ. Φλωρίνης κυροῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ ἀδελφότης τῆς Ἱ. Μονῆς παρέθεσε πλουσίαν τράπεζαν εἰς τούς παρισταμένους Ἀρχιερεῖς καί Κληρικούς μετά τῆς συνοδείας των.

ΕΠΙΒΑΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

ὕχαριστῶ τό Θεό γιά τά ὅσα οἰκονόμησε τίς μέρες αὐτές στήν ἐλαχιστότητά μου.

Δοξάζω τό Πανάγιο ὄνομά Του!

Μέ ἀνήρπασε ἀπό τήν Μητρόπολη Ἀχαΐας, τήν ὁποία ὑπηρέτησα ταπεινά ἐπὶ τριάντα χρόνια. Μέ ἀνύψωσε στόν θρόνο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ Προκαθήμενου τῆς μαρτυρικής Ἐκκλησίας μας, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία αὐτή τό 1924 ἀπέκρουσε τό ἀναθεματισμένο, Γρηγοριανό ἢ φράγκικο Ἡμερολόγιο. Ἀπέκοψε ἀπό τό σῶμα της ὅλους τούς καινοτόμους Ἱεράρχες, πού ἄλλαξαν τό Παλαιό Ἡμερολόγιο, καί τούς κοινωνοῦντες μέ αὐτούς.

Τότε προκλήθηκε τό σχίσμα τοῦ 1924.

Πρέπει εὐθαρσῶς νά ὁμολογήσουμε, πώς ὑπόβαθρο τοῦ Νεοημερολογιτικοῦ αὐτοῦ Σχίσματος εἶναι ἡ αἵρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τόν ὁποῖο, οἱ ἴδιοι οἱ Νεοημερολογίτες ἀποκαλοῦν παναίρεση!

Τίς αἱρέσεις ἐφευρίσκει πάντα ὁ διάβολος. Θέλει νά ἀποκλείει ἀπό τήν σωτηρία τούς ἀνθρώπους, Θέλει νά τούς ὀδηγεῖ μαζί του στήν αἰώνια κόλαση.

Ἡ Ἐκκλησία μας, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἡ μοναδική Κιβωτός τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου.

Ἰδιαίτερα σήμερα, πού ὁ κατακλυσμός τῆς ἁμαρτίας, τῆς ἀσεβείας, τῆς ἀπιστίας, τῆς ἀποστασίας, τῆς σύγχρονης εἰδωλολατρίας, κυριαρχεῖ παντοῦ, ἡ παρουσία τῆς Ἐκκλησίας στόν σύγχρονο κόσμο, εἶναι περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά ἀναγκαία.

Γιά τό λόγο αὐτό, «ὁ Κοσμοκράτορας τοῦ

κόσμου τούτου», ὁ πολυμήχανος διάβολος, τήν πολεμᾷ ἀπαρχῆς, ἀνελέητα καί ἀκατάπαυστα.

Αὐτόν τόν πόλεμο κατά τῆς Ἐκκλησίας τόν βιώνουμε καθημερινά.

Στό ἓνα μέρος βλέπουμε τό πολυπληθές στρατόπεδο τῶν ὁπαδῶν τοῦ διαβόλου.

Στό ἄλλο, εἶναι τό στρατόπεδο τοῦ Χριστοῦ.

Τό στρατόπεδο τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ Ἐκκλησία.

Σήμερα τό στρατόπεδο αὐτό εἶναι μικρό. Εἶναι «τό μικρό ποίμνιο». Ἀνέκουν σ' αὐτό ὅσοι, στίς ἔσχατες μέρες πού ζοῦμε, δέν πλανήθηκαν. Ὅσοι «μέ φόβο καί τρόμο κατεργάζονται τήν ἑαυτῶν σωτηρία»!

Τήν Ἐκκλησία αὐτή ποιμαναν οἱ Προκαθήμενοί της, σπουδαῖοι κληρικοί. Ὅπως: ὁ Πρωθιεράρχης Δημητριάδος Γερμανός, ὁ ὁμολογητής Ποιμνάρχης τῆς Ἐκκλησίας μας Χρυσόστομος Καβουρίδης, ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος Ἀκάκιος Παππᾶς, πού παρά τό βαθύτατο γῆρας του, δέν δίστασε νά ταξιδέψει μέχρι τήν Ἀμερική γιά νά μᾶς φέρει τήν Ἀρχιερωσύνη.

Ἐπίσης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος Πάστρας καί τέλος, ὁ διάδοχός του καί πρόσφατα σέ βαθύτατο γῆρας κοιμηθεῖς Χρυσόστομος Κιούσης.

Ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπός μας Χρυσόστομος στά 24 χρόνια πού ποίμανε τήν Ἐκκλησία πρόσφερε ἀνυπολόγιστες ὑπηρεσίες.

Αὐτόν τόν ἱεράρχη, πού εἶχε τόσο θαυμαστό ὀσιακό τέλος, μέ κάλεσαν οἱ ἀδελφοί Ἀρχιερεῖς νά διαδεχθῶ, μολοντί ὑπῆρχαν ἄλλοι ἀξιώτεροι καί ἱκανότεροι ἔμοῦ.

Ποτέ δέν διανοήθηκα στό παρελθόν τήν ἀνάδειξή μου ὡς Ἀρχιεπισκόπου. Καί ποτέ, δέν τό ἐπεδίωξα.

Δέν ἀρνήθηκα τήν εὐθύνη αὐτή, μέ τήν ὁποία μέ ἐπεφόρτισε ἡ ἀγάπη τῶν ἀγίων ἀδελφῶν, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας. Ἀνέλαβα τήν ὑποχρέωση, παρά τίς ἀσθενεῖς δυνάμεις καί τό ἐπισηφάλες τῆς ὑγείας μου, νά διακονήσω τήν Ἐκκλησία ἀπό τήν θέση αὐτή.

Τό ἔργο τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσόστομου Κιούση ἐπιθυμῶ νά συνεχίσω. Προσδοκῶ στό ἔργο αὐτό, νά ἔχω τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι θά ἔχω τήν ὁμόθυμη συμπαράσταση τῶν ἀγίων ἀδελφῶν, τῶν Ἱεραρχῶν, τῶν ἄλλων κληρικῶν, τῶν μοναχῶν καί ὅλων τῶν πιστῶν. Αἰσθάνομαι ὅτι τό ἔργο αὐτό, τό ὁποῖο ἀπορρέει ἀπό τήν θέση μου ὡς Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι πολυσχιδές καί πολύ δύσκολο. Τό ἐξειδικεύω:

Ἡ πρώτη μέριμνά μου ὡς Ἀρχιεπισκόπου, σὺν Θεῷ, ἐπιθυμῶ νά εἶναι ἡ ὁμολογία τῆς ὀρθῆς Πίστεως. Οἱ ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας τονίζουν: Χωρίς τήν ὀρθή Πίστη κανένας δέν σώζεται!

Ἡ Ὀρθή Πίστις εἶναι ὁρος σωτηρίας. Πάντα οἱ Ὀρθόδοξοι ὑπερασπίστηκαν καί ὑπερασπίζονται τήν ὀρθή Πίστη. Γιά τήν ἀκρίβεια τῆς ὀρθῆς Πίστεως ἔχυσαν καί τό αἷμα τους ἀκόμα. Οἱ Πατέρες

λένε: «Αἵρετικός ἐστὶ ὁ καί μικρόν γοῦν τί παρεκκλίνων τῆς ὀρθῆς πίστεως»!

Ἔτσι μᾶς παρέδωσαν τήν Πίστη ἀπαραχάρακτη καί ἀκαινοτόμη.

Αὐτός ἦταν ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο τό 1924 οἱ πιστοὶ ἀρνήθηκαν νά δεχτοῦν τό Νέο Ἡμερολόγιο, γιά νά μὴ φραγκέψουν.

Τό φράγμα εἶναι αἵρεση. Τούς Φράγκους ἔχουν καταδικάσει καί ἀναθεματίσει Οἰκουμενικές Σύνοδοι. Ἡ Ἡ' Οἰκουμενική Σύνοδος, πού συνήλθε τό 867 ἐπὶ Μεγάλου Φωτίου καί ἡ Θ', πού συνήλθε τὰ ἔτη 1341, 1351 ἐπὶ ἀγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ.

Στήν ἐποχή μας ἐξαπλώνεται παντοῦ ἡ αἵρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ! Διδάσκει ὅτι ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι μία ἀπό τίς πολλές αἵρετικές «ἐκκλησίες»! Διδάσκει ὅτι κι' αὐτές οἱ αἵρετικές «ἐκκλησίες» μποροῦν τάχα νά σώσουν τοὺς ἀνθρώπους! Ἄν εἶναι ποτέ δυνατόν!

Ὁ Οἰκουμενισμός ἐπιδιώκει ὅλες αὐτές οἱ αἵρετικές «ἐκκλησίες» νά ἐνωθοῦν σέ μία «ἐκκλησία», στήν πραγματικότητα «ψευδεκκλησία»!

Αὐτή ἡ «ψευδεκκλησία» τῶν Οἰκουμενιστῶν δέν σώζει ποτέ κανένα ἄνθρωπο!

Ἦδη, οἱ Πατριάρχες, Ἀρχιεπίσκοποι καί λοιποὶ κληρικοὶ τοῦ Νέου Ἡμερολογίου ἐνώθηκαν μέ τόν παπισμό. Τήν «ένωση» αὐτή ὑπέγραψε τό 1965 ὁ διαβόητος Πατριάρχης Ἀθηναγόρας μέ τόν Πάπα!

Αὐτή τήν «ένωση», «ψευδένωση», ἀγωνίζεται νά ὑλοποιήσει στίς μέρες μας ὁ Βαρθολομαῖος!

Ἐπισημαίνω τόν σατανικό καί καταχθόνιο ρόλο τόν ὁποῖο διαδραματίζει ὁ ἄνθρωπος αὐτός, πού λέγεται Βαρθολομαῖος»!

Ὁ μοιραῖος αὐτός ἄνθρωπος, ὁ Βαρθολομαῖος, ἀνέλαβε νά ἐπιβάλλει παντοῦ αὐτή τήν «ψευδένωση»! Ἡ πλήρης ὑλοποίηση αὐτῆς τῆς «ψευδένωσης» ἀνατέθηκε στόν Βαρθολομαῖο, γιατί εἶναι ὁ μόνος ἄνθρωπος στό Φανάρι, πού εἶναι ἱκανός νά τήν ἐπιβάλλει.

Γι' αὐτό βιάζονται, νά ὑλοποιήσουν πλήρως τήν «ένωση» αὐτή, τώρα, ὅσο ζεῖ ὁ Βαρθολομαῖος!

Αὐτός εἶναι ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ὁ Βαρθολομαῖος θέλει νά συγκαλέσει τήν «Οἰκουμενική Σύνοδο», γιά νά ἐπικυρώσει τήν «ψευδένωση» αὐτή!

Γι' αὐτό τό λόγο, μέ τόσο μένος, πανουργία καί κακότητα, διώκεται ἀπό τό Φανάρι ἡ Ἱερά Μονή Ἑσφιγμένου!

Ὑπάρχουμε ὅμως κι' ἐμεῖς! Οἱ Παλαιοημερολογίτες! Εἴμαστε οἱ φρουροὶ πάνω στίς ἐπάλξεις

τῆς Ὁρθοδοξίας. Οἱ φρυκτωροὶ τῆς! Ἐμεῖς, πού κρατᾶμε τὴν «ἀκρίβεια» τῆς ὀρθῆς Πίστεώς μας! Αὐτὴ εἶναι ἡ Ὁμολογία μας!

Αὐτὴ τὴν Ὁμολογία τῆς Πίστεως δέχονται ὅλοι, ἢ σχεδόν ὅλοι οἱ Παλαιοημερολογίτες. Γι' αὐτό, ἡ Ἐκκλησία μας δέν χορηγεῖ τὰ μυστήριά της στοὺς Νεοημερολογίτες καὶ τοὺς ἄλλους αἵρετικούς.

Ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι τὸ ἀντίβαρο στὴν αἵρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Στὸ χῶρο του Νέου Ἡμερολογίου ἀκούγεται κάπου κάπου καὶ μερικές φωνές κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, κατὰ τοῦ Παπισμοῦ κατὰ τοῦ Βαρθολομαίου καὶ τῶν σύν αὐτῷ, ἀπὸ συντηρητικούς θεολόγους, κληρικούς καὶ ἄλλα πρόσωπα.

Τὰ πυρά ὅμως αὐτὰ τῶν Νεοημερολογιτῶν, πού φωνάζουν κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τοῦ Παπισμοῦ, τοῦ Βαρθολομαίου καὶ τῶν ἄλλων ἀξιωματοῦχων τοῦ Νεοημερολογισμοῦ, εἶναι ἄσφαιρα!

Γιατί αὐτοὺς, τοὺς ὁποίους καταγγέλλουν ὡς κακόδοξους, ταυτόχρονα τοὺς μνημονεύουν στὶς ἐκκλησίες τους ὡς Ὁρθόδοξους. Καὶ «κοινωνοὺν» μαζί τους!

Τὸ γεγονός αὐτό, τοὺς καθιστᾷ ἀνακόλουθους καὶ ἀναξιόπιστους.

Ἀναπολόγητοι θά εἶναι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως καὶ ὀρισμένοι συντηρητικοὶ θεολόγοι τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, οἱ ὁποῖοι συκοφαντοῦν τὴν Ἐκκλησία μας, ὅπως ἦταν ὁ Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος.

Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι μέ τὰ ὅσα γράφουν προσφέρουν ἀνυπολόγιστες ὑπηρεσίες στοὺς Οἰκουμενιστές! Φρονῶ ὅτι ἤρθε ἡ ὥρα νὰ ἀναιρεθοῦν ὅλες αὐτές οἱ κακόδοξες ἀπόψεις τῶν θεολόγων αὐτῶν.

Ἡ Ἐκκλησία μας πιστεύει, ὁμολογεῖ καὶ διακηρύττει ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι Μία.

Εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Εἶναι ἡ μόνη πού σώζει τὰ μέλη της, ὅσα ἐπιθυμοῦν τὴ σωτηρία τους κι' ἀγωνίζονται γι' αὐτή.

Καμιὰ αἵρεση δέν σώζει! Καμιὰ αἵρεση δέν ἔχει Χάρη! Καμιὰ αἵρεση δέν ἔχει μυστήρια!

Αὐτὴ τὴν ὁμολογία διακήρυξε ὁ μακαριστὸς Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας μας Χρυσόστομος Καβουρίδης τὸ 1935. Αὐτὴ τὴν ὁμολογία δέχεται ἡ Ἐκκλησία μας μέχρι σήμερα.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖο δέν παρέχουμε τὴν θεία Εὐχαριστία καὶ τὰ ἄλλα μυστήριά μας σέ ὅσους δέν εἶναι μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως εἶναι οἱ Νεοημερολογίτες.

Ἐπάρχει ἓνα σοβαρὸ ζήτημα, πού ἀπασχολεῖ τὴν Ἐκκλησία μας.

Εἶναι τὰ ἐνδο-παλαιοημερολογιτικὰ σχίσματα, πού κατέληξαν σέ Παρατάξεις.

Αὐτὸ τὸ κατάκριτο φαινόμενο τῶν Παρατάξεων δημιουργήθηκε εἴτε ἀπὸ ἐκκλησιολογικές διαφορές, εἴτε ἀπὸ καθηρημένους πρῶην κληρικούς.

Θά εἶμαι ἰδιαίτερα εὐτυχής, ἐάν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς διακονίας μου ὡς Ἀρχιεπισκόπου συμβάλλω, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον, στὴν κατὰ Θεὸν ἐπίλυση αὐτῶν τῶν ἐκκλησιολογικῶν διαφορῶν, μέ ἓνα καλόπιστο καὶ εἰλικρινῆ θεολογικὸ Διάλογο.

Ὅσον ἀφορᾷ στὶς Παρατάξεις πού δημιούργησαν ὀρισμένοι καθηρημένοι πρῶην κληρικοὶ ἐπιθυμῶ νὰ διευκολύνω τὴν ἐπιστροφή ὅλων αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων στὴ μάνδρα τῆς Ἐκκλησίας.

Θά γίνουν δεκτοί, ἐφόσον τὸ θελήσουν, ὅπως προβλέπουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, οἱ ἐντολές τῶν Πατέρων καὶ ἡ πράξη τῆς Ἐκκλησίας.

Στὴ θεία λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου παρακαλοῦμε τὸν Θεό, νὰ «παύσῃ τὰ σχίσματα τῶν (κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων) Ἐκκλησιῶν. Παρακαλοῦμε νὰ ἐπαναφέρει «τούς πεπλανημένους» στὴν Ἐκκλησία.

Πιστεύω ὅτι ἡ ἐνότητα αὐτὴ στὴν Ἐκκλησία ὅλων τῶν Παλαιοημερολογιτῶν εἶναι ἐπιθυμία καὶ προσευχή ὅλων. Αὐτό

«Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών καὶ κατακυριεύε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου» (Ψαλμός ΡΘ' 109).

είναι καί ἡ δική μου ἐπιθυμία καί ἐπιδίωξη.

Ἐκκλησία δέν εἶναι μόνο οἱ ἐπίσκοποι. Εἶναι καί οἱ λοιποὶ κληρικοί, οἱ μοναχοὶ καί οἱ λαϊκοί. Ὅλοι αὐτοὶ ἀποτελοῦν τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, καί εἶναι οἱ ὑπερασπιστές της, ὅπως ἀπεφάνθησαν οἱ Πατριάρχες τῆς Ἀνατολῆς τό 1848.

Ἐπιθυμία καί ἐπιδίωξή μου εἶναι νά βοηθήσω τήν ἐνεργοποίηση ὅλων τῶν μελῶν τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας. Τό κάθε μέλος ἔχει νά διαδραματίσει ἰδιαίτερο καί σημαντικό ρόλο.

Κατ' ἀρχήν, οἱ λοιποὶ κληρικοί.

Ἡ ἱερωσύνη εἶναι τό ὕψιστο ὑπόρρημα πού ὑπάρχει στόν κόσμο. Ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός ἔλεγε πῶς ἂν συναντήσει στό δρόμο του ἓνα παπᾶ καί ἓνα ἄγγελο, θά φιλήσει πρῶτο τό χέρι τοῦ παπᾶ καί ὕστερα τοῦ ἀγγέλου.

Δέν εἶναι βιοποριστικό ἐπάγγελμα ἡ ἱερωσύνη. Στήν ἱερωσύνη δέν χωράει οὔτε τρίχα ἔλεγαν οἱ παλαιοί. Οἱ ἀνάξιοι δέν μποροῦν νά εἶναι ἢ νά γίνουν κληρικοί. Οἱ Πατέρες ἀπαιτοῦν κάθε κληρικός νά εἶναι ἄξιος! Καί αὐτό ἐπιμαρτυρεῖ ὁ λαός στίς χειροτονίες τῶν νέων κληρικῶν, ἀναφωνώντας τό «ἄξιος, ἄξιος»!

Οἱ Πατέρες πρωτίστως ἀπαιτοῦν οἱ χειροτονοῦμενοι κληρικοί νά μὴν ἔχουν σαρκικά κωλύματα, γιά νά εἶναι ἄξιοι.

Γι' αὐτό λέμε στόν Χερουβικό ὕμνο «οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καί ἡδοναῖς προσέρχεσθαι ἢ προσεγγίζειν...»

Ἡ ἐποχή μας εἶναι ἀντι-πνευματική! Εἶναι ὑλιστική! Οἱ γονεῖς θέλουν τά παιδιά τους νά γίνουν ὅ,τιδήποτε ἄλλο ἐκτός ἀπό ἱερεῖς ἢ μοναχοί!

Στήν Ἐκκλησία μας ὑπάρχει ἔλλειψη ἱερατικῶν κλήσεων. Πρέπει ὅλοι νά βοηθήσουμε νά προσέλθουν οἱ νέοι μας στήν ἱερωσύνη.

Νέοι, ἄξιοι, μέ εὐσέβεια καί ζήλο ἱεραποστολικό! Αὐτό εἶναι τό πρῶτιστο προσόν, πού πρέπει νά

ἔχει ἓνας κληρικός. Ἡ μόρφωση, ἐάν ἔχει, εἶναι χρήσιμη, ἀλλά δέν εἶναι ἡ πρῶτιστη ἀναγκαιότητα. Στόν τομέα αὐτό ἐπιθυμῶ νά ἐπικεντρώσω τίς ἐπιδιώξεις μου.

Τί Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί θά εἴμεθα ἂν δέν μπορούμε νά ἐπανδρώσουμε τίς ἐνορίες μας μέ ἄξιους ἱερεῖς;

Μετά, οἱ μοναχοί. Στίς μέρες μας ὁ μοναχισμός περνάει κρίση. Ἐπαυσε νά μαγνητίζει τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, ὅσον ἄλλοτε.

Παλαιότερα, ὁλόκληρες οἰκογένειες ἐγκατέλειπαν τόν κόσμο καί πήγαιναν στά μοναστήρια, κοντά σέ ἁγίους γέροντες. Σήμερα τά μοναστήρια μας φθίνουν, ἀπό ἔλλειψη μοναχῶν.

Ἔχουμε ἀνάγκη μοναχῶν, ὄχι γιά νά μὴ ρημάξουν τά κτίρια τῶν μοναστηριῶν. Οἱ μοναχοὶ εἶναι τά πρότυπα τῆς τέλειαις πνευματικῆς ζωῆς, στήν ὁποία ὀφείλουν οἱ ἄνθρωποι νά φτάσουν. Αὐτό εἶναι ὁ προορισμός κάθε ἀνθρώπου.

Ὅποιος δέν ἀγαπάει τόν μοναχισμό, δέν εἶναι Ὁρθόδοξος! Θά εἶμαι εὐτυχής, ἂν μπορέσω νά βοηθήσω νά ἀκμάσει καί πάλι ὁ μοναχισμός στήν Ἐκκλησία μας.

Τέλος, οἱ λαϊκοί. Στήν Ὁρθοδοξία οἱ λαϊκοὶ δέν εἶναι παθητικά μέλη. Εἶναι ἐνεργά. Συμμετέχουν στίς πολλές δραστηριότητές της, ὅπως στήν κατήχηση τῶν πιστῶν, στή φιλανθρωπία, στήν ἀντιμετώπιση πολλῶν προβλημάτων τῆς Ἐκκλησίας καί σ' ἄλλους τομεῖς.

Ὅταν τά μέλη τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐνεργοποιημένα καί ἐργάζονται γι' αὐτή, τότε ἡ Ἐκκλησία πάει μπροστά. Ἐκτελεῖ θεοφιλῶς τό ἔργο της. Ἡ ἀφύπνιση καί ἐνεργοποίηση ὅλων τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἐπιθυμῶ νά εἶναι ἡ μόνιμη φροντίδα μου ὡς Ἀρχιεπισκόπου.

Ἰδιαίτερη ἐπιθυμῶ νά εἶναι ἡ φροντίδα μου γιά τή νεολαία.

Εἶναι ἀξιέπαινοι οἱ νέοι μας, πού μένουν ἐδραῖοι καί ἀμετακίνητοι στίς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας.

Εἶναι εὐλογημένα ἀπό τό Θεό τά παλικάρια μας, πού δέν παρασύρθηκαν ἀπό τά μεθυστικά δέλεαρ καί τερπνά τοῦ κόσμου τούτου, δέν τρέφονται μέ τά «ξυλοκέρατα» τοῦ ἀσώτου, ὅπως εἶναι, ὁ πανσεξουαλισμός, τά ναρκωτικά, οἱ ἑξαλλες διασκεδάσεις καί τόσα ἄλλα.

Αὐτοὶ οἱ νέοι εἶναι ἡ ἐλπίδα τῆς Ἐκκλησίας! Εἶναι τό μέλλον τῆς πατρίδας μας!

Χωρίς ὀξυγόνο δέν ζεῖ ὁ ἄνθρωπος. Καί ἡ

Ἐκκλησία ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ «ὀξυγόνο»! Τὸ «ὀξυγόνο» τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ Θεολογία. Ὅχι ἡ ὁποιαδήποτε «θεολογία». Εἶναι ἡ θεολογία πού μᾶς παρέδωσαν οἱ ἅγιοι Πατέρες! Αὐτὴ τὴ θεολογία, τὴν ἀποκάλυψε ὁ ἴδιος ὁ Θεός.

Οἱ Πατέρες εἶναι οἱ αὐθεντικοὶ δάσκαλοί μας.

Ὅσα διδάσκουν δὲν εἶναι φλύαρες σκέψεις. Εἶναι ἡ προσωπικὴ τους ἐμπειρία, πού τοὺς ὁδήγησε ἀπὸ τὴν «κάθαρση», στοῦ «φωτισμό» καὶ τὴ «θέωση».

Ὁ προορισμός κάθε ἀνθρώπου εἶναι νὰ γίνῃ ὁμοιος μέ τὸ Θεό.

Αὐτός εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας. Νὰ θεώνει τὸν ἄνθρωπο! Νὰ τὸν καθιστᾷ ἅγιο. Ἁγίους δημιουργεῖ μόνο ἡ Ἐκκλησία!

Ὅχι «ψευδο-ἁγίους», πού ἀνακηρύττει ὁ Βαρθολομαῖος καὶ οἱ ἄλλοι ἀδελφοὶ του αἰρετικοί, πού ἀνακήρυξαν ἅγιο καὶ αὐτόν τὸν Χρυσόστομο Σμύρνης!

Ἐκκλησία χωρὶς Πατερικὴ Θεολογία δὲν εἶναι Ὁρθόδοξη! Εἰδικὰ ἐμεῖς οἱ Γ.Ο.Χ., ἂν ζοῦμε χωρὶς τίς διδαχὲς τῶν ἁγίων Πατέρων, εἴμαστε στὴν πραγματικότητα «δεκατριμερίτες»! Δὲν εἴμαστε Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί! Ἐπιθυμῶ νὰ ἐργασθῶ μέ ὅλες τίς δυνάμεις μου στὴν ἐμπέδωση τῆς Πατερικῆς θεολογίας μεταξύ τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Θὰ ἤθελα καὶ πολλὰ ἄλλα νὰ εἰπῶ, γιὰ τὸ πῶς ἐπιθυμῶ νὰ ποιμάνω ὡς Ἀρχιεπίσκοπος τὴν Ἐκκλησία μας, ὥστε νὰ μὴ κατακριθῶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, πού θὰ δώσω λόγο στό Θεό!

Θὰ εἰπῶ μόνο τοῦτο. Ἐπιθυμῶ νὰ ποιμάνω τὴν Ἐκκλησία, ὡς Προκαθήμενός της, μέ βάση τοὺς Ἱερούς Κανόνες! Πά ὅλα τὰ ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας οἱ Κανόνες προβλέπουν τὴν κατὰ Θεό ρύθμισή τους. Στὴ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβάλλουν τὸ λεγόμενο «συνοδικό σύστημα». Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι οὔτε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, πού εἶναι ὁ «Πρῶτος» τῆς Συνόδου, μπορεῖ μόνος του νὰ ἐνεργεῖ ὅ,τι θέλει, οὔτε τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Συνόδου, χωρὶς αὐτόν μποροῦν νὰ κάνουν ὅ,τι ἐπιθυμοῦν!

Ὁ 34ος Κανόνας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ὀρίζει:

«Οἱ ἐπίσκοποι κάθε ἐπαρχίας πρέπει νὰ γνωρίζουν αὐτόν πού εἶναι Πρῶτος ἀνάμεσά τους καὶ νὰ θεωροῦν αὐτόν ὡς κεφαλὴ καὶ νὰ μὴν κάνουν τίποτε παραπάνω χωρὶς τὴ γνώμη ἐκείνου. Ἀλλὰ οὔτε κι' ἐκεῖνος, δηλ. ὁ Πρῶτος, νὰ κάνει κάτι χωρὶς τὴ γνώμη ὅλων. Γιατί ἔτσι θὰ ὑπάρχει ὁμόνοια καὶ θὰ δοξάζεται ὁ Θεός»!

Πιστεύω ὅτι αὐτὴ τὴν ἱερὴ στιγμή εἶναι ἀοράτως

παρόντες οἱ Πατέρες καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας. Εἶναι οἱ μάρτυρες καὶ οἱ ὅσιοι, πού ἀγωνίσθηκαν γιὰ τὴν Ὁρθὴ Πίστη. Εἶναι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι καὶ ἀρχάγγελοι! Εἶναι ἀκόμα οἱ ἀείμνηστοι προκατοχοὶ μου Ἀρχιεπίσκοποι Γερμανός Μαυρομαμάτης, Χρυσόστομος Καβουρίδης, Ἀκάκιος Παππᾶς, Αὐξέντιος Πάστρας καὶ Χρυσόστομος Κιούσης, ὡς καὶ οἱ προαπελθόντες ἀδελφοὶ ἀρχιερεῖς, οἱ ὅποιοι ἐνώνουν τίς προσευχὲς τους μαζί μας γιὰ τὴν Ἐκκλησία.

Τέλος, ὡς πρὸς ἐμέ, ἔχω νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, ὅτι θεῖα δυνάμει στὴν καρδιά μου ὑπάρχει θέση καὶ γι' αὐτοὺς πού μέ ἀγαποῦν καὶ προσεύχονται νὰ μέ στηρίξει ὁ Θεός, ἀλλὰ καὶ γι' αὐτοὺς πού τυχόν μέ συμπαθοῦν λιγότερο ἢ καθόλου!

Ἐπιθυμῶ νὰ ἀρέσω σέ ὅσους εἰλικρινὰ ἀγαποῦν τὸν Θεό καὶ ὅχι στὸν κόσμο.

Ὅλους σᾶς ἀγαπῶ ἐν Χριστῷ καὶ σᾶς εὐλογῶ! Θὰ εἶμαι στὴν διάθεση τοῦ καθένα σας. Θὰ χαρῶ νὰ σᾶς γνωρίσω ἕναν ἕναν προσωπικά. Ὅποιος θέλει μπορεῖ νὰ μέ συναντᾷ στά γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπου θὰ βρίσκομαι, ἂν θέλει ὁ Θεός, ἀρκετές μέρες τὴν βδομάδα, ὅπως θὰ ἀνακοινωθεῖ προσεχῶς.

Ἀποστέλλω τίς ἀδελφικές μου εὐχὲς στὸν ἀσθενοῦντα ἀδελφὸ Σεβ. Μητροπολίτη Ἀμερικῆς κ. Παῦλο, στὸν ὁποῖο εὐχομαι ἀποκατάσταση τῆς υἱείας του.

Εὐχὲς καὶ εὐλογίες στοὺς κληρικούς μας καὶ μοναχοὺς πού διακονοῦν παντοῦ στό ἐξωτερικό.

Χαιρετίζω ιδιαίτερα καὶ εὐλογῶ τὴν ἀγωνιζόμενη, χάριν τῆς πίστεως, καὶ διωκόμενη ἀπὸ τὸν Βαρθολομαῖο Ἱερά Μονή Ἐσφιγμένου καὶ ὅλους τοὺς ζηλωτὲς μοναχοὺς τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν! Ἀμήν.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΡΧ/ΠΟΥ ΤΥΧΩΝΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΓΝΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

11/24 Ὀκτωβρίου 2010

Τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου

Πρὸς τὸν Μακαριώτατον

Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλίνικον,

Πρόεδρον τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἅπαντας τοὺς ἀγαπητοὺς ἐν Κυρίῳ ἀδελ-
φούς συν-Ἱεράρχας τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος - Χαίρετε ἐν Κυρίῳ!

Ημεῖς, οἱ Ἱεράρχαι τῆς Ρωσικῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔχοντες συναχθεῖ διὰ τὴν φθινοπωρινὴν συνεδρίασιν τῆς Ἱ. Συνόδου, ἀπευθυνόμεθα εἰς τοὺς ἀδελφούς συνιεράρχας τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν νόμιμον διάδοχον τῆς Αὐτοκεφάλου τοπικῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ συγχαίρομεν Ὑμᾶς, τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος, κ. Καλλίνικον, ἄξιον διάδοχον τοῦ εἰς Κύριον ἐκδημήσαντος Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου, ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ Ὑμῶν εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐπικεφαλῆς τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων.

Εἵχομεν τὴν τύχην νὰ συναντηθῶμεν μετὰ τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ὑμετέρας Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προσωπικῶς μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς θητείας αὐτοῦ, καὶ νὰ λάβωμεν γνῶσιν ἐξ αὐτῆς τῆς συναντήσεως, τῆς ἐπιθυμίας τῶν Ὑμετέρων Ἱεραρχῶν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς πλήρους ἐνότητος τῶν Ἐκκλησιῶν μας, τὴν ὁποίαν ὑπεστήριξε προσωπικῶς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος εἶχεν ἐκφράσει τὴν ἐπιθυμία αὐτοῦ ὅπως ἴδῃ ταύτην τὴν ἐν Χριστῷ ἐνότητα τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν κατὰ τὴ διάρκειαν τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Τοῦτου ἕνεκα, ἐλπίζομεν ὅτι ἅπασαι αἱ δυσκολίαι αἱ ὁποῖαι ἐπεσημάνθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κοινῆς συνεδριάσεως ἡμῶν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπερβληθῶν μετὰ τὴν ἐπίτευξιν συναινέσεως: ὅπως εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀκριβείας σχετικῶς μετὰ τὰ ζητήματα τῆς πίστεως, ὁμοίως καὶ εἰς τὰς πρακτικὰς ἐκείνας τῆς ἐφαρμογῆς τῆς οἰκονομίας, σχετικῶς μετὰ τὰ θέματα τῆς κανονικῆς τάξεως τὰ ὁποῖα ἔχουν καθιερωθεῖ ἀπὸ τὴν Ἱερά Παράδοσιν καὶ τὰς παραδόσεις αἱ ὁποῖαι καθιερώθησαν Συνοδικῶς, ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν ἐν Ρωσίᾳ καὶ Ἑλλάδι, καὶ δέν ἔχουν θεωρηθεῖ κατὰ τὸ παρελθόν αἰτία διὰ τὸ χωρισμὸν αὐτῶν.

Μετ' ἀγάπης, πίστεως καὶ ἐλπίδος διὰ σύντομον μεταξύ ἡμῶν ἐν Χριστῷ ἐνότητα

† Τύχων, Ἀρχιεπίσκοπος Ὁμσκ καὶ Σιβηρίας, Πρόεδρος τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων
τῆς Ρωσικῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

† Βενιαμίν, Ἀρχιεπίσκοπος Εὐξείνου Πόντου καὶ Κουμπάν, Ἀντιπρόεδρος τῆς Συνόδου
τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ρωσικῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

† Ἑρμογένης, Ἐπίσκοπος Τσερνίγκοφ καὶ Γκομέλ

† Σαββάτιος, Ἐπίσκοπος Βινίτσκ

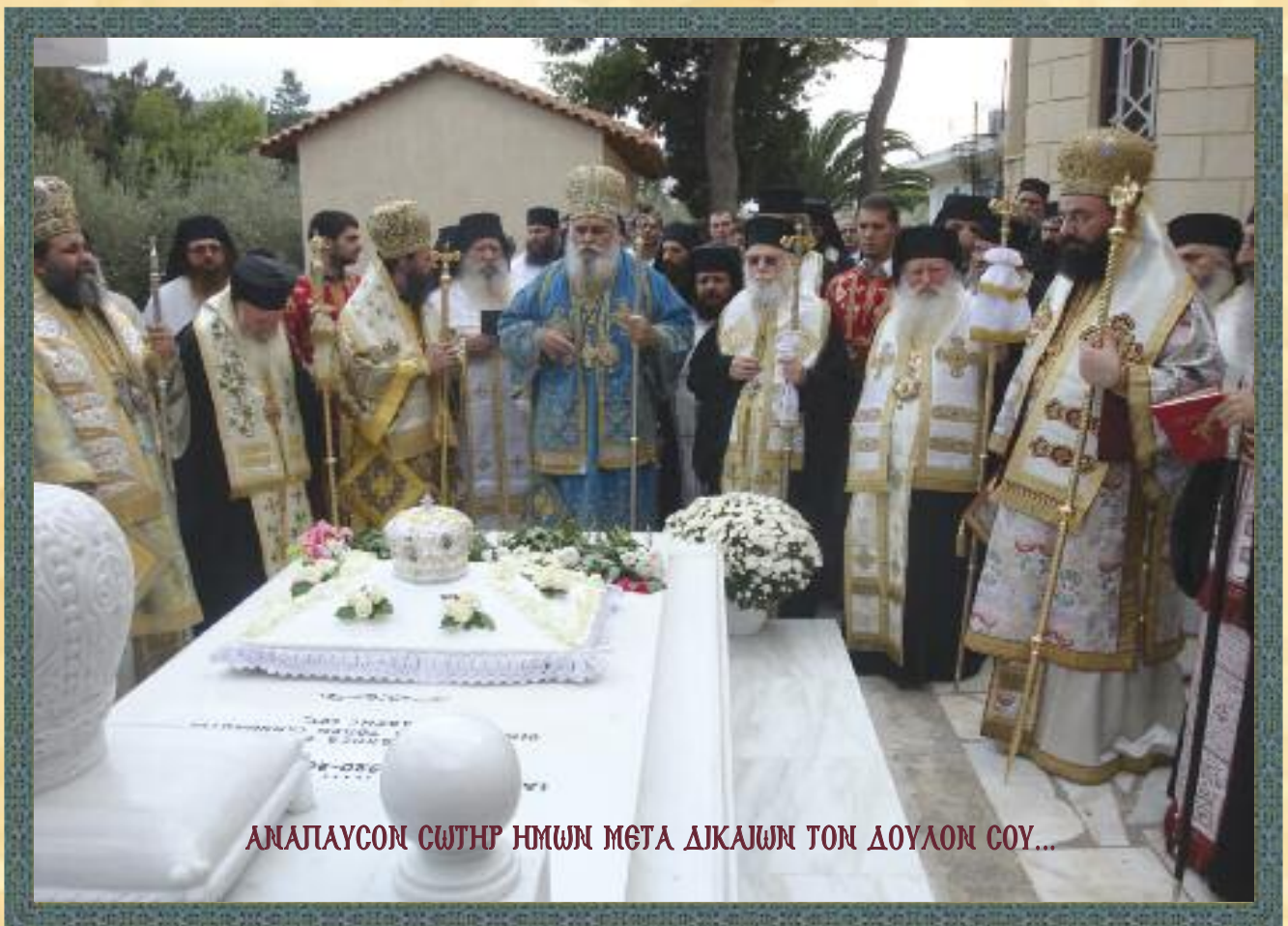
† Στέφανος, Ἐπίσκοπος Τρέντον καὶ Βορείου Ἀμερικῆς

ΤΟ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΘΗΜΕΡΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΕΚΔΗΜΗΣΑΝΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Τό Σάββατον 10/23 Ὁκτωβρίου, εἰς τό Καθολικόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναχράντου Μεγάρων, ἐτελέσθη τό τεσσαροκονθήμερον μνημόσυνον τοῦ μακαρία τῇ λήξει γενομένου Πρωθιεράρχου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. κυροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τήν πολυαρχιερατικήν Θεϊάν Λειτουργίαν προεξῆρχε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος. Τόν θεῖον λόγον ἐκήρυξεν ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος ἀναφερθεῖς εἰς τήν δρᾶσιν καί τό ἔργον τοῦ ἐκλιπόντος ὡς Ἀρχιεπισκόπου τῆς μαρτυρικής Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.. Παρόντα ἦσαν ἅπαντα τά μέλη τῆς Ἱεραρχίας καί μεγίστη ἡ προσέλευσις τῶν πιστῶν.

Θά πρέπει νά σημειωθῇ ὅτι ἡ ἀδελφότητα τῆς Ἱ. Μ. Παναχράντου, ἐκπληροῦσα τήν ἐντολήν τοῦ μακαριστοῦ Γέροντός της διένειμεν, εἰς μνήμην αὐτοῦ καί χάριν εὐλογίας, πλεῖστα ἐκ τῶν ἱερῶν ἀμφίων αὐτοῦ εἰς τούς παρισταμένους Ἀρχιερεῖς καί Κληρικούς.

Χρυσοστόμου τοῦ Μακαριωτάτου καί Θεοπροβλήτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, αἰωνία ἡ μνήμη!

ΑΝΑΠΑΥΣΟΝ ΣΩΤΗΡ ΗΜΩΝ ΜΕΤΑ ΔΙΚΑΙΩΝ ΤΟΝ ΔΟΥΛΟΝ ΣΟΥ...

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ἦν Δευτέραν 12/25 Ὀκτωβρίου 2010 συνήλθεν ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις γραφεῖα Αὐτῆς (ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κάνιγγος 32, γ' ὄροφον) εἰς πρώτην μὲν τακτικὴν Συνεδρίαν, μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου Αὐτῆς κ.κ. Καλλινίκου.

Παρόντα ἦταν ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ δὲ ἀσθενῶν Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Παῦλος ἐξεπροσωπήθη ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ. Χριστοδούλου, μέλους τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ..

Μετὰ τὰς σχετικὰς προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔλαβε τὰς κάτωθι ἀποφάσεις:

1. Διῶρισεν τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπον Μαραθῶνος κ. Φώτιον ὡς Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

2. Διῶρισεν τὸν Παν/τον Ἀρχιμ. π. Γρηγόριον Ταυλάριον ὡς Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

3. Προέβη εἰς ριζικὸν ἀνασχηματισμὸν τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν.

4. Προέβη εἰς ἀνασύνθεσιν τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων.

5. Ἀπεφάσισεν διὰ τοὺς Τοποτηρητάς τῶν χηρευσῶν ἐπαρχιῶν.

6. Ἐγένετο ὁ προγραμματισμὸς διὰ τὴν τελετὴν τῆς Καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὸν Κεντρικὸν Λιμένα Πειραιῶς.

7. Ἐγένετο ὁ προγραμματισμὸς διὰ τὸ Συνοδικὸν συλλειτουργγον καὶ τὴν Συνοδικὴν ἐκδήλωσιν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας.

8. Ἐνημερώθηκε τὸ σῶμα διὰ τὴν συνέχεια τῶν συζητήσεων μετὰ τῆς Ρωσικῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Τύχωνα.

9. Συνεζητήθη ἡ αἴτησις προσχωρήσεως εἰς τὴν κανονικὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ὁρθοδόξων κοινοτήτων ἐξ ἀφρικανικῶν κρατῶν καὶ ἀπεφασίσθη ἡ περαιτέρω διερεύνησις τῶν συγκεκριμένων ὑποθέσεων.

10. Ἐρυθμίσθησαν λεπτομέρειαι περὶ τῆς ἐφαρμογῆς προηγουμένης ἀποφάσεως καθιερώσεως τιμητικῶν διακρίσεων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ..

11. Συνεζητήθησαν ὑποθέσεις τῶν Ἱερῶν Μη-

τροπόλεων Λαρίσης καί Θεσσαλονίκης & Δημητριάδος.

12. Ένημερώθη ἡ Ἱερά Σύνοδος περί τοῦ θέματος τῆς λεγομένης «κάρτας τοῦ πολίτου», ἐγένετο προκαταρκτική συζήτησις καί ἀπεφασίσθη ἡ περαιτέρω συλλογή στοιχείων ἀπό ἐπαίοντας πρός λῆψιν ἀποφάσεως εἰς προσεχῇ συνεδρίαν.

13. Ἀπεφασίσθη ἡ ἔκδοσις ἀνακοινώσεων τῆς Ἱεράς Συνόδου μετά συνοπτικῆς ἀναφορᾶς τῶν πρός δημοσιοποίησιν πεπραγμένων ἐκάστης Συνεδρίας.

14. Συνεζητήθησαν ἐπιστολαί καί ὑπομνήματα πρός τήν Ἱεράν Σύνοδον καί ἀπεφασίσθη περί τῆς ἀπαντήσεώς των.

15. Ἀπεφασίσθη ἡ διερεύνησις περί καθιερώσεως καί ἄλλων συνοδικῶν ἑορτασμῶν συμβολικοῦ χαρακτήρος.

Η ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΩΝ ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΕΙΩΝ

ατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἱεράς Συνόδου τήν 12/25 Ὀκτωβρίου 2010 αἱ Τοποτηρητεῖαι τῶν χηρενουσῶν ἐπαρχιῶν διεμορφώθησαν ὡς κάτωθι:

* Ἱερά Μητρόπολις Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου, Τοποτηρητής ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος.

* Ἱερά Μητρόπολις Σερρῶν Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καί Θράκης, Τοποτηρητής ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος.

* Ἱερά Μητρόπολις Φθιώτιδος, Τοποτηρητής ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος.

* Ἱερά Μητρόπολις Δυτικῆς Ἑλλάδος, Τοποτηρητής ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος.

* Ἱερά Μητρόπολις Κρήτης, Τοποτηρητής ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος.

* Ἱερά Μητρόπολις Χίου, Λέσβου καί Σάμου, Τοποτηρητής ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

* Ἱερά Μητρόπολις Κυκλάδων καί Δωδεκανήσου, Τοποτηρητής ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος.

* Ἱερά Μητρόπολις Αὐστραλίας καί πάσης Ὠκεανίας, Τοποτηρητής ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος.

* Ἐξαρχία Εὐρώπης, Τοποτηρητής ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος

Η ΝΕΑ ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΔΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

ἰ ἀρμοδιότητες καί ἡ σύνθεσις τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν κατὰ τήν ἀπό 12/25-10-2010 ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Συνόδου ἔχει ὡς ἑξῆς:

[Ὁ πρῶτος τῶν ἀναφερομένων εἰς ἐκάστην Ἐπιτροπὴν ἀποτελεῖ τόν Πρόεδρον αὐτῆς καί ὁ δεῦτερος τόν Ἀναπληρωτὴν Πρόεδρον. Εἰς ἀπάσας τὰς Ἐπιτροπὰς μετέχουν ἐκτάκτως ἐκτός τῶν ἀναφερομένων καί ἐθελονταί κυρίως ἐκ τοῦ Νεανικοῦ Ὁρθοδόξου Συνδέσμου].

α) ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

Ἀρμοδιότητες: Ἡ εὐρυθμος λειτουργία τῶν Συνοδικῶν Γραφείων. Ἀποτελεῖται ex officio ἐκ τοῦ Ἀρχιγραμματέως, τοῦ Γραμματέως καί Πρακτικογράφου τῆς Ἱεράς Συνόδου, ἀπό τοὺς Γραμματεῖς τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων καί λαϊκόν προσωπικόν. Ἡ Ἀρχιγραμματεία παρέχει γραμματειακὴν ὑποστήριξιν καί εἰς τὰ Συνοδικὰ Δικαστήρια καί τὰς λοιπὰς Συνοδικὰς Ἐπιτροπὰς.

Εἰδικώτερον μεριμνᾷ διὰ τὸ πρωτόκολλον καί τήν διεκπεραίωσιν τῆς εἰσερχομένης καί ἐξερχομένης ἀλληλογραφίας τήν διαφύλαξιν τοῦ ἀρχείου τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, τήν φύλαξιν καί τήρησιν τῶν Κωδίκων τῶν Ὑπομνημάτων καί Διαβεβαιώσεων τῶν Ἐπισκοπικῶν Ἐκλογῶν, τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἱεράς Συνόδου καί τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων, τήν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱεράς Συνόδου, τήν ἐνημέρωσιν αὐτῆς περί τῶν ἐκάστοτε ἐκκρεμουσῶν ὑποθέσεων, τήν ἐνημέρωσιν τῶν Μητρώων τῶν Ἱερῶν Ναῶν, Μονῶν, Ἱεροῦ Κλήρου καί Ἰδρυμάτων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., τήν ἔκδοσιν ταυτοτήτων εἰς Κληρικούς καί πιστοποιητικῶν εἰς τὰς ἀρχάς, τήν σύνταξιν ἀνακοινώσεων περί τῶν πεπραγμένων τῆς Ἱεράς Συνόδου, τήν φροντίδα ἐκδόσεως τοῦ ἐτησίου ἡμεροδείκτου καί τήν ἐνημέρωσιν τοῦ ἐπισήμου ἱστοτόπου τῆς Ἱεράς Συνόδου.

Σύνθεσις: Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος (Ἀρχιγραμματεὺς), οἱ Παν/τοι Ἀρχιμ.: π. Γρηγόριος Ταυλάριος (Γραμματεὺς), π. Χριστόδουλος Καραῖσκος (Γραμματεὺς Ἐκκλ. Δικ.) καί π. Γαβριήλ Δημητρίου (Ἀναπλ. Γραμματεὺς Ἐκκλ. Δικ.)

καί οἱ Ἐντιμώτατοι κ.κ.: Νικόλαος Καλοσκάμης (Σύμβουλος Πληροφορικῆς), Λεωνίδας Πίττος (Υπεύθυνος ἐνημερώσεως ἱστοτόπου), Ἰωάννης Γρυπαῖος (Τεχνικός Ἱστοτόπου), Κωνσταντῖνος Πάνος (Υπεύθυνος Πρωτοκόλλου) καί Κωνσταντῖνος Κατσαγώνης (Σύνδεσμος-Κλητήρ).

β) ΔΟΓΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

Ἀρμοδιότητες: Ἡ παροχή γνωμοδοτήσεων πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον διὰ δογματικά καί κανονικά ζητήματα.

Σύνθεσις: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καί Δημητριάδος κ. Μάξιμος, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος καί οἱ Ἐλλογιμώτατοι Θεολόγοι κ.κ.: Ζήσης Τσιότρας καί Κωνσταντῖνος Πάνος.

γ) ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

Ἀρμοδιότητες: Ὁ συντονισμός καί διευκόλυνσις τοῦ κοινωνικοῦ ἔργου τό ὁποῖον ἐπιτελεῖται ἀπό τὰς ἐνορίας καί ὀργάνωσις κοινῶν δράσεων κοινωνικῆς προσφορᾶς εἰς εὐρύτερον ἐπίπεδον.

Σύνθεσις: Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος καί οἱ Αἰδ/τοι Πρεσβύτεροι: π. Στυλιανός Τομαῆς, π. Γεώργιος Κοντογιώργης καί π. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης.

δ) ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

Ἀρμοδιότητες: Ἡ διάδοσις τῆς ἀκαινοτομήτου Ὁρθοδόξου πίστεως εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον μέσω τῆς ἐξ ἀποστάσεως παροχῆς ὑλικοῦ ὀρθοδόξου ἐνημερώσεως καί τῆς ὀργανώσεως ἱεραποστολικῶν κοινοτήτων ὅπου ὑπάρχει δυνατότης.

Σύνθεσις: Οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι Μαραθῶνος κ. Φώτιος, Θεουπόλεως κ. Χριστόδουλος, ὁ Παν/τος Ἱερομ. π. Παῦλος Brouche καί οἱ Αἰδ/τοι Πρεσβ. Π. Ἀναστάσιος Hudson καί π. Πέτρος Ἀνάκλητος Anacleto Dos Santos Junior.

ε) ΤΥΠΟΥ, ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΘΙΜΟΤΥΠΙΑΣ

Ἀρμοδιότητες: α) Ἡ ἔκδοσις δελτίων τύπου, β) ἡ ἐκπροσώπησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τὰ Μ.Μ.Ε., γ) ἡ ὀργάνωσις εἰδικῶν ἐκδηλώσεων.

Σύνθεσις: Οἱ Σεβ. Μητροπολίται: Πειραιῶς & Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος καί Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

στ) ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Ἀρμοδιότητες: α) Ἡ παροχή γνωμοδοτήσεων πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον διὰ νομικά θέματα, β) ἡ παρακολούθησις πορείας δικαστικῶν ὑποθέσεων καί ἐνημέρωσις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, γ) ἡ τήρησις ἀρχείου νομοθεσίας, νομολογίας καί γνωμοδοτήσεων διὰ θέματα σχετικά μέ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ..

Σύνθεσις: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς & Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος καί ὁ Ἐντιμώτατος κ. Ἀντώνιος Νέτσος.

ζ) ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Ἀρμοδιότητες: Ἡ ἐποπτεία τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς Κατηχητῶν, τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, καί τοῦ Νεανικοῦ Ὁρθοδόξου Συνδέσμου.

Σύνθεσις: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καί ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος.

η) ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ

Ἀρμοδιότητες: Ταξινόμησις τοῦ πλουσίου ἀρχειακοῦ ὑλικοῦ τῶν γραφείων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί μελλοντικὴ ψηφιοποίησις αὐτοῦ.

Σύνθεσις: Ὁ Παν/τος Ἀρχιμ. π. Γρηγόριος Ταυλάριος καί ὁ Ἐντιμώτατος κ. Λεωνίδας Πίττος.

θ) ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΕΥΤΑΞΙΑΣ & ΤΥΠΙΚΟΥ

Ἀρμοδιότητες: Ἡ παροχή γνωμοδοτήσεων πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον διὰ θέματα λειτουργικῆς εὐταξίας καί τυπικοῦ.

Σύνθεσις: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Γερόντιος καί ὁ Παν/τος Ἀρχιμ. π. Γρηγόριος Ταυλάριος.

Η ΝΕΑ ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΔΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Ἡ σύνθεσις τῶν τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων κατὰ τὴν ἀπὸ 12/25-10-2010 ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Συνόδου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Α. Κατώτερον Συνοδικόν Δικαστήριον. Πρόεδρος: ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος. Μέλη: ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καί ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος. Ἀναπληρωματικά μέλη: οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι Μα-

ραθῶνος κ. Φώτιος καὶ Βρεσθένης κ. Θεοδόσιος. Εἶναι ἀρμόδιον δι' ὑποθέσεις Διακόνων καὶ κατωτέρων κληρικῶν. Εἰς αὐτό μετέχει ex officio καὶ ὁ οἰκεῖος ἐπίσκοπος τοῦ κατηγορουμένου (ἐφ' ὅσον δὲν ἐξαιρεῖται νομίμως).

Β. Πρωτοβάθμιον δι' Ἱερεῖς Συνοδικὸν Δικαστήριον. Πρόεδρος: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκάκιος. Μέλη οἱ Σεβ. Μητροπολίται: Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος, Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καὶ οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος, Μαραθῶνος κ. Φώτιος καὶ Βρεσθένης κ. Θεοδόσιος. Ἀναπληρωματικά μέλη εἶναι οἱ Σεβ. Μητροπολίται: Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος κ. Μάξιμος καὶ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος.

Γ. Δευτεροβάθμιον δι' Ἱερεῖς Συνοδικὸν Δικαστήριον ἀποτελεῖ ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Καλλινίκου.

Δ. Πρωτοβάθμιον δι' Ἀρχιερεῖς Συνοδικὸν Δικαστήριον ἀποτελεῖ ὡσαύτως σύμπασα ἡ Ἱερά Σύνοδος, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Καλλινίκου.

Ε. Δευτεροβάθμιον δι' Ἀρχιερεῖς Συνοδικὸν Δικαστήριον: Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ἐν πλήρει ἀπαρτία, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου. Εἶναι τὸ μόνον ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ποινῆς τῆς καθαιρέσεως εἰς Ἀρχιερεῖς.

Ἡ ὀλομέλεια τῆς Ἱ. Συνόδου εἶναι ἀκόμη τὸ ἀρμόδιον ὄργανον διὰ τὴν ἀπονομὴν χάριτος εἰς καταδικασμένους κληρικούς.

Τὸ προσωπικὸν τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων ἀποτελοῦν οἱ Παν/τοι Ἀρχιμ.: π. Χριστόδουλος Καραῖσκος (Γραμματεὺς) καὶ π. Γαβριὴλ Δημητρίου (Ἀναπλ. Γραμματεὺς) καθὼς καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Κατσαγώνης (Σύνδεσμος).

Ὁ νέος ἡμεροδεῖκτης τῆς Ἐκκλησίας μας διὰ τὸ νέο ἔτος 2011 ἤδη κυκλοφορεῖ. Εἶναι ἀφιερωμένος εἰς τὸν μακαριστὸν Πρωθιεράρχην τῆς Ἐκκλησίας μας κυρόν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΝ. Εἰς τὸν νέον ἡμεροδεῖκτην περιέχονται

χρήσιμες πληροφορίες τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀναγκαῖες διὰ κάθε πιστόν, ὅπως διευθύνσεις καὶ τηλέφωνα Ἀρχιερέων, ἐνημερωμένοι κατάλογοι τῶν Ἱ. Ναῶν καὶ Μονῶν τῆς Ἐκκλησίας, πληροφορίες διὰ τίς καταλύσεις, νηστεῖες καὶ ἀργίες τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ κ.ἄ.

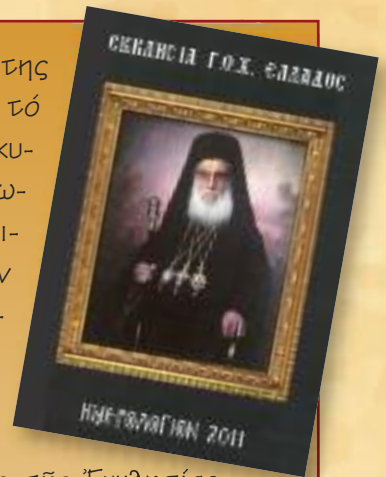
Ὅμοιως ἐξεδόθη καὶ κυκλοφορεῖ νέος καὶ εὐχρηστος ἡμεροδεῖκτης τοίχου μέ ψυχωφελεῖς διδαχές. Ὑπενθυμίζομεν ὅτι τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν ἡμερολογίων διατίθενται διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, ὁ ὅποτος δὲν διαθέτει πολλοὺς οἰκονομικοὺς πόρους. Εἶναι χρέος ὅλων μας νὰ προμηθευθῶμεν καὶ νὰ διαδώσωμεν τὰ ἡμερολόγια τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Πληροφορίες-παραγγελίες
εἰς τὸ τηλέφωνο
210-3828.280

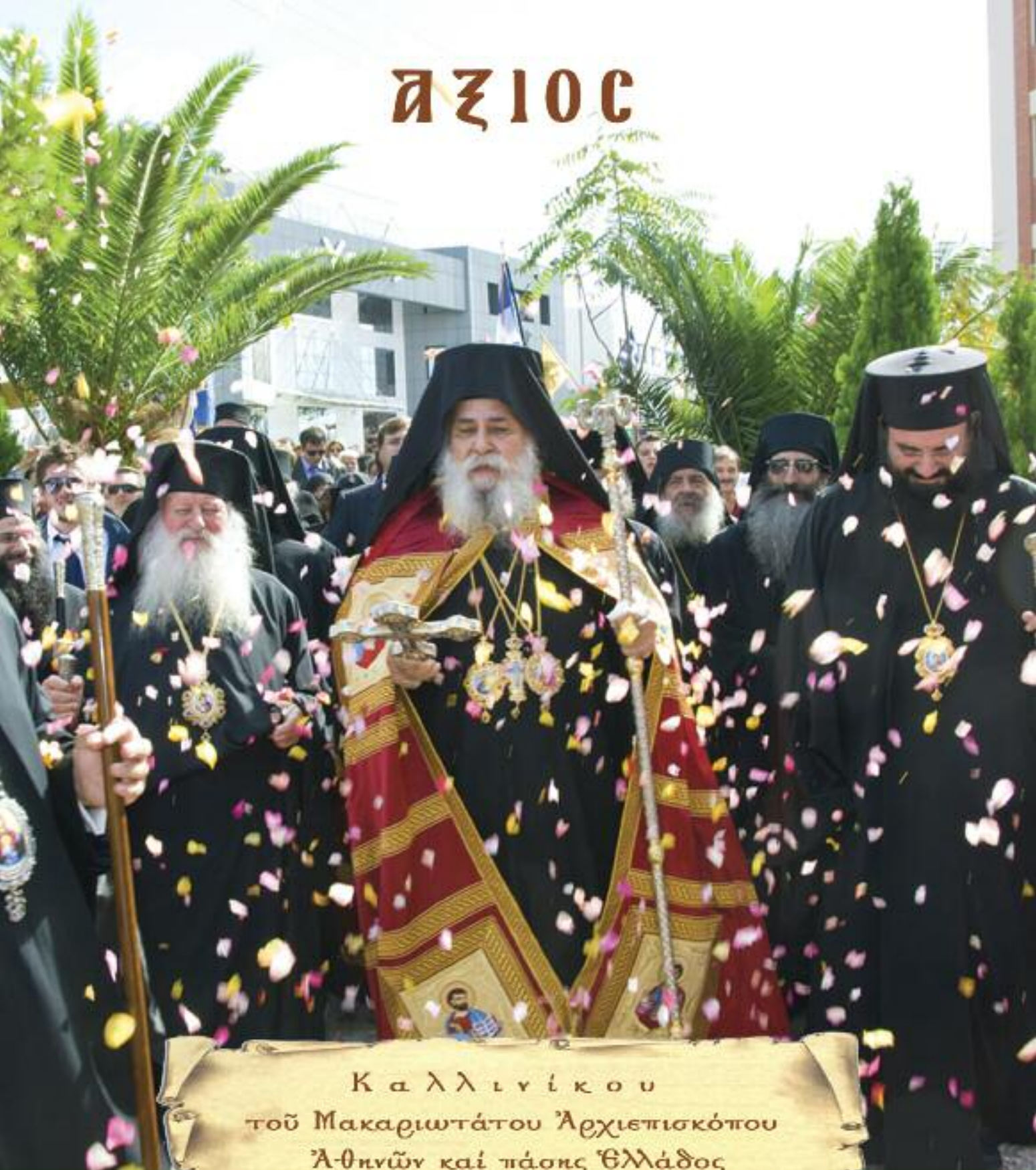
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος σύμφωνα μέ τίς προγραμματικές δηλώσεις πού ἐξήγγειλε κατὰ τὸν ἐνθρονιστήριον λόγο του θά δέχεται σέ ἀκρόαση τὸ κοινόν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (Κάνιγγος 32 – 3ος ὄροφος) κάθε Τετάρτη καὶ Πέμπτη ἐκάστης ἐβδομάδος. Διὰ καλύτεραν ἐξυπηρέτησιν νὰ προηγεῖται ἐπικοινωνία μέ τὰ τηλ.:

2103828280, Φαξ 2103847365 καὶ
e-mail goc@otenet.gr.

ΑΖΙΟC

Καλλινίκου
τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
ΠΟΛΛΑ ΤΑ ΕΤΗ

POST
PAÏE
HELLAS

ΕΝΤΥΠΙΟΝ ΚΛΕΙΣΤΟΝ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 123/2001
ΚΩΔ. ΚΟΣ. ΕΛ.Α.Τ. 1734